

Gasparini p[er]gamensis clarissimi oratoris epistolar[um] liber

<https://hdl.handle.net/1874/461512>

Ruos legis/ vnde tibi si q̄ras forte libelli
Mittantur. pressos dat basilea scias;
Hanc facit egregiam Rhemi nunq̄ moritura
Fama. simul studiū gloria clara sui.
Terra ferax pecorū/cerere et bachoq̄ referta
Est tamē hoc aliquid. associasse sibi
Artē pressuræ quanquam mogūcia finxit
Elimo traxit hanc basilea tamen
Littera quecunq̄ est hoc toto codice pressa/
Mendas nec habuit dictio crede mihi
Ars solet interdum nature vincere vires
Et pedibus fame iungere sepe pedes
Balsarine tuas laudes post tristia fata/
Pressaes nostri p̄celebres faciunt
Nomina si cupias Michael cognomine wenzler
Hic op̄is socius Biel fridericus erat
Mittimur intotum decus insignis basilee
Dilem. quī parvus non sum? urbis honor

Casparini pgamensis clarissimi oratoris/
epistolaz liber foeliciter incipit;

Audo plimū ac laetor i eā te sētētia eē.
ut nā me fieri linē cā putes. Ego enī
etli mltorū verebar suspicōes / q̄ a me sem
promū ātiquū familiārē meū reñciebā. tñ
cū ad mēdibilē aī tuū sapiētā iudiciū meū
refēbā. nihil erat q̄re id a te improbari putarē. Nā cū
et meos nosse mores. ⁊ illi? naturā n̄ ignorares n̄ du
tabā qd de h̄ facto meo iudicatur? esses. Nō igit̄ has
ad te scribo lrās / q̄ nouā ē de rebz a me gestis opimōnē
faciā. s̄ vt si qñ aliē hoies nr̄os d̄ me sētire itelliges. tu
q̄ pbe cāz meā nosti / d̄fēlionē meā suscipias. Nāc si fe
ceris. nihil ē q̄ ulterius officiū tuū requā. Vale;

Eti antea litteris ⁊ sermōe multorū non satis
pbari factū tuū intellēxissē / q̄ veterē amicū
desitūissēs. tñ cū habere animū tuū multis iu
dieh̄s p̄spectū. nullo pacto induci poterā / ut i re teme
re q̄c̄q̄ a te factū putarē. Sed q̄ difficile sit (p̄sertim
in hac urbe nostra) ex animis hominū euellere eā opi
nionē / quae semel insederit. cum sis prudēs / nihil opus
est te admonere. Ego tibi omē studiū meum polliceor.
⁊ q̄ntū in me erit / p̄ficiā. ne q̄lq̄m nr̄orū ciuiū ea re tibi
succenseat. q̄ si ulla ratiōe hīs poterit persuaderi. nihil
ommittā. Si uero illos in sētētia manere sensero. ego
uicē tuā dolebo. Tū tuū erit. non tm̄ officiū meū exue
tu q̄ntū ex meo i te aīo spectāe. Vale;

Merito amo te qz n̄ (ut nr̄i hoies solēt) res ipas tm̄
ex aliorū ingēio. q̄ntū ex tuo iudicās. qd n̄ de te

mihī cētissime pſualiffē. / viximē dubitarē / ne rumor q̄ d
me pcrebuit / paulo te leuiorē a me facēt. **N**ā cū plerī
q̄ admirarēt / q̄ tiberij claudij defēſionē n̄ ſuſceperī. ſūt
q̄ vltro me accuſāt. ⁊ p iniquū dicūt / q̄ vctis aīci ⁊ ne
ceſſarij tui cauſā / patiar (me ſaluo ac viuo) eſſe deſer
tā. **E**go vero cū n̄ dubitarē mltos hoies eſſe / q̄bz aīm⁹
dolēt q̄ me ſūme amares. / videbā nō de futuros q̄ ad te
ſcriberēt me nūq̄ bono amore ī tuos fuiſſe. **N**eq̄ tm̄ ami
ciciā tua. q̄tū fōtunā / ſecutū. **S**z cū te n̄ ignorarē. horū
hoīm ſp̄ inſidias puiſeci. **V**olui aut̄ ad te ſcribē. ne te
dēptū a me dicēs. Illud igit̄ a me hēto / q̄ ſi cā tiberij
a me deſedī potuiſſet (ſalua ea opione q̄ nos om̄s volu
im⁹ ī re publica hēre) ēte n̄ min⁹ ī ei⁹ piclo laboraſſē.
q̄ ſoleo cū de capite ⁊ meorū fortunīs agit̄. **S**z nolui
famae meae piculū facē. **T**urpe enī eſſet / vt q̄ ſemp vi
gilauī p om̄dis rei publice. nūc pūato officio hūc ho
mimē tuerer. q̄ n̄ ſolū mltis iudicijs. ſ; etiā gūiſſimis te
ſibz rē publicā male geſſiſſet. **D**ortor itaq̄ te / ac etiam
maiorē ī modū rogo / ut (ſic tu facis) bñ de me exiſti
mes. neq̄ me aliū putes. q̄ cū ſūmo ſtudio oli familia
res tuos deſedebā. **S**cio nō lōge abſfuturū / quī me ī g
tiā hēas. ſi cōſiliorū tuorū memieris. quibz me ſaepe ad
monuiſſi / vt cū amicis mltā otuliſſē. oīa cōſilia mea ad
āplitudinē rei publice referā. **V**ale;

O q̄ tiberio claudio nō affueris. / minime officiū tuū
reprehēdo. **S**cio enī q̄tū vnus q̄ſq̄ nrm rei pub
lice debeat. nec dubito quī nra neceſſitudine om̄ia dic
tur⁹ ac factur⁹ fueris. / que (ſalua re publica) ī tli cā
dici ac fieri a te potuerit. **S**ed temeritate ſua res ī eū
locū deducta eſt / vt q̄ rei publice bñ cōſultum voluerit /

hūc aut oderint. ā desertū esse patiāt. **N**ulla g̃ mihi so-
cietas ē cū illo. necessari⁹ meus fuit et amicos / q̃dīu
nr̃e r. p. alicui usui erat. cū vero male ceperit de publi-
cis cōmodis sētre. ego nō aliē ac debrō / de hoīz illo iu-
dico. q̃ vero scrib̃ te cōsiliū meū in hac re secutū. vixim-
ter gaudeo. ac t̃m de h̃ te hortor. vt nihil sit ad qd̃ te
maiori studio hortari possim. **C**ū em̃ antea pp̃e mlt̃a in
me offitia tua / maximas tibi gr̃as habere. nē ēte co ma-
iores hēo. q̃ vnicuiqz nr̃m res. p. debet esse carior q̃ p̃-
uata. **V**ale.

Magnas hēo nature tue gr̃as. q̃ nihil ē q̃rē cau-
se mee diffidā. **C**ū enim in rebz iudiciādis sūma
prudēcia sis p̃dit⁹. vido nō posse fieri. vt (qd̃
mltis p̃laepe accidit) ip̃a legū nr̃az obsecritas remo-
ret sentētiā tuā. **T**u qd̃ sapiētie tue oueniat videbis.
Ego vero tabulas publicas / testes / et cetera adiūnta
q̃ in hui⁹ mōi litibz solēt desiderari / ita pata hēo. vt nō
cuiuscūqz (sic nup̃ adūsarij mei) **S**z ip̃a veritate pug-
nare a te iudicet. **V**ale.

Ad iūmētis de q̃bz ad me scripsisti / instructa
ē cā tua. n̄ ē qd̃ a te dubitari cēscā. **E**go em̃
(q̃tū ad me attinebit) p̃spiciā / ne mea negli-
gētia vllū ad te in cōmodū veniat. **T**uū erit vidē / vt cū
optimā cām hēas. nō ip̃e tibi defuisse videaris / et p̃ rē
iudicatā venias. nē tibi aliqd̃ sile accidat his. q̃ d̃ rebz
p̃teritis in oculū veniūt et p̃ tēpestatē cogitāt q̃ rōne
possit occurrī piculis q̃ iā sunt p̃terita. **C**upio enim oīa
tibi ex sētētia venire. q̃ (saluis legibz) p̃nt i cā tua me
dicari. **S**z vbi aliud eq̃tas / aliud tua volūtas a me exi-
get. n̄ dico ē / s̃ nec p̃nti qd̃ meo cedere si mecum h̃

pacto cōtenderet / ut ipse plus apud me posset / q̄ le-
ges ⁊ consuetudo iudicōz . Verū ne te q̄dē h̄ a me exi-
gere p̄ tua singulari modestia arbitroz . **N**ō enī eo te in-
gemo noui esse / nec ea familia / q̄ aliqd̄ in n̄ra citate po-
ti⁹ iniuria q̄ iure / a se impetū iri velit . **C**ura ne sepius
de eadē re te admoneā / ut cū oīa tibi pata sint / tūpe ē
desuisse iudicēis . **V**ale ;

Nisi scire de q̄ re / ⁊ apud q̄z agerē / nō auderem
certe (h̄ p̄sertim tpe) ad te q̄cūq̄ scribē . **S**cis
enī q̄ varie sint hoīm suspicōes / ⁊ q̄ promptis-
sime lingue ad maledicēdū . **S**z cū sūma cause mee equi-
tas sit / ⁊ tu ille sis q̄ nihil possis nisi equū facē : bono
aīo cām meā tibi omēdo . **N**ō dubito mltos hoīes esse /
qui arbitnt̄ q̄dā auaricia me impulsū / ut de ātiquis sedi-
bus / ⁊ de auitis bonis velim . **N** . **F**abiū pellē . **E**go vero
ita institutus sū / vt nulli⁹ hoīs locupletari incōmodis
unq̄ appetiueri . **S**z de iure suo alteri cedere / pp̄t hoīm
inuidiā / ā timidi hoīs / ā stulti videt̄ esse . **S**atis enī m̄
erit / q̄ de re nō inīq̄ apud iudicē equissimū dēdā . **T**u
aut a consuetudine ⁊ natura tua nō recedas . ⁊ ego nihil
a te / nisi qd̄ tua equitate dignū sit / requirā . **V**ale .

Nisi a n̄ris legibz nō abhorret cā tua / bñ te spa-
re iubeo . **N**ō enī sū ille quē rumor pplaris / ā ho-
minū fama cōt̄ eq̄tatē pmoueat . nec ignoro ve-
teri instituto maḡ oportē iudicē attēdē / qd̄ sit iure po-
litū . q̄ in opione . **S**z vt p̄be semp̄ caui / ne vnq̄ rumo-
res an̄ eq̄tatē ponerē : ita p̄uidēdū tibi cēleo / ne aliq̄ cul-
pa tua h̄ opio d̄ te dēdā iudat̄ . **N**icqd̄ aut̄ igeio meo
ā studio p̄uideri poterit / ut de iure tuo nemi pp̄t inuidiā

cedas. totū illud me satis facturū tibi polliceor. Illud
vero p tua puidētia cūspicies / q̄ se3 rōne 7 fōtunis tu
is 7 nomī meo bñ olulas. Vale.

Maxia cā me impulit / ut h̄ tpe ad te scriberē.
Nam cū te maxis rebz dētū esse audierī. ēte
negociū meū aliud in tps distulisse. nisi i dīpm
tale fuisset / ut sel'a me neglectū / nllī? hoīs neqz oclio /
neqz auxilio postea corrigi possit. Feres itaqz me. si te
maxias res agitātē inēpellauero. puto te mēoria tenē /
q̄bz v̄b tyro usus fuerit. cū p die kalēdas marcias vtrū
qz nrm ouenisset. Nā cū ipe bono aio se mecū in grāz re
dixisse affirmaret. neqz in se ulla oīno reliqas odij sup
esse dicēt. tu me iussisti nō solū esse eq̄ aio. s̄ etiā ocōso.
Nec āpli? q̄c̄q̄ de te suspicari. Ego vero cū illi? v̄bis / 7
tue auctoritati magnā fidē habere. oēz mēoriā iniuriarū /
ac siltatū q̄ inē nos fuerāt / p̄it? ex aio distulerā. Quid
inde secutū sit. meli? audies ex hoīe isto quē ad te mī
to. cui nō solū lras dedi. s̄ etiā mādata q̄ sup hac ad te
pferret. Postea enim q̄ a nob̄ descessisti / rebz (ut puta
bas) iē me 7 illū opōtis. iēueit saturni? / hō (ut seīs)
oīm sedicōsissim? . is oīa pturbauit / 7 tū excitauit odi
um. ut fortune mee nūq̄ deteriori loco extiterit. Nam
(qđ i morb̄ dici solet) malū istud recrudesceit aliq̄ndo
asperī? / q̄ inceperit. qđ a nllō ēte alio medico sanari po
test / q̄ a te ipō. Quare si me saluū esse uīs. si fōtunas
meas icolumes cura ut ad nos aduoles. op? ē enī cele
ritate. ne uīs eo me eē dīectū / vñ nllō tpe nō dico aī
ci. s̄ nec ipā qđē sal? / 7 si cupiat. possit eximē. Vale.

Quantā molestiā aio pceperi
ognita tyronis leuitate. ex h̄ potes agnosce /

q̄ nisi r. p. me ex ip̄o itinē palā reuocasset. / ēte nō solū
has lras osecut⁹ esse. / s̄ mltō etiā illas ancessisse. Si g̃
fōtunis tuis vt oportebat nō affuī. / mīme accusab⁹ of
ficiū meū. q̄ cū maxie cupere aio satisfacē tuo. / illa ipsa
p̄ie nre caritas ex medio curū q̄ ad te tendebā / plane
me inuitū reuocauit. **S**cripsi aut ad tyronē q̄bz v̄b o
pōtuit. ac etiā illū docui vt n̄ putar̄z tm̄ sibi ip̄az rē tecū
hndā esse. q̄tū mecū. q̄ oīm q̄ mē nos op̄osita fuerūt.
autoz atqz sp̄osoz fuerā. **M**ortatus etiā eū fui mltis rō
nibz / vt rē integrā in meū aduētū differret. / ocedetqz il
lud aicicie. q̄ ut p̄mū cū p̄e suo. / ita postea cū illo mīhi
fuit. **A**dmonui eū plibz v̄bis / ut plus apud se rōnes
mee valeret / ⁊ respect⁹ atique beniuolētie. / q̄ sedicōes
⁊ odia saturnij. **N**ō si impetū ab eo fuerit. / magnas ei
me hiturū gr̄as pollicit⁹ fui. **S**i vero sp̄e meā improba
olilia hoim sedicōsoz vicissēt. / mēmiatus sū mīhil omī
surū / q̄ ad defensionē tuā ⁊ extiacōnē meā p̄timuit. **P**u
to illū plus michi crediturū / q̄ saturnio. / q̄ res si olili
um meū fefellerit. / faciā ut illū facti sui peniteat. **E**xpec
to indies lras suas. **S**i q̄d interim ab eo gestū fuerit /
q̄d tibi incōmode accidat. / tu me certiorē facias. **V**ale.

Non parua res ē neqz inusitata de qua iā dudū
ad te scribere constitui. **H**omines enī quibus i
proiūntia nostra curā tuarū rerum / ⁊ eoz qui
tuis rebz fauēt / omiseras. / vidēt a te maḡ ac maḡ indiz
es abalienari. **M**uerūt om̄s ut rē ipsā vno v̄bo dicā. / q̄
lupos oīū custodes fecisti. **S**perabam⁹ quidē nos q̄
hic tui sum⁹ res tuas ac tuozū p̄fligatū iri nō posse /
ab his q̄ sp̄ omodis tuis adūsati fuerūt. / si p̄curatores

tuū (ut oportebat) aduigilassēt. Sed inde piculum
factū ē / vñd p̄sidiū expectabam? Nā hi boni viri p̄mo
p̄ infideas / deinde palā / nō solū ad eos q̄ nō bñ tibi volūt
ceperit meliare. s̄ etiā se illioz duces p̄fitef. Ap̄ est
itaqz māturaeōe dū adhuc res potest curari. ne tibi ac
cidat id qd̄ solz euemire his / q̄ mōtuo medicū accersūt
Vale;

Quāqz maxie ī cursu etiā ac ī ip̄o itinē remēdi /
app̄ eos r̄uores q̄ ēbri de rebz meis affēbāt. tñ
cū fōte mihi occurrisset tabellari⁹ tu⁹ / cū lris
tuis q̄s illi reddēdas mihi ēdideras. nolū ip̄s sine me
is lris ad te redire. S̄ ut ad ea veniā. q̄ ⁊ fōtūis me
is ⁊ meoz / iminē p̄fidia ⁊ scelē p̄curatoz meoz sc̄ip̄i
sti oia p̄⁹ agnouerā ita se hēre. maturassēqz maiori cele
ritate discessit meū. n̄ fuissē maxis rebz stēt⁹. Nihil ve
ro volū ad ea r̄ndere / q̄ q̄tidie mihi nūciabāt. ne fōte
p̄derēt. s̄ilia mea his q̄bz mīme illa nota esse volebam
Nūc vero cū tñ hēam fidē prudētie tue / sūmeqz ī me bñ
uolētie / q̄tū postea memi. te etiā atqz etiā hortor ac mo
neo ut eos q̄ p̄tes meas sequūt / sapiēter (ut soles) de
meo aduētū c̄tiores facias. p̄suadeasqz illis me nō p̄us
de bonis meis rōnē repetitūz. quam eos ī integrū re
stitutos videro. Plura ad te scriberē. n̄ sperare p̄pediē
apud te esse. ac tabellariū tuū me celerit̄ c̄secuturum.
Vale;

Quod ad te scribo tale ē. vt id maxie ad te tu
am ptineat. Nā q̄li h̄ alienū a te videat. tñ ne
cessē ē / ut si recte curatū fuerit. īm̄gna gl̄a ad
te p̄uētura sit. At. em̄ āthom⁹ ⁊. A. hortēsi⁹ hoīes. am
plissimī / iā dudū iē se (ut nosti) ad multū odiū discēdēt

apt' ea q' nris ciuibz adhuc fuit difficile utiqz illoz pla
 cere. **D**ū g' studio ptū nra citas diuisa ē. tot oteōes
 i vrbe oriūt' ut res iā plane spectāe ad bellū ciuile vidat'
 q' ali mlti n' abitēt' id posse fieri. ego tñ aliē iudico. **S**
 p' oportunū accessisse tps tollēdi huiusce piculi / et oim
 hoz maloz cām itelligo. si tu (q' multū et sapia vales
 et industia) volueis h' on' assumere. **P**osti q'tū ciues
 nri tibi credāt. **C**ogita si citas nra certior facta fuerit
 de osilijs et studijs tuis in hac rē. mēdibil' oim bonoz
 deursus ad te fiet. tñsqz i sētetiā tuā maiore pte vr' .
 et futurū vido / ut . **A** . anthoni' et . **M** . hortēsi' scipos
 tibi omittēt . ac vltro velit a te finē his oibus suis dissē
 lionibz impoi. **S**uscipies igit' hāc expēdicōnē tibi ho
 nestā / et rei . p . necessariā. **J**udicabil'qz n' posse mag' ad
 laudē tuā accedē. q' si rē istā osilio tuo pfecēs. **V**ale;
Meo aliq' officō potēt sedari odiū . **A** . antho
 ni' et . **M** . hortēsi' . nullo ēte meo piculo ac labo
 re delinā . donec oia opōita sint ac qeta . **V**ido
 enī hāc rē totā oflatā esse paucor' hoim vicō qbz cita
 tis otiū displicet . **T**antū vtro ill' oibus ciuibz bñ esse
 cupio . ut n' mag' desiderē me esse icolumēq' illos saluos
Nō nihil etiā mouet me respect' anthoni' et hortēsi' .
 q's tū rei . p . causā / tū ex antiq' familiaritate carissimos
 hō . **C**ōsequ' g' has meas lras celerit' . et qēqd poterit a
 me ullo studio / et cura fieri . totū id libet' suscipiā . satil
 faciāqz expēctacōi oim illoz ciuū . **S**atis aut' pmi' ose
 cutū esse me arbitroz . si meo aduēt u agnouero tñ in
 cēdiū extinctū esse. **V**ale;

In de re vulgari ac negligēda . h' publicis com
 mōis ad te scribo . **P**udet enī me hoz tēpor' / et

nre rei .p. miseret .q̄ cū oli' silio eoz hoim regēt / q̄bz
ipa se omiserat . nē ad paucorū manū puenit . q̄ illa oī
no tenēt oppressā . **N**ihil enī i silio cōt afferebat' . nisi
q̄d ad oīm utilitatē ptinēt . **N**eo erat q̄ nō libē dicēt . q̄c
quid rei .p. oducē arbitret' . **N**ec erat ḡue nec mole
stū his q̄ int illos pietes vsabant' . audire oīonē eoz q̄
cōt se dicerent . et q̄ maiore haberēt locū et p̄rie rōnē i
dicēdo q̄ rei puate . **S**i q̄ hodie sūt / quibz indigna vide
ant' ea q̄ q̄tidie neqz more maiorū / neqz leibz sūt . nul
lū hnt locū / et p̄rie rōnē i iudicādo . **E**x q̄ fit . ut alij q̄d
recte sctiūt / i sultacōibz nō audeāt dicē . **A**lij v̄ro q̄li
oīa i ptate eoz cēscāt . de nlla re volūt deliberacōez h̄ri .
nisi illa cū n̄is p̄uatis rebz sctiat . **Q**uare nihil mirū . si
oīa s̄fusa sūt . ā si rebz pacis et belli / nihil a nob̄ his an
nis satis s̄siderate vl' dictū vl' factū fuit . **V**nde v̄ro h̄
tāta incōmoda rei .p. acciderit . aliud nō iudico . m̄i q̄d
vnū aliq̄d nō h̄m' caput ā p̄ncipē / q̄ de nra b̄n r .p. scti
at . et q̄d sctit . ad omunē utilitatē referat . neqz ā ḡtia
alicui' impediāt' . ā frāgat' metu . ne oīa audeat . q̄ sibi
bona et honesta videāt' . **S**z null' ē q̄ se velit laboribus
et picul' p̄ p̄ria offerre . oēs patiūt' rē .p. esse desertā .
ne i aliq̄d discrimē rerū suarū vertāt' . **T**u v̄ro et si gub
nacōne et cura ei' / odio malorū discesseis . t̄n p̄spicies
quid ad tuā ututē ptineat . **I**llud aut moneo atqz etiam
hortor / ut poti' velis si res .p. req̄rat / p̄ illa p̄ire . quā
cum ea omnem dignitatem tuam et estimacōnem amit
tere . **V**ale .

Quantū cupiā rēpublicā nostrā saluā esse / et illā
videre aliqu' i sedibz n̄roz maiorū repositā . n̄eo

potest melius quam tu iudicare. **N**ecque esse unquam cessasse im-
perii / a abdicasse me ab ea. si sperare potuisset / plerumque mea
filiis in obseruacione illius. quam vi quidam ciuium ad eundem pub-
licum statum vale. **S**ed cum iniquum perfidia magis in publicis consi-
liis posset / quam ego solus valere tunc resistere. nec esset qui se
tunc defensores publice utilitatis profiteri auderent. putar-
im ad tempus huius tempestati cedendum / et aliquid migrandum / ubi se-
cure mihi viuere liceret. **Q**uanta postea licentia et impunitas
precedi fuerit. tu qui me fluctus illos et procellas sepe agi-
tasti / fuisti / melius potes per te cogitare. quam ab alio audire
Quare minus admireor. si nemo reperit qui audeat libere in nostro
senatu orare / et ea dicere que bene de re publica sentiat. quam autem me
ad gubernacionem eius reuocas. arbitror te illud facere magis quam
dum imenso in re publica studio. quam aliquid etiam spe liberande a me pre-
stare cum nihil aduersum malorum vi potuisset perficere. nec ei opitu-
lari dum adhuc stare videbatur / et aliquid umbram ceu similitudi-
nem antiqui libertatis retinere. **Q**uid erat quod illi me putares
posse auxiliari / quam non modo expirante. sed etiam oimino iam extic-
ta ac motuam videre. velle saltem me ad eam vocasses. cum ali-
qua spes huius repande superaret. **N**unc vero ad funus eius et ad
sepulchrum me credo inuitasti. ut cui non obtigerit per illam
emori. saltem cum ea funerarer. **S**ed non puto sapietis esse /
cum nihil posset prece perdesse / malle secum perire. quam sine illa vi-
uere. **N**ec tamen interesse iudico eius quod bonum ciuis sit / obijcere
se moti a periculis / per his qui liberi esse nesciant / a nolit. quantum
sua incolumitatem tueri. et se reseruare / donec a honestis
mori pro patria possit. aut tempus videat quo non fru-
stra labores et pericula pro suis ciuibus suscipiat. **S**i
ergo casus tulerit ut sentiam ea posse a me fieri / que
patrie conducant. Fatiam. **I**ntelliges me de restitucio

ne publice libtatis maiorē curā / q̄ de mea salute agē.
Aliud interim n̄ hēo qđ h̄ tpe possim nr̄e r. p. p̄stare n̄
lacrimas. q̄s sepe p̄ misero statu illi effūdā. **Vale.**

Quid de me sentias. facile dicto ex turpitu
dine hoīs / et infamia eius q̄ aīm tuū a me aliena
re voluit. Quāvis enī causā mea a te nō satis
p̄specta esset. tñ ex vita hoīs ei q̄ me apud te flis cri
mibz insilauit. / potes intelligē famā bonorū non solē mi
hi ab imp. ob tēptari. **N**ō ḡ si q̄ de me dissipata ē fabu
la. / omoueri te oportz. p̄p̄ea q̄ nllī hoīs adeo specta
ta ē vita. / qñ aliqđ crimē ofingi possit. **I**llud satis erit
mihī / ita i ocul' hoīm viuē. / ut nēo me iuste crimari pos
sit. **S**z qđ plura de hac re ad te scribā. / cū ip̄e exp̄t
lis i nr̄a citate sp̄ hoīs fuisse / q̄ aliorū fame insultet. / et
se putet eo omēdabiliores fieri. / q̄ plibus ab eis strac
tū sit. **S**z tu p̄ tua prudētia n̄ solū osiderab de q̄ aliqđ
dicat. / s̄ etiā a q̄ hoīe. ne cuius vita improbata sit. / eius
oracōni fidē hēas. **Vale.**

At is spectata est mihī integritas tua. nec vllō
tpe putauī de vita tua dubitādū. **S**i qđ autē
de te mihī n̄ratū fuit / qđ ad famā tuā ptinet.
nō tñ mutauī iudiciū meū. **A**mo enī te. / et forte maḡ q̄
credas. / nō q̄ magna familiaritas int̄ nos fuerit. / s̄ qz
nūq̄ de te aliē / q̄ de optio ciue iudicauī. **I**llud autē scie
bā / neminē tāta modestia eē a tā frugi. / cui vīte n̄ inuide
ret. / et maxie ab his q̄ pes ip̄is nllā i pte vtutis esset.
Horū hoīm ut vitā sp̄ ip̄robauī. / ita nūq̄ orōni eorū fi
dē hūi. **M**axie enī puto boni hoīs eē / n̄ facile d̄ alio hoīe
credere qđ ip̄e n̄ audiuiſſet. **E**st enī semp oratio eorum

suspecta q̄ p̄opti sūt ad maledicēdū de alio. q̄n v̄l' mū
cia id facē/ v̄l' aliq̄ alio dolo/ et si nō verū. tñ sile verū sit.
Scio q̄tū mē hoies iēsit. nec te ignorare scio. Satis ho
minē de q̄ scrib̄ agnosco. **V**i uim? enī i citate in q̄ vita
nr̄oz ciuiū oibz mē se nota ē. ⁊ q̄ q̄stu q̄s utat̄. ā q̄bz
moribz sit. **N**eo ē q̄ nesciat q̄ ad tuā rē p̄tinet. **R**eieci
hoiem a me/ etiā mltō aq̄ lras a te accepisse. **S**i quid
erit i q̄ possim meo officō tibi placē. cognosces me ita
rebz tuis amicū esse. ut b̄nvolētia nemī tuoz cedam.
Vale.

P tibi nō satis p̄spect? ē anim? ei? / q̄ te mihi
inimicū reddē voluit. nūc p̄mū ex me agno
sces. ut atroci iūqtate hois illi? agnita. meli?
possis iudicare q̄ta sit ei fides adhibēda. **S**ic enī h̄ hoie
h̄ h̄to/ ita vitā illū ab adoleſcētia instituisse. ut postea
etate c̄scēte / a nllō sit passus aliq̄ i ḡne flagicij se vici
Cū enim loco satis illustri nat? esset et in citate florētī
simā/ i q̄ facile sibi erat maiorz suoz glam et dignita
tē cū laude tueri. maluit apud alios turpissimā vitam
agē. qui cū ei libidie et intēp̄tia opes maxias hui tpe
cūplisset. ad has deiqz artes se dūt. ut scz fortunis
alioz insidiaret. **N**ūc igit q̄stū sibi misere inuenit. ut
sic āplissime opes ille cū adhuc eis habūdaret/ nemī bo
no usui fuerit. ita mō ei? inopia mltis ḡuis ē. **S**uadere
tibi ac plane rogare/ ne huiusmōi hoiem audires/ cū ali
quid de me male refert. nisi te optie agnoscere. cui n̄
p̄nt nisi frugi hoies placē. **H**abes q̄lis hō sit h̄. h̄ q̄tū ei
credēdū sit / cū is tā improbz tā p̄dit? aliū apud te ac
cusat. p̄ tua modestia p̄spicies. **V**ale.

Et si admonitore nō egebā / q̄ me de nra aicicia
omonefacēt. tñ auide tuas lras legi. n̄ q̄ d̄ aio
tuo dubitare. s̄ qz me etiorē fecisti dep̄diti mo
ribz hoīs / de q̄ ad me scrib. Cū enī adh̄ usqz tps oīa ac
elidisse sibi putarē iniuria fōtūe maḡ / q̄ sue aliq̄ uicō.
sepe calamitatis ei? misert? fui. Nec inducē in aīm po
terā / hominē q̄ ex florētissimis opibz maiorz suor tam
bui tpe ad miserā pduct? fuisset. nūc fōtunis alteri?
insidiari. ā alteri p inuidiā velle detētū iri. cū sepe legis
se fortunā adūsā miseros hoīs sui recognoscētēs facē.
S̄z h̄ in his hoībz verū expt? fui. q̄ errore aliq̄ / v̄l ado
lescētia inducti ad paupertatē vērēt. Reminē vero arbi
trabar tā inq̄ aio esse / q̄ in his rebz q̄ nllō omōdo sibi
accedūt. n̄ deponēt maliciā suā. ⁊ mallet se indignū for
tuna sua videri. Sed postq̄ lras tuas legi. / plane intel
lexi / eū nō amētia aliq̄ ā errore. s̄ inuidia / q̄ dā ⁊ dolo ad
h̄ impelli. Ero itaqz ceteris in rebz cautior. si qn̄ hui?
mōi arte vliū fuerit. In tua q̄dē re nihil ē q̄ fidē hōi q̄
hodie uiuat possim hēre. nisi ofētiat cū his q̄ olim d̄ te
mihi p̄suasi. S̄z si q̄d de alio hoīe ofictū ab eo fuisset.
Facile potuissē ā errare opione / ā labefacto. Hāteo igit̄
tibi grās q̄ nō es passus ignorare me diuti? / q̄ vita ⁊ q̄
bus moribz is hō esset. Si q̄d in ceteris rebz agnosces
q̄d ad me ptineat. / facias ut cepisti me certiozem rogo
Vale;

Qua vita sit / aut quibus moribus. **R.** publi? /
non satis compertū hāteo. sed tamē ita iudico
ut prius a te iudiciū faciendum sit de. **A.** ser
gio / q̄ illum apud te accusauit. / q̄ vt ullū crimē ab illo
cōmissū in te credas. **D**ibz enī (vt audio) accusacōnū

machinis in eminando eum usus fuit. nunc inquit his amicus sine
consilio publici a tuis inimicis esse gestum. multa alia his
addidit. quod illi inuisiore faciunt. alios ex tuis serius dix-
it ab eo pulsatos esse. alios in de fundo tuo electos. spā-
gitque illi multis suspitionibus et dicturis. Tu vero quod cum
fice hunc ignoras. omnia putas ab illo bono in te animo dici.
et ea non dubitas petita esse. quod homo iste neque et petulantissi-
mus. de homine fortassis innocente delinxit. et tibi narrauit.
Sed ne tuo aliquid vel in modo. vel periculo quicquam ei temere cre-
das. scito belua ista pulchrum a nobis illam eiecisse. excitasse
se seditiones tantas et discordias in nostra civitate. ut nulla esset
fere tam firma societas et amicitia. quam lingua sua non labefe-
cerit. **R**ecō erat tanta molestia. quod ubi homo iste tenerimus in
genu accōmodauerat. non aliquid parte perficeret. **S**ed postquam
ceperunt homines intelligere nullum domesticum malum esse in ciui-
tate. nullum etiam publicum cuius ille impulsor ac suasor non exti-
tisset. tanto omni odio conspiratum in eum. ut paulum abfue-
rit. quoniam manibus vulgi diuellere. **I**lli ergo velut aliquid nostre
periculi. a nobis non dico emisim. sed praecipitem ex civitate
perturbauim. ac magno clamore publico extrusim. **I**s
cum apud finitimos nullum sibi receptaculum a latebras inue-
nisset. ad nos diuertit. **N**ec adhuc superiori fortuna deterri-
tus est. quoniam (ut video) ad antiquum morem suum redeat. **S**pa-
uit posse beneuolentiam facile sibi comparare. si se inimicum his
ostendat. quod ille tuos hostes affirmaret. **M**ulta de inli-
dis publici de iu et libidine sua exposuit. et tamen cum hoc di-
cit. nullo teste nisi seipso utitur. **N**ullam affert certam coniec-
turam. nullum signum quod in quibus non possit eadem. **U**na res illi
audaciam ad accusandum facit. quod is qui accusat non est tibi sa-
tis notus. et sic te impediri dolore et iactura tuarum

rez facile putat. ne oēm rē vel' ab ipō inico agnoscere
Sz mli caueas. hūc ludū tibi faciet / q̄ saepe nos mag-
no malo nro expti sum⁹. **E**st enī hō pestifer / ⁊ oīs ma-
liciae artifex / ac fabicator. **D**ms tibi ex amicis inimicos
faciet. nec cōq̄scescet. donec piculū qd a nob depulim⁹ /
⁊ vrbi tue ⁊ oībz senatibz intulerit. **Q**uare si sapi⁹ / n̄ so-
lū ei nullā fidē habeb. s̄ nro exēplo id ages cū tuis ci-
uibz / vt hūc hoīez n̄ alit̄ q̄ aliq̄ publicā p̄niciē a vob ex-
t̄mētis. **H**aec ad te scripsi nō passiōe aliq̄ a odio in ser-
giū / nec beniuolētia ulla in. **R**. publiū. s̄ oīa recto cū iu-
dicō feci. **E**t qz te valde amō. facies qd tibi visū fuerit.
Sed vbi cōsiliū meū seq̄ volueris. nihil temē de publico
ēdes. iudicabilqz illū nllō odio tuo dignū. mli etiā alio
accusatore / ⁊ alijs testibz q̄rū vita honestior sit. illū ea-
dē admississe didisceris. **V**ale.

Quae d vita ⁊ moribz sergij adimones / magnas
tibi grās hēo. **V**olo enī maḡ h̄ p̄nū mādātū
videri m. q̄ cōsiliū. **S**cio te nūq̄ iductū fuisse
vl' odio sergij / vl' beniuolētia publii. ut h̄ ad me d̄scribe-
res. cū alē iā sit publice a vob emissus. alē vero nec fa-
miliaris tibi / neqz not⁹. **N**ihil ḡ te ad scribēdū ipulit.
q̄ illa tua eēgia volūtas ⁊ beniuolētia / tū i meipz. tum
etiā i nraz rē publicā. **S**z (vt nosti) n̄l' difficil' i⁹ q̄ iēno-
scē q̄ q̄lqz aio i nos sit. (p̄fertī cū i aiciciā assumūt̄ ho-
mies q̄ i citate noui hēnt̄) n̄l' enī p̄t̄ vba p̄cipim⁹ / q̄bz
saepe maxi aiorz mot⁹ ⁊ vitia regūt̄. **F**it ḡ vt facile ab
eis fallam. s̄ nūq̄ maḡ. q̄ dū aliq̄ passiōe impedim̄. **C**og-
nitōs aut̄ n̄ fugē / et n̄ recedē lōge vt ab oī eoz societa-
te et conuictu ita etiam ab oracōne. hominis est (meo
iuditio) aut amentis / aut furiosi. **N**on negabo me

verb sergij allectū esse. iudebat qdē et in gestu molestia
et i omī sermone ei? gūitate pferre. **E**st etiā (ut scis)
grā qdā his q exēni sūt / et se nob ēdūt. ā qz oia vt dicū
tur noua hoibz placēt / et maxie q mag ad hūana studia
accedūt. aut q naturalitē his afficiunt / q s i res nras af
fectos esse credim?. **Q**uābz rebz pmo? / citi? oia admi
si quae tāto ille ingeio figebat. **C**ōcitāt? quidē n paruo
odio in publiū fuerā. neqz ad vicietā tm mihi volūtas
aberat. qtu facultas. q si fors tulisset. gūi? fortassis
in eū ult? esse. q ille foret merit?. **H**z bñ se hēt / q mihi
oēs mores ei? detexisti. pū q tps michi aptū ad nocē
dū fuerit. **N**ō omittere p? hac. vt me hoī tā pfido credā.
nec pmittā vt ciues meos aliq hmoī silacōne decipiat.
Faciā / intelliget qd sit dolo ei? eos deludē / a quibz ipe
phūane tā comit except? ē. **D**e tua vero illa in nostriā
re publicā volūate egregia / scito iā me in senatu retu
lisse / et exposuisse lras q s ad me sup hac re dedisti. mi
rū ē qtas oīs tibi grās egerint. et qnta bñuolētia te cō
plexi fuerit. **L**audabāt in pms aīm tuū / q te esse inco
lēda amicitia agnoscebāt. **D**einde mltomag te amabāt.
q nro piclo tāq alicui om iū pīae omīuēuēras. **E**go
vero oia q ab his dicebāt / nō solū pbabā. s q q s quā d
te dixerat sentētiā / valde augebā. **S**ic ex curia discessi
ē / vt publice mihi oēs h officiū miūgerēt / vt tibi p se
omibz grās ingētes dicere. **S**ed cū ego multo maiores
p causa tibi mea debā. ita p utroqz tibi grās ago. vt
nūquā vl p volūate mea. vl p tuis meritis / satis cu
mulatas / posse tibi etiā ferre videar. **V**ale.

Non verebor tacitū tuū iudi
ciū / q eum restituere i grām tuā studeā. / quem

tibi vehemēt suspectū habes. **N**ō certe (cū te maxime diligā) potuissē iduci ad hō offitiū / nisi tua plurimū iē ēē arbitrat⁹ esse. ⁊ rebo tuus bñ oducē. **V**ideo eqdē o-
pera et manufactū. **S**ex rufi / q̄ cū te alienū redderet a
q̄ntilio / p̄ q̄ ad te scibo / male cogitabat. **Q**uid dēo si a
nimū adūtisses / p̄us a te iudicādū eēt. **S**z ut puto te
alia re offēsū et pturbatū inueit. facile ḡ aditū sibi spe
rauit ad ocitādū animū tuū / atz inflāmādū dē illū **E**go
vō q̄q̄ difficile sit dē altero affimare (⁊ maxie cū d amo
re et odio agit) tñ n̄ dubitabo fidē tibi de vtroqz facē.
Est enī alē iam pene m̄ notior q̄ sibi / pp̄t antiq̄ famili
aritatē et societate i mltis rebo. **D**e altero vō sepe id a
p̄re tuo ciue optio audiuisse memini / nūq̄ maiores ei⁹
amicos sibi fuisse. **I**ll⁹ addebat ita iueteratū esse odiū
vt iā nulla rōne speraret a se illud posse tolli. **M**ai⁹ enī
dicebat excitatū eē icēdiū / q̄ ut nulla aq̄ extigui pos
sit. **C**ogita ḡ q̄tū hūc hōi credēdū sit / q̄ maiore odio
q̄ grā dign⁹ sit. **H**ec tibi vellē p̄us nota fuisse. nūq̄ es
set huc puētū / ut ul' antiquū amicū a te reiecisses / vel
inimicū tibi adsciūsses. **S**ed pmitte q̄so te a me exora
ri. et pl⁹ mihi vni credas q̄ oīa p̄specta habeo / et te sū
me diligo. q̄ hōi isti / q̄ nō scit qd sit rectū. nec a veteri
odio discedit. **S**i itellexero te animū tuū q̄ntilio resti
tuisse / ofimabis meā i te beniuolētiā / et aīos oīm q̄ te a
māt. nec apies audaciā his hōibz / q̄ sibi viā nō line tuo
i cōmodo ad te male dicēdo affectāt. **A**li⁹ nō ē p̄miū qd
mai⁹ a te p̄ n̄ra amicitia expectē. q̄ vt intelligam ea me
posse facile ap⁹ te d̄scq̄ / q̄ sūt honesta. **V**ale;

Quāq̄ de tuo in me
studio ac beniuolētia nūq̄ dubitaueri. tñ mirū

est q̄ i te semp amor meꝝ indies crescat. **N**ō putabam
fieri posse / q̄ mea beniuolētia cumulatior eēt . s̄ effecisti
vt nullo t̄p̄e visus sim a te amari nisi hodierno die. **C**um
enī nlla occasio oli iteruenisset / cur me ab aliquo errato
deterres. / nūq̄ potui i leta mateia c̄tū expimētū amo
ris tui sumē. q̄ aut nūc me admones / nec patris me i a
micicia peccare. / 7 si om̄s maḡ laudibꝝ q̄ correctiōe dele
ctem. / tñ nō aliter rephēsiō tua mihi ē iocūda. / q̄ ut mē
dū amara / mē dū dulcia delectāt. **N**ō q̄ro defēsiōne aliq̄
ap̄ te. ē enī hoc p̄matie vitiū. / ea velle tueri q̄ emēdari
oporteat. **S**i tñ q̄ntiliꝝ ea modestia usus eēt q̄ poterat.
certe h̄ malū serpē desisset. **S**z cū iniquo aīo fert nr̄am
cōsuetudinē eē intermissā. / id egit / ut nō solū eā cēfima
ret suspiciōne q̄ de se cōceperā. / sed etiā mltō maḡ auge
ret. **A**ccidit ȝ qd̄ sepe i magnis icēdijs vidē. / que ubi
neglecta fuerūt / etiā si minima ab ip̄o initio extiterūt
tñ ad sūmū d̄surgūt. **N**ūc vō qd̄ istat agat̄. **E**go (q̄tū
ē i me) operā dabo / ut illū cariorē aliq̄to h̄am. / q̄ si nul
lū odiū mēcessisset. **S**epe amor iēmissus acrior d̄surgit.
q̄ d̄tinuat. **N**ō te adimoneo (cū sis prudētissimus) q̄
m̄hil i ista recōciliacōe a te agat̄ / ip̄e eā opionē q̄ d̄ me
hoies faciūt. / posset enī leuitatis mee vidē / ā timidi ani
mi. / q̄ ultro meū aīmū sibi restitūssē. **S**eio facies oīa p̄
tua sapia / q̄ ad honorē meū spectabūt. **V**ale;

Pcribo ad te d̄ concordia et pace / q̄ nup̄ magno d̄
fesu oīm ciuiū nr̄oz iter se celebrata ē. **C**ū enī
bella ciuilia tñ exāfisset. / q̄ iā semel ac iterꝝ pā
tes mē se d̄currisset magnis viribꝝ. / viderēt q̄ om̄s nō
de p̄da / s̄ d̄vita atq̄ sāguie certare. / statī q̄dāvis diuina
(vt ego arbitroz) mentes omnium adeo inflexit.

ut nōo esset / q̄ nō sūme pacē et cōcordiā affectaret . Le
gatis itaq; utriq; sup hac re missis . statī placuit oībus
(depositis odijs) renouare legē aureliam / q̄ oli a them
enses (duce trallibulo) tulerūt . ne vlla oīno mēoria of
fēsaz extaret . illa enī obnescia obliuionē iniuriarū int̄
ptat̄ . **Orta ē ḡ tāta q̄es in citate** . ut nulla vsq; belloz
vestigia appareāt . **Hec tibi significare volui** ut q̄ semp
bella ciuilia execēt? fuisti / nūc tāta pacis triq̄litate /
q̄ta nescio an vnq; legeris . plurimū gaudeas . ⁊ nre for
tune cōgtuleris . q̄ nisi maior cura te detineat . q̄so acce
das . ut nō iā p̄ lras . s; i p̄ncia h̄ tāto bono sciēs ⁊ vidēs
nobiscū fruaris . **Vale** .

Rem mihi nuncias ḡtissimā . **Nā** ut bella ciuilia
semp execēt? fui . ita pacē oībz rebz pretuli .
Que porro potest esse p̄ria / cui? res p̄lpe mag
me oblectēt . ā adūse maiori dolore afficiāt . q̄ tua i qua
oīa fere omīia h̄eo . **Cū** enī gen? aliūde exissē . tñ plima
ornamēta atq; adiumēta vite / apud vos cōsecutus fui .
Multas quidē ātes atq; honestissimas disciplinas a vris
hoībz p̄cepi . ⁊ (q̄d n̄ i postrema pte locādū ē) plures
amicicias ac societates cū tuis ciuibz cōt̄xi . q̄ ea ip̄a pa
tria q̄ me genuit . **Preterea** icredibile ē / q̄to merore essē .
cū audirē q̄tidie p̄uatis odijs ⁊ publicis oīa iē vs de
cerni . **Merito** ḡ vre fortune ḡtulor que q̄ maḡ inspe
rata erat . eo mihi iocundior fuit . q̄ vero me hortaris /
ut h̄ tāto bono vidēs ⁊ sciēs vobiscū fruatur (vtoz enim
v̄b tuis) facis amice . q̄q; adhortacōe tua n̄ egerē . ⁊ iā
apud vos essē . nisi fuisset maxie occupacōes . q̄bz nre
rei . p . cā detēt? fui . **Sz** ut spero nō multos dies abero
Interi illud cupio tibi p̄suasū esse . neminē viuē / q̄ maḡ

vestris rebz sedis gaudet / à ex v̄ra ciuili cōcō dia maio
rē voluptatē sentiat. **Vale;**

Magni honores his diebz delati sūt ad anthoniū
ciue n̄rm / hoīem ēte sapiētissimū. q̄bus nēo n̄rm
ē / q̄ nō sūme letari debeat. **N**on enī fieri potest /
ut sua glā etiā n̄ra nō sit. **E**st p̄terea nō pua spes nobis
oībus iniecta / bñ sperādi de nostra re. p. ⁊ posse aliquī
sili bñficō uti. **S**i q̄d enī aliud ē qd faciat aīos nostros
erectos ad v̄tutes. hoc in p̄mis arbitroz esse positū in
rōne honoris ⁊ glē. **N**ue si maḡ v̄tuti q̄ Fortune cōfer
tur. videm⁹ oīes vegecōres atq; alacōres ad magnas
res cōficiēdas tēdere. **N**ortoz itaq; vos ac diu oro / ut
n̄re rei. p. p. l̄ras oḡtulemur. q̄ sepe numero cōferendo
iustos honores / his q̄ egregie de se meriti sūt. mltos du
ces sūmos ⁊ optimos ciues fecit. **N**ō dubito p. v̄ro in
rē. p. amore / vos in bonis vestis hēre q̄cqd honoribz et
dignitate hui⁹ hoīs accessit. **S**z hoc aī v̄ri iudiciū gra
tius eī. si (ut dixi) p. l̄ras vestras ⁊ rei. p. gratiam / ⁊
optis hui⁹ viri factis dignā ḡtulacōez hēatis. **Vale;**

Nulla re scito nos multis ānis maiore volupta
tem cepisse. q̄ postq̄ renūciatū est nob̄ de hono
ribz delatis ad anthoniū. **N**ō enī sum⁹ illi q̄
bus oculi doleāt. q̄ eos videam⁹ in re. p. magnos esse /
q̄ sua v̄tute ⁊ industia bñ meriti sūt de illa. **S**z hoc vnū
malē nos habet. q̄ qui v̄tute pares sūt / honoribz ⁊ dig
nitate inferiores existāt. **L**icet enī tecū omīa loqui libē
et debemus. cū te socio et adiutore semp usi fuerimus
Vna tamē res nos (vt scribis) meli⁹ hortat⁹ sperare.
q̄ res. p. se illis cōmittit / q̄bus debet. **N**ō enī putam⁹

eos inminues futuros bñficiozū ei⁹. q̄ aliq̄ placōe v̄tu-
tis excellūt. **S**z plura alia de h̄ scribim⁹ / q̄bo verb⁹ opor-
tet p̄ribo d̄scriptis. et gr̄as agim⁹ lue sapiēcie q̄ om̄s
ciues bonos ad bñ cogitādū excitauit. **A**nthonio vero
d̄gtulam⁹. q̄ v̄tutū sue fortuna diūcta ē. **T**u vero nos
d̄mendabis illis. ⁊ hortaberis / ut si q̄ loco videbūt nos
rei. p. auxiliari. nō laborib⁹ / nō picul⁹ n̄ris parcāt. **S**u-
mus quidē illi / q̄ nō patiēti v̄s ā sollicitudinē / ā fide ab
aliq̄ n̄ro ciue vici. **V**ale;

Cratulor ill⁹ tibi ex s̄na optimatū obtigisse. qd̄ de
tua restitucōe in p̄riam sp̄ optauerā. **C**uraui autē
aū om̄s rē totā ad te p̄scribere. ut intelligēs h̄ meo offi-
cio neminē esse / q̄ te p̄ntē mag⁹ affectaret. **C**ū enī sena-
tus de sūmis reb⁹ frequēs in curiā venisset. mltaqz inē-
se agitata esset / q̄ ad salutē ciuiū ptineret. postremo cō-
memorata est causa tua. **F**uit autē in ea d̄sultacōe incre-
dibilis de tua restitucōe om̄ patrū d̄sensus. q̄ loc⁹ mlt̄
ta de animi v̄tute / de animi moderacōe / ac de indignitate
fortune tue / honorifice dicta ac respōsa habuit. necnon
mlto p⁹ / ex cōmū sētētia placuit rogacōez de hac re fi-
eri. **S**enat⁹ ḡ d̄sultū eodē die d̄scriptū fuit / q̄ nō solū
patriā / s̄ etiā bona tua et dignitatē recupares. **E**go ve-
ro (ut statī dixi) nō expectaui ut h̄c patrū sētētia ad
te ferret. s̄ āncedere volui. vt q̄ amore ⁊ bñuolētia pri-
or erā. citi⁹ tibi de om̄ib⁹ reb⁹ a nobis gestis d̄gracula-
rer. **V**ale;

No min⁹ expectate littere tue de mea restitū-
cōe fuere. eo gratiores mihi extiterūt. **V**is-
deo equidē / q̄ amor tu⁹ vndiqz se expēdit. nec
facile dicā / q̄ res maiore voluptate me affecerit. an q̄

senat? osultū de meo reditu pmulgatū sit. an q̄ tu illis
mibi i p̄mis nūciasti. **C**ū enī oīa p̄ibo cōscriptis debēa /
q̄ illū optatissimū p̄ie ospectū / q̄ opes / q̄ dignitatē resti
tuerēt. plura tñ videoz ē dēre / q̄ neqz in exilio unq̄ desis
si me osolari. ⁊ de mea reuocacōe in urbē ita attēt? fui
si. ut om̄s necessarios meos / ⁊ ipsā r. p. / q̄ me restitu
ebat h̄ officō / hac hūanitate viceret. **S**z cupio p te cer
tior fieri. vtz m̄ liceat p̄p̄e inimicos meos tuto esse in
p̄ia. etiā meo more p̄isco / ⁊ causis amicorū. ⁊ rei. p. ū
sari. **S**cis quidē q̄t inimicos ea res mibi feceit. dū re
sisto potētie illorū q̄ putāt se nullis ā legibz / ā equitati
futictos esse. vnde oīm meorū malorum origo fluxit.
Mallz aut (ut assueui) vitā in exilio agē. q̄ toties in
eol dē fluct? ac pturbacōes reuolui. **S**pero tñ ea sapi
ētia ac moderacōe p̄res oscriptos esse. ut nihil decretū
sit ab his / qd nō velit ostāter ⁊ bñ tueri. **S**z maḡ secu
ro aio ero. si p̄us a te oīa explorata eē itellexero. **V**ale;

Nulla res ē q̄ te pturbare debeat. si eo tpe d̄ pa
ce agit / q̄ maxie d̄ victoria tue ptis / oīa tibi p
mittere ⁊ sp̄are videberis. **M**aiore crede mibi
modestia tua laudē referres. q̄ tulisses glāz ex victoria
Habz (nō nego) qd magnificū ⁊ admirabile in oculis
hoīm fama belloz. mltaqz sepe numero ipsa disciplina
militaris / māgna rei. p. adiūm̄ta inḡnauit. q̄ mli susci
piam? ⁊ singlari qdā laude p̄dicemus. ēte vl̄ inuidi /
vl̄ insueti rerū maiorū videbim̄. **S**z caue q̄cūqz ex his q̄
reposita sūt maḡ in fortuna / q̄ in vtute posita. tu vl̄ mi
nime vtuti opares. **N**ullius enī impatoris / ā ducis ma
ximorū exercituum / laus ⁊ glōria tāta fuit. quā illa ⁊

reuerentia omnis esset. et his qui manu fortiter cum hoste
conflixisset. Modestie vero/humanitatis/clementie/et cetera
tibi deus/neminem is habet socium vel principem. qui illi recte
vitet. Quare tibi persuadeo/nullam ex tuis laudibus maiorem.
quam si publicis omnimodis inservies. et paci studebis. quam si re
cta sit. omni bello melior fuit. Vale.

Non ignoro de pace sepius audire debere esse. etiam
si muros (ut dicitur) aries percussit. Sed illam non
arbitror pacem esse dicendam. quam plerumque habitura sit in
insidiarum quam benevolentie. scio a te omnia bono animo dici. sed (plus
puto) non satis attendis. quam cum ad pacem hostes meos impu
lerit. Cum enim se destitutos omni presidio videret/et iam omnia de
sperata. cogitauerunt quam ratione posset aliquod spatium respirati
oni dare. non ut sibi in perpetuum esset quiescendum. sed ut acrius
bellum posset restituere. Neque quidem naturam eorum melius novit/
quam ego ipse quam superiorem temporibus sepe de fallacia eorum doctus fui.
De hic persuadet ut te sponsorem pacis per ipsas prebas. nec per
spicis/quam non tam animo pacem optet. quam ut temporis solvantur. Noli
te sapiens esse meo periculo/ut hanc animi modestiam satisfacere.
quam illam victorie quam in maius habeo transferam. Quare nihil aliud
habeas. noli mihi suavis esse in ea re/quam mihi posset placere quam cre
dis non solum incommoda. sed etiam vite mee pericula afferre.
Vale.

Sed optas a me scire quod a te maxime veli. summa est/
ne minoris amicitiam meam facias quam ego tuam. Scis
quod tu amavi te/et quod tu excolueri. Nunc quod ullum fuit tam
tuum in re mea omnimodum. quod per te non negligere. neque incommo
dum. quod per te non suscipere. ubi hoc usus tuo accedere intellexi.
Nescio quam alio officio/quam quibus signis maioribus/et declarare
potueri quod tuum te. et diligere et observare. Tu mihi me.

ames/ et carissimè habes. nescio quid eam satis idoneam afferam.
Cum enim ceteris in rebus se optauerit alios vice. ete in hoc uno.
et si a te non velle in amore superari. tamen parum te mihi esse maxi-
me cupio. Vale;

Lectere tue magnam mihi attulerit molestiam. Amo
enim te ex animo et ualde obseruo. Tu uero mihi
videris amicitiam meam subaccusare. nec satis in-
telligo quid sit ista uerba tua pergam. Velle posse animo impa-
re et responderi est modestum. Sed postquam me cogit. cum bona uia
tua uelle responderi mihi quoniam est in amore non responderi. immo quoniam
te amando non antecesseri. Aut enim uim amicitie ignoras.
aut male ab alio audiui. Non nego te nullum in amicitia nostra
officium premississe. nec erat ista commemoratio tua necessaria. non
me plane vis (ut mihi videris) inquit in te dicere. Pos-
sem hoc in loco mihi non pudor esset impedimento. multa narra-
re quibus agnosceres nunquam me tibi ullo officio ac beneuolentia
cessisse. sed non omittam ut beneficiorum meorum videar maiorem ratio-
nem habere. quam amicitie. Nihil enim mihi videtur minus amicum
esse. quam sui officii meminisse et alium obliuisci. Viceis ergo me
amando. Nullo te unquam beneficio affeceri. quoniam fueris sepe in his
rebus attentissimus. quod ului meo accederet. nullum ego pro te
laborem nullum periculum pro tua salute susceperim quod est quod a me
velis. in quo me accusas. cupio omnia a te sciri. Et est (ut dicitur)
amicorum propter uerba omnia inter se aperta habere. Si quid esset quod a me
sit corrigendum. dabo operam ut quod tardius te amando persecu-
tus fui. eo celerius non solum hanc moram persequendo corrigam.
sed aliquando etiam antecadam. Vale;

Non putavi id te laturum tam iniquo animo. quod ego es-
simisimo ete sepe ad te scripseram. Sed postquam res
ista que sine lite erat fuit in otiosam deducta. et

amicorum proprium esse dicis omnia in se habere aperta. ita respondebo
tibi. ut non putes me ad te sine causa scripsisse. **S**epe ad me
Caius cecilius querelam detulit. quod mihi summa familiaritas quod
mecum habet sibi apud te profuerit. (qui se ac iterum te ad mo-
nuisse. nullum ex omnibus officiis tuis posse maius esse. quod
summa causa illud recommissum habuisses. nec patereis sibi a tu-
is iniuriam fieri) nunquam tamen adduci potui. ut verbum eius fide ha-
berem. donec sermone et litteris multorum idem afferri mihi intel-
lexi. **S**cripsi ergo ad te. et qua potui modestia usus fui. **S**a-
tis mihi erat admonere te. ne ego nimis a te amarer.
quod tu a me diligebaris. quod res (ut video) est permolesta fu-
it. **S**ed liceat his qui se amant aliquid in se expostulare. lice-
at etiam accusare. irasci. **M**odo illi putet altiores esse ve-
ram amicitie radices. quod ut leuissimis causis tolli deant. **S**i
placet. facile decedam et me superatum esse a te. non solum beneuo-
lentia. sed etiam omni officio. et diligenter tamen me et in eos omnes qui me
sunt. fueri inofficiosus. etiam (si uis) otumeliosus in te. omnia
tibi decedam. si illud mihi constabit. non te putare alio nunc me
esse in te animo. quam olim cum te iudicabas maxime a me diligere. **V**al-

Quod in me fueris eo animo. hoc tue
modestie fuit. **S**ed cum ignorare eam cur me ad-
moneres. illud ego iudicavi non fuisse amicitie
tue. profertur. cum nullus errati conscius fuisset. **S**ed non decedam
Caius cecilio. quod iure possit aliquo loco dicere. se nullum officium
meum neglexisse. **S**i vero quicquam a me optauit. quod minus quam
equum esset. ipse potius sibi imputet. **N**ihil esse puto. quod ami-
corum causa per honestum sit agendum. quod non videro me facile pas-
sum esse a necariis meis (ut ipse dicit) iniuriam sibi fieri. il-
lud videat. ne verum possit a se dici voluisse. me ratione ne-
cessario meorum negligere. cum ultro iunctus esset. iudicavi

quidē nō min⁹ a te diligī. q̄ hunc hōiem. q̄ (ut video)
vult amicitia tua abuti. Quū autē lris ⁊ sermone alioz
idē intelligēs. nō maiore fidē oportē illis hēri / q̄ sibi. ābi
troz. Sūt enī oēs ā inimici. ā inuidi. S; h̄ sit finis.
Quātū me sis amatur⁹. i te eī. Spero q̄ sūma bñuo
letia me p̄sequis. Ego oīa p te suscipiā. q̄ digna sūt no
stra amicitia. Vale.

Nsi de tuo i me aīo satis p̄suasū hēre. dubitare
ne tibi molest⁹ fuissē. cū his dieb⁹ cām lucre
cū ap⁹ q̄stōrē nrm cōt necariū tuū defendi. S;
cū supiorib⁹ t̄pib⁹ nihil a me gestū i amicitia nra agno
scēs / qd a veteri estiacone nra alienū esset. putauī m̄ h̄
facto meo. te nō pmutaturū fuissē iudiciū meū. neq; ea
de re ad te nō scripsi / qz te negligere. s; parti occupati
onib⁹ meis. parti qz iudicare ita te sentire. ut nihil a
me sine cā i tuos eē factū credēs. Quare a te maxime
lim / ut (sic facis) pl⁹ m̄ credas. si forte aliter de ea re
scripsisset. q̄ de his hōib⁹ q̄ m̄ nos discidiū optāt. Si
li enī sp̄are p̄pediē apud te eē. diligētissime iā oēm cām
ad te scripsissē. Interi h̄ de me iudicab / nullo tpe amici
cie tue respectū maiore me hūisse. q̄ dū cām istā hone
stissimā cū rōe cōt hōiez ē necariū suscepi. Vale.

Bene ē q̄ (ut soles) d meo i te aīo iudicas. Cū
enī te valde amare. anferre q; oib⁹ q; s postea no
tos hēbā. nō poterā cogitare / quī idē tibi d me
accideret. p̄suadebāq; n̄ a te gestū i defensione lucreci.
qd nō officō tuo alienū eēt. Gaudo tñ / ac plimū letor.
q̄ his cogitacōib⁹ ⁊ solitijs meis accesserit lre tue. q̄ illi⁹
veteis beniuolētie tue. que m̄ me ⁊ necessarios meos.

petui amoris testes esset. q̄ autē i iudicō cōt necariū
meū steteris. nec rephēdo. nec accuso. Scio enī id a te
(ut scrib) honestissima rōne factū. **Pl?** ego xmi tibi /
q̄ oībo alijs credo. Noui enī modestiā ⁊ antiq̄ osuetu-
dinē prudentie tue. Si quid vō i hac re culpa necessa-
rii mei dētū ē. id veli scias nō oīno displicuisse. Tu qd
ad officiū tuū ptineat. videb. Ego vō iudiciū meū de te
nō mutabo. Vale.

Aapis a me scire q̄ i statu res nre sint. caput
ē q̄ si oēs i exēdiū nrm diuassēt. vix deteiori
loco possem⁹ eē. Cōflictam enī bellis / nō solū
exteris. s; etiā (qd sume detestādū ē) ciuilib⁹ ⁊ intesti-
nis. Foris vagāt hostes. passim agri diripiūt. rura ho-
stili mēdio flagiāt. hoīes cedūt. Int memia vero int
ciues male ouenit. Nō ē qui publici utilitati seruiat.
Quisq; vult in citate p̄m⁹ esse. Null⁹ pudor. nulla re-
uerētia legū i vrbe ē. Jā palī sedicōnes parāt ciues.
Nihil mali ē q̄ ampli⁹ restat. n̄ ipā captiuitas. q̄ nos
oēs hostili ferro ac seruituti subiciat. Eo quidē puerū
ē. ut nūmū maloz mortē ipām iudicē. Vides q̄ sit pa-
trie nre fortia. q̄ tollerabili⁹ aliq̄to esset. n̄ nos spes
ois iam dereliq̄ssēt. Vale.

Et si rumor sinister de rebo vris adūsis ad me
delat⁹ eēt. nō tñ putabā oīa ap⁹ vos d̄spata eē.
Plura ḡq̄ venire mihi i mētē potuissēt. vob ac-
cesserēt. Si oīa vob ab exteris hostib⁹ adūse ceciderūt.
Fremat bellic⁹ tumult⁹ ⁊ circūsona memia vra. Tolle-
rāda sūt oīa / ⁊ fortit⁹ ferēda. q̄ ab illis vob imminent.
Illud mag⁹ visū ē mihi miser⁹. qd de sedicōne ⁊ odijs
ciuiū ad me scripsisti. Due res n̄ de d̄silio ⁊ auctoritate.

eorū q̄ bñ volūt rei. p. insultū esse mitiget. plane mihi
diuinare videoz oīa futura / q̄ etiā tu maxie times. **N**ō
satis admirari possūq̄ amētia ciues tuos i hāc discō diā
traxerit. n̄ forte aliq̄ sint i citate / q̄ se putāt rez domi-
nio potituros. si oīa i potestate hostiū veniāt. **E**t ē timē
dū / me inimicorū vrōz dolo / pestis ista constituta sit. q̄
facili⁹ illi victoria potiāt. **M**allē hoc loco posse a vob
h̄ malū leuare / aliq̄ meo p̄sidio. q̄ eo tpe cōsulē / q̄ vrā
res. p. mīme potest cōsilijs iuuari. **S**z postq̄ res eo p
ueit / ut id qd poti⁹ volebā / nō possit a me fieri. nō ad
mittā / ut nō ad scribā qd de vrē rei. p. salute sentiā. **E**x
plorādū ē ab ipsis q̄ rē. p. saluā volūt. q̄ quisq̄ aio sit.
7 sapiēs sollicitādi sūt oēs olim socij vrī. ut fidei 7 amici
cie veteris memmerit. **P**residia socorū sūt a vob occul-
te i urbē recipiēda donec videatis vī posse cogi illos / q̄ n̄
bñ sentiūt de libertate vrā. **N**ūq̄ aut morbo iste curari
poterit. nec malū h̄ qd iā inuererauit / a vob tolli. nisi
abscidat ab ipso corpe illa ps q̄ ē eḡ. **S**pero q̄ si meo
cōsilio tua ciuitas usa fuerit. breui intelliges a vob de-
pulsū eē oīe periculū / qd i ipsis visceribz abūdat. **S**i
cut enī ego sentio qd vos in re vrā facturi sitis. etiam
atq̄ etiā pvidebitis. **E**go enī nō min⁹ de vrā salute la-
boro. q̄ si oīa vobiscū mihi essēt cōmunia. **V**ale;

N **D** **E** desiderii tuū differā. statim satis faciam de eo
qd maxie optas a me audire. **A**bsolut⁹ es pi-
bus oīm iudiciū sentēcijs. 7 lis sedm te data.
Nūq̄ vidi attēcorē ā maḡ eruditū i caus̄ augēdis. q̄ il-
lpe ē / cui cāz tuā mādaueras. **I**bi enī patuit / q̄tū ius
dicēdi posset apud iudices. **F**uit qdē adeo vehēns 7 ac-

in p̄pulsādis criminibz q̄ tibi obijciebāt / ut om̄s iudices
et tibi p̄benignos / et adūsarijs infestos ē redderet. Lau
dabāt oēs ingeniū oratoris huius. Probabāt eām tuā
et equitatē iudiciū p̄ferebāt. Cū vero itū ē i sētētā / tā
t̄ oim̄ cōsēsus fuit / ut n̄ m̄m̄ i rē cōgratulati sint / q̄ si
negociū om̄ne ageret. Nec ad te volū sc̄ibere ut aim
tuū liberare ea sollicitudine / q̄ (ut scio) multū affineba
ris. Vale;

Habeo tibi gr̄as et magnas quidē / q̄ me libasti
sollicitudine maxia et molestia. Sed nō m̄iori ve
luptate id me affecit / qd̄ ad me scripsisti d̄ pa
tronō meo / hoīe modestissimo et eloquētissimo. Delec
tor enī vehemēt laude sua. et officiū ei⁹ sp̄ magnifici. Nā
et si nūq̄ dubitaueri de mea cā / quī scēz me lis esset dā
da / tñ qz i iudicijs nō aliē q̄ i nauigādo sepe imm̄et pi
culū / n̄ is quī gub̄nator ē / pit⁹ i ate sit. Semp̄ verebar
ne eq̄tas cause mee / aliā fortunā hūisset ab ea q̄ opta
bā. Gaudeo itaqz me talē sortitū esse oratorē / in q̄ neqz
hūma eloquētia / neqz studiū defuit. Breuī (ut sp̄ero) p̄
meip̄sū illi cōgrulabor. Interī significab̄ ei me hūma ei⁹
studijs atqz officijs hēre gr̄am. Vale;

Ovid de te sētāt oēs et amici tui / et ciues tui /
significari a me ē desiderans. Omnīū vna ē sentē
tia / neminē ex eq̄libz tuis maiorē esse ingēio.
S̄ maxie vereri / ne illo satis modeste utaris. Quare mi
anthoni si fama bona te delectet / si op̄nio hoīm q̄ nūc
certe nō parūā sustines / vide ne cet̄is vtutibus tuis q̄
magne sūt sola modestia deficiat. Intelligo quidē te hū
mū in vrbe nr̄a ciuē futurū / si ingēio tuo modeste uti
sciueris. Quod ut facias / etiā atqz etiā rogo. Vale;

Quam modestia a me desiderari scribis. Scio hunc unde
perveniat. Sed faciam intelligere omnes et ciues et am-
ici mei. Si alia in me virtus sit. nec ista deesse. Non
potest fieri. qui ista etas multa habeat que reprehendantur a sen-
ibus. Et sepe quales recipiuntur. que propter inuidiam a consue-
tione aliquid. a
maiora vitia nostra faciunt. si quis vel ingenio vel studio pre-
stare illis videatur. Unde scio eam omnem precessisse. quod homines
cum omnia in me laudauerint. subtrahunt mihi opinionem modestie
sed non permittant eos esse diu in hoc errore. Inueniunt in hoc unum. ut
neque etate in qua sum. neque labore impediar. qui omnia faciam que
ad exterminacionem hominum accedunt. Tu me (ut facis) ad
hanc rem adiuuabis. ut sic tuius adhortacionibus et consiliis. mul-
to ardentior factus sum ad bonas artes. Ita te beniuolentiam
meorum ciuium obseruasse per te intelligam. Vale.

Non quod alias de maioribus quam nunc rebus ad te scripsi
Tate enim sunt. ut non modo te ad legendum inuitare.
sed etiam valde delectari habeant. Maxime quod de apparatu as-
pirant. quales forte a nostra urbe condita fuerint. Magni equita-
tus conscribunt. classes instructissime amant. fabricant noue
triremes. apparatusque bellum ingens mari et terra. de gente spem
nobis inimicissimam. Et est omnis spes. nunquam tempus fuisse nobis da-
tum quod melius de victoria accipiendum fuerit. quam si adepti fueri-
mus. eterna pax urbi nostre futura. Omnes enim gentes (hanc
vna excepta) que nobis bellum inferre possent. a nobis amore
deuictae sunt. a armis. a vi copulsa. Nihil aliud ergo nostre rei
perest. quam ut etiam hanc nationem frenemus. quod nobis factum
non est difficile. modo consiliis nostris celeritas adhibeat. ha-
mus omnia que facile possunt nostris conatibus victoriam suppe-
dire. Hostis improuisionis est. nos consilio muniti. Ille

impat. nos oībo rebo necessarijs instructissimi. Ille
domesticis ⁊ exteris bellis/iā fract⁹ ⁊ debilitat⁹ ē. nos
vō integri ⁊ nūq̃ alias potēcores. Quid pla. q̃ multe
vrbes a fide ⁊ societate nroz hostiū defecerūt. Nre autē
vrbes q̃tidie viribz nroz socōz augēt. Nihil g̃ ē/cur
nō plane istā victoriā manu teneam⁹. Nihil de esse no
bis volum⁹. S; bñ etiā de ipā maturacōe spero. cū nū
q̃ ad huiusmōi rē officiēdā/prudēciā a forcōibz du
cibz uli sum⁹. Scripsi h̃ ad te. vide ne quicq̃ eoz p⁹
effems. q̃ rei. p. intereit. S; h̃ nolui te ignorare. ut
qd maxie te optare sciebā. de maxis rebo a nob q̃ h̃ agi
tant⁹/p me doctior fieres. Vale.

DRiusq̃ lras tuas recepiſſe. iā oīa de quibz ad
me scrib/ap⁹ nos diuulgabāt. qd nime opōte
bat fieri si mos antiqu⁹ i nro ſenatu fuiſſet ſer
uatus. Nihil enim apud nroſtros maiores cuſtodieba
tur magis. q̃ ſilētiū i deliberacōibz ⁊ oſilijs rez/q̃ ad
publicā utilitatē ptinebant. S; de h̃ ſatis ad te. q̃ iſta
nō ignoras. Illud mag̃ ad rē q̃ nē agit ptinē arbitroz.
utrū ſapiēt a vob deliberatū ſit de bello ſuſcipiēdo /p q̃
tāt⁹ apparat⁹ inſtruit⁹. Videis quidē ſpōdere etiā victo
riā p̃ie tue. ⁊ oīa bñ ſpare. Ego vō cū nihil mag̃ mētū
videā q̃ exit⁹ belloz. ⁊ oīa q̃ agitat⁹ /patefacta hoſti
bus vris eſſe videāt. vereor ne ṽra oſilia fallāt. Qua
re ſi poti⁹ de pace fuiſſet deliberacō ṽra ſūpta. ea res
nō ſolū honeſtior. ſ; etiā tutior vob fuiſſet. Poteris enī
exēplis aliaꝝ gētū uti. ⁊ vidē ſepe mltas citates bella
ſuſcepſiſſe q̃ q̃uis oīa expedita ⁊ iſtructa hūert. tñ iſeli
cē exitū ſortite ſūt. Carago urbs potētiffima mltis am̃s

(duce hanibale) bellū gessit cū romanis. ⁊ q̄q̄ vasitā
tē italie vidisset. ⁊ romā pene captā. tñ exit⁹ non fuit
victorie. s̄ captiuā tādē se vidit. ⁊ romais legib⁹ serui
re. **C**yr⁹ etiā rex p̄saz cū am̄is fere trigita/multa bella
felicit̄ gessisset bellū scithis intulit. sperabatq; illa gēte
uicta. se postea i ppetua pace futurū. **Q**uē aut finē tā
ti conat⁹ ei⁹ abhorruit thanays regia scithaz (capto
rege. ⁊ ducētis militib⁹ p̄saz celis) satis edocuit. **N**ec
a me nō omēorāt⁹. vt bella q̄ a vob⁹ gerēda sūt/malū ex
itū habeāt. s̄ dū liez. aim vřz poti⁹ ad pacē ⁊ ocōdiā.
q̄ ad bellū dūtatis. **N**ec ē aliq̄ res q̄ h̄ vob⁹ dissuadē de
beat. poterit enī maiore cū glā totū h̄ negociū ofici. q̄
illud bellū admistrari. qz cōt hostē nō impatū. (ut scri
bis) s̄ puidū ac potentē bellū suscipitis. **E**t ē tīdū /
ne alie gētes renouēt. ne citates q̄ nūc metu potētie ve
stre diuētē adhuc vobiscū sūt. deficiāt a fide. **E**it itaq;
sapie vře. oia ista videre. modestieq; ⁊ hūanitatē. nō a
ūtēre aim ab oīone eoz. /q̄ pacē vob⁹ p̄suadēt. **S**i aut in
suscepto d̄silio vřo manetis. puidete/ne i senatu vřo d̄
liberata fuerit ea. q̄ añ ad hostes pueiant. q̄ a vob⁹ q̄c̄q;
inceptū sit. **N**ec ad te scripsi q̄ plimū i. r. p. potes. ut
si ē visū fuerit. senatū de hac re h̄as. ⁊ maturi⁹ de his
rebo mē p̄res d̄deliberet⁹. **E**go enī p̄ fide et b̄nuolētia
mea/i vob⁹ om̄s cupio vobis oībo b̄n cedere. **V**ale;

Nullo tpē de rebo magnis ad te scripsi. illd̄
p̄fecto ē sūmū ac maximū oīm. q̄ tāta mihi vi
dēt mala rebo n̄ris impēdē. ut nisi de⁹ aliq̄s a
nob⁹ h̄ ip̄a aītat. facile possim n̄raz p̄tū d̄solacōem ac
ruinā d̄mare. **B**ellū enī atrociss⁹ ⁊ famā incredibilē

ae pestē / q̄lē nōdū neq; legim⁹. neq; uidim⁹. tota fer
me puincia iā dudū ē p̄p̄ssa. neq; vis tāti mali / aliq̄ ex
pte adhuc remittit⁹. h̄ malū h̄ dietim intēḡscit. ⁊ sp̄ de
teri⁹ h̄et **C**ogita ḡ n̄ diu posse nos tātas clades p̄ferre.
quō enī usq; nē p̄uim⁹. Nūc vō defessi patiēdo sum⁹.
⁊ spes ip̄a / q̄ (donec aliq̄d potuim⁹) nos aiabat ad h̄
ip̄a mala vl̄ repellēda fortit⁹. vl̄ p̄ferēda sapiēt⁹. ita rez
missa ē. ut nulla oīmo esse videat⁹. Quis ḡ nō facile di
uinare posset / nō solū desolacōez. verū etiā illā ipsā urbē
nr̄e ultimā intēcōem. **E**rit enī t̄ps i q̄ ubi nr̄e citatis ve
stigia fuerit. hoīes q̄rēt. neq; extabūt ulla signa hui⁹
oli potētissime ac florētissime p̄rie nr̄e. n̄ de⁹ iā suā re
miserit. ⁊ cepit nos tātis malis fessos / iā tādē p̄pius a
spicere. **E**t qm̄ hūana p̄sidia res nr̄as desitēt. cogim⁹
(qđ in tēpestate sepe nautis accidit) oīa oīilia nr̄a / oēz
sp̄e atq; cogitacōne / ad deū referre. ad q̄ rē osequēdā
nob̄ eris ⁊ adiutor ⁊ soci⁹. **Q**uāuis de⁹ videat⁹ aitille
aim ⁊ aures a nr̄is p̄cib⁹. tñ sp̄am⁹ clemētia suā muta
turā esse i meli⁹ mala / quib⁹ oīlictam⁹ ac pene oīicim⁹.
Vale.

Littere tue tātam attulerūt aio meo molestiā. ut
nullo tēpore maiori i merore fueri. Cū enī eo p̄r
ducte sūt fortune nr̄e. r. p. ut iam nihil p̄s
dij possit ab hoībus expectari. maxie timēdū ē / ne diu
no etiā auxilio p̄uati sum⁹. qđ si nr̄o alio errore nobis
accidisset. putarē oīa nō solū eq̄. h̄ etiā fortit⁹ aio p̄ferē
da. **S**z cū hī semp fuerim⁹ / q̄ p̄ libertate om̄iū / p̄ fide
focōrū / maxia bella / magno cū p̄iculo / sepe numero susce
perim⁹. nescio q̄ inīqtate fōtune / eo puētū sit. ut diu
no sil̄ ⁊ humano p̄sidio p̄uati sum⁹. nec p̄cul abesse

video mala oia q̄ urbi vr̄e euētura dīnasti. **Q**uerēt (ut
scrib̄) fōtassis hoies q̄ p̄ nos veniēt. ubi mā fuer̄ cātē
vr̄b fūdamēta. et tādē illa ip̄a p̄rie nr̄e fama / q̄ diu in ita
lia florui⁹. fōte mēibit. postq̄ neq̄ id extabit / cui⁹
rei gr̄a nr̄a gl̄a et nomē dudū ingēs fuit. **U**na res p̄t i
tātis malis osolari. q̄ hēm⁹ exēpla clarissimaz urbium
atq̄ regnoz / q̄ silez exitū aliqñ h̄uer̄. ita. ut nihil ali⁹
ad nos q̄ ip̄m nomē pueneit. **P**lures v̄ro ego arbi
tror citates fuisse / q̄ suis tēporibz gl̄a rez gestaz in
signes ⁊ p̄clare extiter̄. cū quibz fama sil̄ exticta fu
it. p̄p̄t mopiā poetaz vl̄ oratorū / q̄ sua gesta ā oīoe ā
carmie illustiaret. ⁊ nō paterēt. eaz rez q̄ digne im
mōtalitate essēt. mēoria mēire. **U**tinā nr̄a r. p. q̄ gl̄e a
iūda fuit. ita ⁊ hoies oquisisset / q̄rū eloq̄ntia sēpiēna
esset rerū nr̄arū mēoradarū omēdacō. **N**ūc incipio in
telligē / q̄ta deat esse veneracō ap̄ oēs citates magnifi
cas / eoz. q̄ sciūt eggia rōe rez / vl̄ pacis vl̄ belli facta
oplecti. q̄ maxiaz oportuitatē defuisse nr̄is hoibz n̄ sa
tis possū admirari. cū iudicare possēt oēs suos conat⁹
ac labores a se frustra susceptos eē. n̄ p̄uiderēt q̄ rōne
possēt imōtales fieri. **S**ed de h̄ haeten⁹. **C**ōsiliū v̄o tuū
q̄ i rebz extēis dicis eē utēdū. suscipio / ⁊ laudo. q̄q̄ se
rū ē (ut aiūt) t̄ps placandi supos. cū mag⁹ necessitas
q̄ nr̄a volūtas facit nos supplices. **M**allē hoc remedio
usi fuissēm⁹. cū nob oia erāt intēg. ⁊ signū fuisset ea a
nob fieri ex aīo. **D**e q̄ re plā n̄ scibz postea q̄ a nob cōri
gi nō potest. facim⁹ q̄ qd̄ ⁊ ipsi naute i sūma tēpesta
te faciūt (utar enī libenē exēplo tuo) iam arbore fra
cta ⁊ cassata nauī. nostra omēs veta faciamus. **S**i de
precatio nostra exaudita fuerit. ne ingrati reperiamur

adūsus numia. Si vero fata nulla nra pace inflecti po-
tuerit: eo bono fruemur / q̄ vtūt illi q̄ in suis rebo adū-
lis / nihil a se p̄missū esse intelligūt. Vale;

Maximā oīm laudē hodierno die osecut⁹ ē exerci-
tus n̄r. q̄ fortissima pugna eousq; in acie ste-
tit cōt̄ hostes / ut p̄tinaciē p̄ defensione patrie
moriēdo clarissimā inde victoriā retulerit. Amot⁹ ḡ a
nob̄ ille ingēs met⁹ ac hūma tocius urb̄ trepidacō. Cū
enī malum⁹ sel⁹ p̄ire / q̄ diuturna obsidione p̄mi / inspe-
ratā victoriā osecuti sum⁹. q̄ in bello nob̄ certe visū ē /
ip̄s celū ac oīa numia p̄ nob̄ militasse. talis enī huiusce
maxi oſſict⁹ / exit⁹ fuit / ut vix vllus n̄rozū militum i
bello ceciderit. Quā vero fortunā altera pars hūerit / ex
hoc apparet / quī omnes tanquā p̄cudes ad moriēdum
pati fuerūt. Signa viginti militaria capta. castra oīno
hostiū fracta et direpta sūt. n̄co i illa pugna fuit / q̄ aut
in ore gladij except⁹ nō sit. ā a n̄ris copiis m̄ceptus
Cū aut victor n̄r exercit⁹ i urbē reūteret / plurimis ⁊
maxis hostiū trophais / ornat⁹ mirū in modū tota citas
nra fuit ad spectaculū effusa. N̄co erat quī n̄ datz lau-
des et gr̄as deo. Om̄es vero nō uti rē humanā / s̄ dīmā
laudabāt. Tāta vero leticia ⁊ exultacō oīm fuit / ut nō
iam multozū hoīm. s̄ vni⁹ facies eadē / atq; idē aim⁹ vide-
ret. Nulli⁹ vero hoīs edes oībo nō patebāt. Passim no-
stra milicia excipiebat tāta lāgitate ⁊ rez oīm copia /
ut nūq̄ i sola hūma fertilitate agroz maior fuit. Volui
h̄ tibi oīa nota eē. ut q̄ piclorz n̄roz sp̄ soci⁹ fuisti / eti-
am publice trāq̄llitatis p̄ticeps fieres. ⁊ fortius n̄ris
oſtuleris. Vale;

Quoniam expectatum fuerat a me deliberatione vestra. eo in victoria de qua ad me scribitis / iocundior fuit etiam et gratior. Non poteram quidem in magno dolore officii. cum audiebam urbem vestram atissima obsidione circumdari esse. Dolebam et plurimum citati quod diu capite vestre puencie fuerat dēre in dedicationem hostium vivere. Liberasti ergo me hodie maximo timore / quod pro vestra salute officiebar. et habeo tibi quod debeo gratias. quod me participem fecisti rerum / quod vobis pro spe cessaret. Intelligo quidem ex his quod vobis dimitto. uti gerit. quod te cure deat salus vestra hominibus esse. cum eadem iam despatis omnibus. a superioribus immortalibus observata fuerit. Neminem ab improbo esse quod non iudicet ista (ut scribitis) nomina celi / pro vobis non solum pugnasse. sed etiam vicisse. Sed aliter a vobis etiam atque etiam videndum est. ne animam vestram nimium in sedibus rebus efferatis. Et illi maxime providendum (sic facitis) ut victoriam vestram / potius ad divinum quam ad humanam referatis. Sumus enim fere omnes in periculis nostris animo submissi. et tunc sume veneramus ac extollimus dominum deum. Nescio quod iniquitate postea ingratum reperiamus. cum summa votorum attingimus. Deinde quoniam homines nulla felicitate esse perpetua. et fortunam accusant. Ego vero nullam aliam esse prosperam fortunam a adversa iudico. quod divina providentia. quod homines nunc rebus adversis exercet. nunc ratione corripit. Deinde autem rerum alia est ratio. quoniam instabilitas sepius vicem nostram. quod fortunae nobis accidit. Nec ad te ista nec scribo / quod putet a te ignorari. sed ut ciues tuos admonerem / nisi lo tempore deum esse magis timendum. quam ubi maiora ab illo beneficia suscepimus. Spero bene de civibus tuis. Non nihil tamen valebit apud eos auctoritas tua. si docueris nihil magis. et pro. quemque. quam ut fortitudinem in bello. ita religionem in pace colere. Vale;

Nihil ē qđ libenti? faciā / qđ de maxis et pulcher-
rimis rebz qđ h̄ flūt te certiorē reddē. **P**ostea
enī qđ nra cītas hostili metu liberata / otio ac pa-
ci se dedit / incredibilz ē qđ tū stat? ipse rei . p . reformari
indies et qđli renouari cepit. **S**i qđ erāt veteres mē no-
stros ciues discōdie / oēs statī sublate fuerūt. **P**rincipes
vr̄b nouas affinitates inēūt. **A**rces qđ pp̄ vim belloz i-
fieriāt maiore cultu qđ p̄rio / ac maioribz opibz repetun-
tur . neqz vnqđ alias in tāto p̄tio fuerūt. **P**lume vero leges
antiq et vetera statuta qđ mēierāt . pp̄ nostrā insolentiā
atqz negligētiā mō renouāt . et cōmū fere omniū cōsē-
iā approbata sūt . quibz si obtēpatū fuit . nēo dubitat /
qđ huius nostra i cītate (**I**s enī ē stat? vr̄b nre) aliqto
beatiores videam / qđ diuturnā calamitatē expti sum? et
fortit? p̄pelli . qđ si eadē (qđ diu freti eram?) trans qđlita-
tem / et oriū sp̄ inuenisset. **G**audio itaqz h̄ tibi omnia fa-
cē . ut qđ sp̄ nre gl̄e attētissim? fuisti / felicitatē nr̄am h̄
tpe nō ignores. **V**ale;

De his qđ ad me scripsisti / magnā ēre voluptatē
aīmo p̄cepi Cū enī sp̄ otinuo i metu steteri / qđ
diu fuit de vr̄a salute dubitatū . magna mole-
stia me liberaisti / cū supioribz lris tuis intellexi ciuitatē
vr̄am ab obsidione (qđ opprimebat) liberatā esse. **I**llis
aut tāta leticia mē affecit / qđ mihi renūciali nō solū vos
gūissimo piculo esse exēptos . s̄ etiā ipsā . r . p . / qđ nouā
aliq formā et beatiorē statū dietim iuscipē. **G**audio me
diussidi? . et plus qđ credi posset . felicitatē vr̄a letoz .
Video equidē illa egregia maiorū vr̄ozū in . r . p . fūda-
mēta / magno studio a vob excitari. **N**ā cū leges in qđbo
vr̄e cītatis sal? erat posita / quasi in obliuionem vstram

venisset. nec mos antiquus in urbe servaretur. nihil mirum fu-
it. si patria vestra ad obsidionem perducta fuit. **N**unc vero resti-
tutis legibus. et repetita omnium bona consuetudine. spero nunquam
citatem vestram amplius a opulentioris fuisse. quam huius temporis futu-
ra sit. modo in medio cursu non deficiatis. **S**ed ubi quicquid priva-
te potestatis magis quam rei publicae inserviat. timendum est. ne hac no-
ua libertate frustra gaudere sitis. **R**etinenda est ergo inter vos con-
cordia. nec dissimulanda sunt leges antiquae. et edenda sunt nova
instituta. nec permitte dum est. ut quicquid populus possit in civitate. quam
equitas. quam iusticia. **N**on si a vobis perfectum fuerit. plane vi-
deo vestram rem publicam (ut scribis) in tota provincia prima esse futu-
ra. et vos imperaturos his gentibus. quibus aliquando servivimus.
Vale.

Scio te novarum rerum cupidum esse. et accusasse me
sepe. quod nunquam a te scilicet de his rebus. quae huius sunt. faciam
hodie quo die ne deinceps possis committere negligentiam
meam. Implebo te non vulgaribus (ut multi solent) neque falsis
rumoribus. sed magnis et de quibus etiam auctores habemus. **P**ro-
pex egipto quidam in urbem nostram navigaverunt. a quibus cum non ci-
vibus diligenter pertractati essent de omnibus rebus. retulerunt prius
diebus navem inde soluerant. multas nationes orientis ac plu-
rimas gentes australes fluxisse. **A**iebant autem regem ipsum
nihil esse suspicantem. se effudisse ex urbe regia in occursum
hostium. qui cum toto exercitu insidiis inimicorum interceptus fuit.
Nec multo post signa hostilia fuisse ad urbem alexandriam mo-
ta. quam trepidatione fuga ex omni parte precepta est agitari. **A**lii
mare rubrum petebant. alii vero libiam. **Q**uicquid eo ferebat. qui
metus eum impellebat. **Q**uid deinde secutum sit. dicunt se nihil
certum habere. **N**am si per veteris ad pupam flatibus. prosperum cursum
maxima celeritate ad nos tenuerit. **N**ec si vera sit. multum

arbitror illa ad nros ciues ptine. Agit enim d puata pe-
cunia nroz hoim / q se i ptibz illis exercet. Si qd e qd
ad te ptineat. curab ut nuq nimio detrimeto fieri possit
transigant a te oia. idē et ego facturū sū. Ali ad pns
nō habeo qd ad te scribā. Si alij cursū ex ea regione
ad nos habuerit. faciā te d omibus rebus certiozem.
Vale.

Non puto dubitādū ex his q ad me scribūn-
tūi hoies q in egipto vsant. passuri sint maxi-
ma detrimeta. nisi rōnes suas me micia rex no-
uax in aliq regione tutā cōtulerit. Alta enī sūt que
me i maximū metū inducūt. nam si ciuitate alexandrie
ille nationes barbare potite fuerit. eadē rumalepe tra-
hent nō tantū egyptioz opes. s etia oim qui ex mltis
ptibz negociādo ibi vsant. Si vō diu i obsidiōe manē-
dū eit. timdū ē ne pecunie meatorū i sūptū belli p ex-
hauriāt. q suo aere publico a puato utāt. Quid fu-
turū sit. nihil possū rebz meis diuinare. Nā cū supio-
ribz ānis omēz pecuniā meā eo loci decissē. iudeo una
die omis fortūas meas esse cōsūptas. nisi pecunatores
mei tēpestiue usi sint cōsilio. Cupio g d oibz rebz certio-
z a te fieri. Si qs forte ex oriēte ad vos nauigauēit
curabis / vt qmēūqz fortunā res nre subierit. nichil sit
qd per me te lateat. Vale.

Multa ex finitimis regionibz ad nos afferūtur
quotidie noua / d ieredibili apparatu validissi-
mi exercitū regū oriētalū / d ciuitates et ter-
ras nri ipi. nihil adhuc tñ certi habem. Misim autē
i varias ptes pūctatores nros. q sagaciē edocerētur
oia hos enī idies expectā. Sū aīo et vibz iteti. q rōe

a nob atqz socijs piculū ill' apulsē. **A**ltas ad hāc rē
vias hēm? **C**ōstitui? enī si nob ita (vt fama ē) renūcia
tū fueit ab his quos pmissim? sup hoc negotio. legatos
nrōs i oriētē mittē. qui cū his dē regibz d pace tēt ent
q res si agi pterit. mādata illis dedi? / vt neqz pētia /
neqz pollicitatiōe ulla (dūmō res eq ab illis polseat) a
pactiōe discedāt. **N**ō si ifecta re videāt redeūdū esse.
tūc his artibz vtāt / qbz facile barbari vicūt. **S**erant
mē ipos discōdiā. **F**igāt simulēt atqz dissimulent oīa.
Demqz attēptēt / qbz illoz odiā iē se inflāmaī pssint.
Exercit? dissipēt. **N**ec ullū finē his rebz faciāt. donec
ā illi ipi exercit? dissipēt. ā bellū qd nob cōminabāt in
se cōuertant. **S**i vero hē nrē cogitationes. si hēc nostra
cōsilia nos fallāt. stat manu pugnare. et omnia pus ex
p riri. q barbaris nationibz hūre. **S**ūt enī nob arma ⁊
equi. habemusqz viros audaces i bellis. neqz duces nob
dēerūt. q cōsilio et vībz nō solū fortiter cū hoste cōfligē
sed etiā vicere sciāt. **Q**uid sit futurū dē nouit. nos be
ne rebz nrīs speram?. **V**ale;

Bellū mihi significas magno apparatu ab oriē
talibz regibz istū cōt vestrū iperū. s mihī a
vob ptermitti / qd ad apulsādū hoc periculū a
vris ciuitatibz et sociōz pertieat. **N**ō video qd possit
vel ad hāc sapiēciā / vel vtutē vestrā addi. **S**i enī fortu
nā cōsilijs respōdeat. non dubito omēs istos belloz cito
mot? qeturos. **S**i vō manu dimicādū erit. **S**pero et si
copijs iferiores sitis. tñ ⁊ robore militū / et scientia rei
militaris superiores futuros. **Q**uamuis enī hē natōes
barbare multitudine equitū et potentia semp r militū
ua fuerint. raro tñ i suis bellis victores fuerūt. **M**agno

clamore belli plia meūt. Fortes pmo ipetu vidēt. Spā
gūt tela sua temē. Sz cū ad enses vtrū ē. facto agmie
oēs terga vtrū. Nri vō exercit⁹ nec legnes sūt ad mva
dēdū. nec mī⁹ fortes ad sustinēdū vel picula / vel castrē
les labores. quoti⁹ s ab hoste lacesiūt oīa tñ pus ut fa
ctis tēptāda sūt. q̄ expiēda fortuna belli. Nō si vīa sa
piētia a vob euitaī nō potēt / q̄n sit oīligēdū cū his bā
baris. decertādūqz a vob fortit⁹ p glā vīa / ac iperio qd
avris maiorib⁹ amplissimū et illustre accepistis. cauē
dū maxie cīt / ne hostis vos iparatos offēdat. Nā dū ex
ploratores in oēs ptes dīmisistis / q̄ ad vos referēt d o
silijs hostiū. de motib⁹ si q̄ ab illis agitāt. dū legatōes
mittūt ad eos. iteri occupādi sūt adit⁹. artes iuēndē
oscribēd⁹ ē eq̄tat⁹. ⁊ oīa ita a vob sūt instruēda. q̄ si iā
mē fines vīos / et in medio regno vīarēt. Celerit⁹ enī
legati vīi agēt de pace. et totū negotiū oficiēt. si intelli
gēt vos nō mī⁹ ad bellū paratos. q̄ ad oriū ⁊ oēdiā
Sed qz spero lō a vobis p vīa sūma sapia iā eē pfecta
plura ad te de hac re nō scibo. Sz qd ē qd p vīa re. p
possita mexl osilio vel manu fieri. libenē omnē labore
atqz oīa picula p vīstra salute adibo. Vale.

Nuissima res his dieb⁹ nob accidit. neqz ab
vllonrōz ciuiū alias audita de q̄ ego te cōtio
rē facē cēsui. vt negligeres nullā rē fore tātā ā
tā occultā. q̄ n maxie cuperē tibi iprimis eē notā. Du
to (mī fallā) te oī cū ap⁹ nos eēs. itellexisse / qz hoīm
factōe ciuitas nīa in exiliū misit suspiciū hoīez patrie
amātissimū. De q̄ fēo plura nō scibo. Res enī ista ad ciui
tatē nīaz ptiēt. Interi hostes nīi iuasert vrbē q̄ optimi

ciuis cōsilio ifecta. sue temeritatis breui poenas dedit
Obsessa q̄dē ciuitas fuit cōmeat⁹ itē clusi. ita. ut res pla
ne ad deditōez expectaret. **T**um vō sulpici⁹ aiose ad p
mū cōitēs. cepit agitare noua cōsilia / quib⁹ hostē iā iū
tātē membo / deuictū suis ciuib⁹ ēderet. **R**epēte se in ca
stra hostilia otulit. dixitq; de rebo maxis vba ap⁹ ducē
hostiū facē qui cecidit except⁹. iquit se nlla etiā rce pa
trie teneri / q̄ nūq; ei⁹ el pa / nec villo errore / tā male de se
merita eēt. **D**ein hostē nrm monuit / vrbe nisi vno nō a
se expugnai posse. q̄ si cōsilijs suis optēpatū eēt. n dubi
um / breui illos vrbe potituros. **A**it enī locū nō eē longe
a membo / arborib⁹ cōsitū. suauitq; ut d idustia fugā simu
laret. occuparetq; locū iūdijs aptissimū. futurū inquit
et ciues remissiores eē ad custodiā. noctuq; facile pos
se memia cōscēdi. et totā ciuitatē capi. **D**ue res cū ab
hoste credita eēt. neq; aliē q̄ ipe cōsuluerat / factitatū.
Dein oia nris significat. q̄ portis aptis / circa sedam iū
giliā effusi. hostes iūdijs positos cōcluserūt. paucisq;
bñfitio noctis elapsis. ceteri cōpressi sūt / celi / aut capti.
Nec nōdū patefacta eē volum⁹. q̄ maturi⁹ exercitum
nrm ad eorū memia pducam⁹. **T**u aut h secreta habeb
dū efferēdi tp⁹ datū esse p lras itelliges. **V**ale. **D**a
ta **S**ādali **K**alēdis februarys añ ortū sol cū h gesta

Sulpici⁹ magnū i. r. p. amorē cēnt
nāras. **E**go vō plurimū gaudeo oia vob pē spē
eueisse. **S**z n possū iduci. ut factū ciuitatis p
tē d exilioviri. **N**ō enī ciues tui sp sulpicios hēbūt. **N**ec
erunt qui patrie male de se merite bene referent. **I**llud
autem maxime a vobis cauendum est / ne aliquando ci
ues paratos d sua patria bñ merei. postea sibi res nra

publica ifestos setiat. cū et auxilio militari viros opti-
mos intelligēt. et p̄mū locū i senatu eē his / q̄ nō dubitāt
p̄riaz q̄libet rōe a se oppressū iri. mō ip̄i oīa possint que
velit. **N**ō aut scibis / ne hāc v̄raz victoriā efferā. / haud
mlta admomitoē idigeo vtmā ita auxilio. / vt fide. / cōsilia
v̄ra iuuare possē. **S**pero vos oīa sapiēt p̄spexisse / q̄ i
vtriqz pte possint accidere. **N**ec vob̄ deest cōsiliū āvires
ad hāc maximā rē cōficiendā. **S**z nō forte mioris sapie ē
scire vicēdo vti modestia. / et alicū i medio cursu victoriē
subsistē. / q̄ ult p̄gredi. **N**ō dico tā bonā occasionē negli-
gāt. **M**lta enī sūt q̄ vob̄ hāc illā victoriā p̄ttāt ip̄roiu-
sus aduēt? ur. / trepidatio inimicor. / nouitas facti. / me-
ror suor. / quos fere om̄s audierūt ifidē v̄ris eē iterce-
ptos. **D**ia ap̄ illos perturbata. / ita faciliora vobis p̄sta-
būt. **S**ed cū i rebo bellicis fortuna magnū imperium
habeat. / mlta a vob̄ timenda sūt. **S**z nescio an ali. / ma-
gis. / q̄ q̄ hi q̄ ceperūt vicere / nō satis picula attendūt.
Nihil nō temere sepe ab eis fieri solet. **A**t hostibz interi-
creseit anim? / et spes q̄ p̄mo ip̄etu exciderat / maior his
isurgit. **P**reterea nōnūq̄ accidit ut q̄ i fugā versī erāt
restaurēt bellū / et acri? pugnēt. / q̄ si a principio non de-
sperassēt de victoriā. **P**lura de hac re scribere. / si michi
otii esset. / aut si tuā ciuitatē egere cōsilio putarē. **E**t
ē etiā nō post factū. / sed anq̄ res fiat / cōsiliū de hūm̄is re-
bz habēdū. **V**os aut (ut ad me scibis) iam insignia ad-
v̄rbē hostiū mouistis. / opto ut illū exitū v̄ra cōsilia inue-
niāt. / quē fortuna iūsa ē mihi patrio i successu vob̄ p̄-
misisse. **R**e p̄gtā mihi feceis. / si mature de exitu rerum

Ov̄raz oīa ad me scribis. **V**ale.
Si te noua delectent. / habeo quidē

unde possim abunde huic tuo desiderio satisfacere. **N**ra qui
de a ptu memoria / tante rex mutatoe non fuerunt. **Q**uod te
hodie istat. et ia in nris ptibz fuit. **O**mes fere ciuitates
huius nre cisalpine gallie nouas res agitat. **A**lie veteres
dnos deponunt. et se in libertate vdicant. **A**lie tibi nouos
tiranos faciunt. **A**lte du nouis rebus studet. suo magis quam
alieno igemio vtut. **A**lte exempla ceterarum sequunt. **N**on
nulli conant reuocare antiquos dnos / qui bella potentior de
principatu suo disposuerant. **N**ec ulla est ciuitas in his imperio
quam satis vel consilio in tantis motibus vtat. **C**iuēs / alii in alium
conspiciunt. **P**opuli eos habent sui furoris duces. qui ui et
scelere. ceteros antecellunt. **C**remona olim urbs opulētis
lima / intra paucos annos multis principibus mutauit. nunc sub
tyrāno seuissimo est posita. **P**roxima crebris equitatum propul
sationibus atteritur. et iam videtur statum suum inclinare. homines
iudicant illam breui nouum dominum habituram. **P**ergamum vero ci
uitas magis bellicorum ciuiliū discordiis oppressa. ceteros
hostes in se admittit. etat enim non solum per se iperit. sed etiam
ut sit. **N**ecque malum ipsum inuenis est (ut aiunt) sed multo fortius
in medijs visceribus estuat. **N**on enim sub vno tanto principe. sed
sub diuisis et in manibus tyrāni affligitur. **N**am cum aliquando magis
igeniis et animis suorum ciuiliū floruisse. nunc facta colo
nia est. et ois colonie hominum sordidissimorum et agrestium reple
ta. quam urbem vnā. in tota italia oim miserrimam atque infor
tunatissimam facile possū iudicare. **I**mmumerabiles alie
sunt / que suam et ipse infelicem fortunam habent. et ma
gna intempestare posite. **S**ed omnia melius intelli
ges ab eo / quem cum his litteris ad te mitto. **T**u si
quid magnum habes in his partibus in quibus diuer
sais. oia ad me scribe. ne quicquam rex vitarum ignore. **V**ale.

Epistolā tuā plenā nouarū rerū accepi. Misere-
ret me additionis et statū tot magnificarū verbiū
et populorū puicievre. Cū enī ī toto latio nlla
ēet p̄s igenijs / ā armīs illustior. uideo illā veterē gallice
cisalpine glāz / iā p̄pe defloratā eē. et ad d̄solatōnē reda-
ctā. S; h̄s habet oīs maximarū rerū fortūa. vt cū ad sū-
mū puenerit. tūc itelligam? p̄pe exitū esse. Grecia ip̄a
(ut exēpla maiorū paulo alti? repetā) diu n̄ solū disci-
plinis. s; etiā armīs italiā uicit. nec p̄cul abfuit. quī
(duce alexādro) macedonia ip̄erū orbē terrarū possideret.
s; eo ex rebo hūanis sublato. cēa ip̄az v̄ticē defecit. Ro-
ma v̄o exēplū oīm puinciarū ac nationū / nom̄ ip̄erij qd
a regibz sūpserat. s; d̄solari ip̄erio q̄usq; ad p̄āthos ex-
tēdit s; ip̄atoribz v̄o / n̄ solū famā. s; etiā potētā suā cū
finibz orbē t̄minauit tñ n̄ potuit illi? impiū qd clim dñaz
tū erat. vel d̄suare / ul' tueri. s; uidit omēz suā glāz p̄-
mo a d̄stātino ī greciā. dein ab externis regibz modo ad
occidētē. mō ī septētrionē esse trāslatā. **N**oe vno gau-
det et d̄solat. q̄ nemo ē ex his ad quos regimē nr̄i or-
bis mānauit. q̄ nō gaudeat se romanorū regē dici. **A**tra
aut gal'ia ī eousq; et fama rerū gestarū et optimarū ā
tū excellētia creuerat. vt ceterarū puinciarū spl̄dore ui-
cere. et aūcedere / nr̄m uideret. **N**ūc ruina et finē ad me
scibis. **N**ō habeo q̄ solatio meli? possū fortunā vestrāz
leuare. q̄ his exēplis / q̄bz etiā sepe vti soleo. qñ aliquid
mibi accidit / qd nimis durū sit / atq; asperū ī rebo meis.
Nihil at̄ ī hac regiōe agit? qd sua nouitate ul' magnifi-
cētia sit scibedū. **S**ū? enī oēs ī tāto otio. q̄nto nescio ā
alias fueim? et vereō ne h̄s fōte v̄tuti p̄sēc et boīs actibz
nr̄is noceat. **N**ā vt minia fōtūe aspi tas. ita imēdit

prosperitas sepe glorie nocuit. **Vale.**

Etsi ea de quibus ad te scribo / non ita noua inusitata
ne sint. / ut nunquam alias hominibus aliquid huiusmodi ob-
tulerit. / tamen non parua ex opinione quam habebit
admiratores excitauit. **V**enturi? homo (ut scis) quor-
dam habitus uxor / ciuium opulentissimus. / re sua male pecunia
ta / multum eris alieni contraxit. / cauit autem magnopere / ne
id a quocumque necessarios. / aut eorum qui hominem illum dilige-
bant. / rescitum esset. **Q**uid postea egerit. / tum aptum fuit / cum
fortunis eius amplius succurri non poterat. / res fortassis ali-
quo anno deposita fuisset. **C**ontractis ergo undique sarcinis
eius quod occultissime petiuit. / ipse perficisci pegerit simulauit
matureque affuturum primo die sextilis / a ipsis kalendis pol-
licitus fuit. / hortatusque est nos omnes qui diligebamus. / ut se-
ditione per ipso faceremus. / si quis forte eum conuenisset in iudicium.
Arbitrabamur autem illum / a nullo. / a pro modico ere alieno teneri.
Non si magno etiam teneretur. / putabamus eum soluendo esse.
Quid plura? fiduciosum per illo fecimus. **D**einde profectus. **C**um
vero dies effectus eris aduenisset. / isto homine (ut ex bona fi-
de oportebat) die statuto non apparere paulo post ad sa-
tis datores reposcimus a creditoribus. **A**lta de illo quasi su-
perabamus iudices / ut diem tamen nobis progareret quod ubi a no-
bis impetratum iri cognouimus. / necesse fuit per illo deperdere. **R**e-
numerataque fuit illa summa pecunie quam suis creditoribus debe-
bat. **Q**ue res etsi pro modo ceteris accessisset. / in tamen ad-
uersus fuit. / ut nunquam sperare posse me exoluere ere alieno / quod
eius rei gratia dixi. **N**unquam posse fieri putasse. / ut a homo ille ad
tanta inopia uenisset. / a suos / huiusmodi machinationibus
et dolis peteret. **S**ic res enit. / ut fides illis quibus nil
pudoris / aut modestie inest / prestatum. **C**eteri maxime

hoc factū admittant. Et ego penā fidei meae pfero. Tu si
quā a te spōdēdū aliqd erit pro alio. exēplo meo cautior
fies. Nullaz enī artē arbitroz eē / q̄ mīn⁹. grē et magis in
cōmodi afferat hoībz. q̄ eā q̄ docet p alieno debito i iu
ditio sisti / et fideiubere. Et ē notū prouēbiū. Qui pedē i
laqum mittit / suo tñ periculo et labore excludit. Sed
tarde in re mea pspexi. Vale;

Dibo februarys reddite sūt in lre tue / quibus
in significabas de pfidia vecturij. et me sapiēt
admones / q̄ tuo exēplo i re mea fīa cautio. Fa
cis h̄ pro tua i me beniuolētia / q̄ sūma ē. et maximas tibi
dico grās. Sz ill⁹ velim scias. paulomin⁹ me hac tua
iactura eē animo cōmotū. q̄ si i parte meaz fortunaz
dammum factū esset. Ita enī semp de te iudicauī. nihil
posse tibi accidere / qd nō iūibi ppiū esset. quod ego
arbitroz mltis oli p te sigins. pspexisse. Nec longe ab
ē. t̄ qn h̄ tpe tibi animū meū recōdere. si facultas adē
set. Sz cū assiduis bellis p̄ia nra iā attrita sit / ac p̄
ne cōsūpta. nec reddit⁹ agroꝝ dñis respōdent. nec ille
artes i ciuitate exercēt. q̄bz magni puēt⁹ et pecunie iē
ciues agebāt. oīa qdē emolumētā nos destituerūt. Et
si qui sūt qbz opes et pecunie sint. nemo tñ ē / q̄ nō mal
let suas res i portu cōtinere. q̄ se manifestis piclis com
mittē. Si qd ē tñ in quo tibi possim aliquo studio / vel
opera mea p̄dasse. oīa bono aio faciā / q̄ uhu tuo itellexe
ro eē. Nec volo cōsiliū tuū debere itelligi his rebz / q̄ ad
te ptinet. Ceteris vō in rebz vtar prudētia tua. Decu
mā n̄ possū mea te iuuare. Satisfatōnē autē n̄ dubita
bo et cautōez p te facē / et obligare oīa mea. si itelligā q̄
tibi sup hac re volūtas sit. et si m̄erit pro te depēdendū

Nō si cognouero te vlla i re ppter verecūdiā officio meo
noluisse uti. minues eā opīonē / q̄ sp mīhi & tuo i me
officio / atq; ppetuo amore fecerā. **V**ale;

Quod de rebo iulitatis ad te scībo / uideoz michi
rē tibi grā pficere. **S**cio enī te sp hāz rex cu
pidū fuisse. **F**aciā g̃ te p̄cipē facti pulcherrī
mī. neq; mltis āmis an a quoq; nrm auditi. **I**uuerē em
ciuitate nra pnceps / q̄ cū libtatē publicā armis diu p̄s
lisset. act⁹ (vt nos oēs putā⁹) cōsciētia rex suaz tā
dē cepit oīlia sua i meli⁹ vtere. **V**ocato enī populo ad
cōclonē. oīonē habuit apud illā egregiā / atq; illustrem
i q̄ et sui p̄positi / et admīstrationis quā gesserat / red di
ta ratione. ciues docuit / quo animo i rempublicā esset.
mō sibi cōcederet cōmuni libertate cū suis ciuib; secure
vti. **A**lta sapiēter atq; magnifice ad hāc rē adēgit / q̄
admiratōez oībo faceret. **P**ostq; ab eo animo poratum
fuit. magnū aliq̄ diu extitit iter nos silētū. alijs non
satis se itellexisse arbitrātib; / alijs (q̄bo maior p̄uidentia
ieēt) dubitātib; / q̄sū illi⁹ oīo pgeret. **S**z cū oībo lib
tas dicē di. facta eēt. ac plane hortaret / poraretq; v
nūquēq; optimū sctētā suā dicere. nemo fuit q̄ nō diui
nas atq; imortales grās ei ageret. q. r. p. i sedē suā re
duxisset. pollicitiq; sum⁹ oēs nō solū rei ipunitatē futu
rā. s; etiā opposita nroz corporz salutē ei⁹ atq; icolumi
tatē defēsuros. daturōsq; op̄rā vt p̄uat⁹ aliq̄nto beati
or uiuēt. q̄ pli cū sol⁹ vrbi iperass; . **Q**ue res vbi ab illo i
tellecta fuit. ipe oīs suos fasces populo sbiecit. dona
uit q; ātīqua libertate p̄iaz. leges ātīqs restituit. nec a
liq̄d ex prisca et bona cōsuetudie libertatis omisit. **N**ūc
vō eq̄li iure fruit nobiscū. **N**os aut̄ i m̄ tāto otio sumus.

quātū nūq̃ alias sperare ausi fuisset? . Credo te hūc
nre felicitati q̃ h̃ pulcherrimū ei? factū admirari . p̃pte
rea oīa volū a me significari tibi . Si qd̃ vō eit qd̃ ul' i
senatu nro /vel qd̃ populū geri a me p̃ tua cōmoditate
potest . habeb̃ me tibi sūmū amicū . et q̃ p̃ tuo iure i oī
bus rebz tuis libere vtaris . **Vale** .

R Ecce vrb̃ accidit q̃ patia ṽra antiq̃ libtate do
nata ē . Siue enī casu h̃ obtigerit /siue cōsilio /
n̄ potest h̃ nō diuinit? vobis accidisse . **S**z ma
gno studio a vobis curandū est . vt vstro bono isto q̃
diutissime possitis /frui . Nulla aut̃ res magis h̃ efficiet
q̃ si rez sūma ad plures delata fueit . Sophocles (vt
est i fabulis grecoz) cū vellet qdā dragoedia h̃ idem
p̃suadere athemēsi populo . periculū iduxit ab iferis . q̃
lōga oōe athemēses hortabat̃ ne leonē i vrbe nutirēt
aut nutritū / discerēt equo aīo p̃ferre . Quam rē sapiē
tissim? poeta suo carminī inseruit . vt et gūitate auto
ris / et nobili figmēto / doceret populū nō cōmittere po
tētā vrb̃ alicui vni / q̃ opibz et igeio ceteis p̃staret . Qd̃
si ea sibi libtas esset cōmissa / suadebat etiā seruitutē eē
p̃ferēdā . ne otumatia populi dño gūiore vteret̃ . Nie
hil vnq̃ fuit qd̃ romanū populū dñm gētū . eā liberta
te p̃uaret . q̃ cū maluit potestātē q̃ erat oīm / eē paucorū
q̃ suā . et seruire poti? i peratoribz . q̃ regnare . In
credibile ē q̃tū restituta libertas delectet . et cū alter i
magistratibz offerēdis / studet altero gētiosior videri . fa
cile euēit / vt nō possint oīs iure equo vti . cum plures
sint i ciuitate q̃ vel opibz /vel eloquētia animos multitu
dinis ad se allitiāt . Que res si a vobis etiā atqz etiā nō
fueit p̃iussa / verēdū ē / ne pcti? a vobis nouus dominus

lit i vram repu. inuect? q̄ ppetuo avris ceruicibz s̄b-
lata seruit? **N**ō dubito h̄ eadē pro v̄ra sapiētia q̄ sum-
ma ē/ prudenter a vobz p̄fici. **S**z m̄si edoct? fuit de suo
piculo popul? vid̄bis breui i varia studia illā sc̄ndi.
nec satis itelligē. q̄sū facta sua v̄gāt. **N**ō aut̄ cupis oi
offitio tuo/ vel i senatu vel i populo pro me defūgi. n̄
la me noua voluptate afficis. Est enī nō solū tibi v̄sita-
tū. h̄ etiā q̄tidianū oēm curā suscipe. q̄ v̄sū meaz rerū
accedat. Ali? nō ē qd̄ a te maḡ veli. q̄ vt me (sicut fa-
cis) maxie diligas. p̄suadeasqz tibi neminē viuere. cu-
ius tenuolētia et veritatē maioris faciā. **V**ale.

Quandē ex magna sollicitudine et metu liberat? sū
Spero te mlt̄oz et l̄ris/ et s̄mōe itellexisse me
dū iter etrurie pagerē/ quo p̄tē rēvrbem roma-
nam. i quosdā incidisse. qui assiduis latrocinis infe-
stabāt eā prouinciā. et fere oīs viāz adit? occupabāt.
Putabā i man? carnificū puenisse. q̄ me mltis modis
cruciarēt. **E**go v̄o cū animū ipm meū paratē ad fortie
p̄ferēdū oēs penas/ q̄s illi mihi īferre voluissēt. neqz iā
istos q̄c̄qz rogare. inueni ap̄ eos maiore pietatē / q̄ fu-
issē vnqz ausus ab eis sperare. **C**ū enī q̄s nā essē/ aut qui-
bus artibz/ quore questu vterer/ diligētē/ p̄q̄sissēt. respō-
dissēqz ad ea/ q̄ mihi v̄sa fuissēt illo tpe p̄ meis fortu-
nis dicēda. statim me bñ sperare hortati sūt. **D**etm̄uerūt
aut̄ me ap̄ se aliq̄t dies. oīqz officio i me/ atqz hūam-
tate p̄fūcti sūt. **C**ū v̄o ip̄is visū fuit (habito iē se cōsi-
lio) n̄ solū me sine v̄llo iē uerū pecunie dimisērūt. h̄ etiā ne-
cessariū i cōmeatū p̄stiterūt. **O**missio aut̄ p̄posito romā
p̄tēdi (habita p̄ illis maxia grā) icolumis ad meos
regressus fui. **N**ec ad te magno studio et voluptate

seribo / quē scio p singlari i me beniuolētia tua sp adū
his casibz meis idoliuisse. et maxie sedis rebo letari. **Va**
le. et de tuo statu ad me sepe scibas.

Quod hūanissime tecū p̄dones egerit. / nō tā for
tune tue attribuēdū ē. q̄ moribz tuis. Es enī
oīm hoīm lepidissim⁹. Aliq̄ scio pfuerūt tibi
ille tue facie / et i oī s̄mone tua suauitas. nō nim⁹ for
tasse. q̄ q̄ nūq̄ rei pecuniarie opulēt⁹ fuisti. Est enī ge
n⁹ hoīm / mag auar⁹ q̄ crudele. Cū ḡ pbenign⁹ et comis
eēs. nec haberes qd̄ lucri tecū faceret. pbe sibi et ospe
xerūt / ne diu fieres illis sūptuosus. ita ego factū iudi
co. Illd̄ vō qd̄ i tuo discessū factū ab ipsis naras / n̄
solū liberū discessū. sed etiā comeatū / et cetera offitia
humanitatis eos tibi p̄stitisse. nō satis possū admirari.
cū vix huiusmodi pietas iueniat ap̄ illos hoies. qui
se volūt frugi et bonos dici. **S**z (ut arbitror) hi q̄ sce
leribz suis diu freti sūt / repetēt itdū audi⁹ honesta stu
dia. q̄ illi q̄ sep̄ mē leges et iudicia viuūt. Quicqd̄ fue
rit. maxie tibi gratulor q̄ me ex metu maximo / et te ex
piculo nō p̄auo liberaſti. Cupio tñ eiusmōi fortunā n̄ ite
rū expiendā. et eris (ut spero) deiceps i tua salute cu
stodiēda cautior. **V**deo tibi gr̄as. q̄ de tua liberatiōe i
primis ad me scripsisti. Sciebas enī me nō nim⁹ tuus.
q̄ meis inēmodis angi. **M**ortor vō te atq̄ obsecro / vt
ad nos accedas. **F**acies enī rē oīm post tuū reditum / a
micis tuis ḡtissimū. mihi vō adō iocūdū. ut nlla maiori
voluptate cumulat⁹ possis me afficē. **V**ale.

Rem non osuetam ad te scribo. q̄ si q̄ta sit ex tua
prudētia iudicaueris. excitabit (crede michi)
quada ad res magnas icredibilē i te amorē. **C**ai⁹ luci⁹

cū p etatē nōdū possit ad sūmos nre reipu. magistratū
admitti. nup magno cōsēsu ciuitatis absolutū ē a legi-
bz. q̄ n̄hil p̄t morē ātiquū fieri p̄mittūt. **C**ū enī ppter
crebros p̄flictū / mlti duces ex nris aīaz fōtissime pu-
gnādo amisissēt. neq; vlē nob suppetērēt / q̄ ad tm̄ p̄icu-
lū mitterēt. tāta supioribz bellis huius adoleſcētis v̄tus
i pugnādo cōspecta fuit. vt milites nri nūq; seuiduros
mli ip̄o duce / sperare possint. Itū ē itaq; ex cōmuni sē-
tētia dē leges nras. cessitq; honestas vtilitati. ⁊ institu-
ta necessitati paruerūt. **Q**uē res modo tibi aliqd cum-
lit. tātū iſlāmare te debet atq; icēdere. ut n̄hil dies ac
noctes magis cogites. q̄ et cōmodo etiam / tu viā tibi
ad huiusmodi gloriā facias. **Q**uod tibi difficile nō erit
si n̄hil tam arduū putaueris / quod magno ac nobili a-
nimo non sit facile. **V**ale;

O A iū luciū / donatū eē nra repu. egregia digni-
tate / pro sua v̄tute. bono exēplo factū iudico.
Nec aliū puto i nra ciuitate meli⁹ eē. q̄ ut vñ
q̄sq; tm̄ i nra. r. p. possit. q̄tū v̄tute et rebo a se gestis
alios aīcedit. **S**z vereor / ne pleriq; cū glā maiorz mag
q̄ sua v̄tute cōfidāt. id ip̄sū moleste ferāt. **S**cis ḡ mala
q̄ sepe vrbi nre iūdia attulerit. **N**ā cū pluīme sint alie
pestes / q̄ magna plerūq; regna eūterūt. nescio an nulla
p̄niciosior hūano generi. q̄ h̄ quā statī dixi. **Q**ue si vna
modestia ciuitari possit id fōte legibz ⁊ p̄cie / meli⁹ odu-
ceret tāde ad honores accedere. q̄ i tēpestiuīs magistra-
tibz / cū iūdia et odio mltorū vti. **S**z cū nlla sit humili-
tas (ut aiūt) q̄ inorsus hūiusce hoīm vitare possit. om-
nia q̄ casus tulit / sūt magno animo ferēda. et eo forti⁹
v̄tute vtendū. quo magis a pluribz illa expugnant.

Proboq; id nre ciuitatis factū/ quo Cai? luci? absolu-
t? est legibz / 7 i illa dignitate constitut? . q̄ ille sepe p pa-
tria fortissime pugnādo emeruit . Quātū aut ista res p
oribz studiis meis / q̄ pro re pu . suscepī adiecerit . bre-
ui itelliges . glā enī Cai? nri sepe me e sōno excitat . Pro
q̄scā g . donec quē etate et glā superorū ppe eq̄lē inde
o . eūdē et magnitudinē animi / et rebo magnifice gestis
consecut? fuero . Vale ;

Non de puatis cōmodis (ut sepe antea) s; de sa-
lute nroz ciuiū has lras ad te obsignau . Si
vnq; tp? fuit . q̄ tibi stat? reipubl . cure fu-
erit . vnde vt hodierno die / illi / et osilio tuo . et auxilio ve-
lis adesse . Alta enī ipēdet . q̄ nisi attētissime sint a te p-
curata . facile erūt in magnū eruptura icēdiū . Quare
etiā atq; etiā iter ad nos festia . Nec vlla res tāta sit .
q̄ tuū aduētū remoret? . Om̄s q̄dē pntiā tuā affectant
sciūtq; i te vno cōmunē oīm salutē eē repositā . Noli ita
q; tāta oīm expectatōez differre . p̄suadeasq; tibi / oī p̄i-
cipatu meli? eē hoiez a suis ciuibz diligī / 7 hāc oseq; glo-
riā . q̄ nullū p . r . p . vel piculū vel laborē effugisse . Pla-
de beuolētia 7 spe ciuiū oīm i te pōita sciberē . n̄ tu qui
oīa nosti 7 sūme p̄iaz dilig . ea tecū meli? p̄spicēs Vale

Sed ea i me eēt vel auctoritas vel
facultas / ut malis reipu . subueire possē . nullū
certe vel laborē / vl' piculū p cōi salute fugerē
S; mltā sūt q̄ icutiāt mihi huiusce rei diffidētiā ac de-
sperationē . Nā et pleriq; ex nris malūt poti? omnia p-
turbare / vt ipi p̄eesse videant? . q̄ eq̄ iure it nos inuē
et pl'es sūt i ciuitate q̄ nō satis it nōscūt / q̄d it hūitute
et libtate ciuiū sit . Si q̄ vō iueniāt i ciuitate q̄ bñ dre

publica et iudicet/et sciat. /mihil eoz ozo ad mltitudi
ne valet. **N**ec video itaqz/ qd possit mea pntia prie r ci
uibo nris afferre. /mli ut mltas inimicicias/neqz mibi ne
cessarias neqz. r. p. assumā. **N**d vbi in ea scetia omes
sūt vt salutē meā his fluctibz et pcellis. r. p. cōmittaz
nō recusabo amore prie oia pus experiri. /q fallē tācā ci
uū nroz expectatōem. **H**abes iuditiū meū de re. pu.
Tu qd sim factur? /cū de uolūtate ciuū nroz itez cō
sultit. ad me scribere festina. **V**ale.

Quis sit nre ciuitatis stat? /ex h potes itelligē
q nūq meliori bz auspicijs iacta fuerūt fūdam
ta nre rei. p. q hodierno die. **C**ū em oli senat?
noster cogeret /vd de sumis rebz cōsultaret. omnes ser
uebāt tēpori. **S**i qn scetia ptes diuidebant. nō erat
qui qd scetiebat/auderet libere cōsulere. **N**ūc vō cōcur
rit tātis studijs ad libertatē nō fictā atqz vmbatiles
(vt cli) sed et qle a pibz nris accepim? /vt nūq iusi si
n. n. nob uiuere. /mli h tpe/ in quo nūc sum? **P**aucis. n.
qui publicā libertatē opprimebant/ de ciuitate erectis.
oms equo iure vtūt. **L**icet cuiqz de nra re pu. r quid
scit dicere. et qd dicit libere scire. **S**tudia q priatis
rebz adhibebāt. oia ad āplitudinē rei pu. sūt cōuerfa.
Omesqz i h vno maxie sūt iteti. /qs eoz potissime pfit
ciuitati. **S**i g cupis iter tuos magn? haberi. /acced ad
hāc nraz rē pu. quā optimā et pulcherrimā habem? **T**ā
tū quidē in ea poteris. /quātū ceteris laborare industria
et sollicitudine pstabis. **V**ale.

Quod optima re publica vtimini. /magis vestra
q mea cā gaudo. **M**ibi enī cū maxia ps uite ex
acta sit. /mihil potest eē q diu vtēdū sit. **V**ra

autē etas / q̄ i meliori cursu est. i futurū spectat mltā /
q̄ iure sibi possit igerēdis magistratibz pmittere. **S**i
qd vō eīe in q̄ possim p̄ie p̄delle. nō solū oēs labores
fortiter p̄ illa suscipiā. s̄ etiā oīs molestias et sollicitu
dines eq̄ aīo ferā. et satis fructū p̄cepisse ex laboribz
et studiis meis arbitrabor. si vestrā. r. p. q̄ optimā at
q̄ aplissimā / posteīs v̄ris vna vobiscū reliq̄ro. **S**i autē
illa officio meo nō egueit. gaudebo sūmos atq̄ sapiētis
simos i v̄ra ciuitate repiri. q̄ optis legibz. sapiētissimis
iustitias / p̄iaz possint tueri. **E**go vō iā maḡ otii / q̄ ne
gotiū. cecidi senectuti meē desidero. Vos q̄ i ea exornā
da atq̄ locupletāda occupati estis. p̄ v̄ra sapiā cōsidera
bitis / qd rei. p. oueniat. **N**unc qd enī de ea cōstitueitis
ego boni consulam. **V**ale;

Quid de publica vtilitate nostrorū ciuū scitaz
et q̄ rōe ea res meli⁹ possit a nob̄ agi. cōstitui
ad te scribere. vt oīm cōsilioz meorū ratōez tibi
ip̄rimis aperīa. **S**epe aīo p̄spexi quō n̄re ciuitatis v̄cti
galia et ceteri prouēt⁹ / sine v̄llo nostrorū ciuū ā socioz
rū icōmodo maxie possint adaugeri. **S**ed ad hāc rē cōficiē
dam. iūdi op⁹ esse mihi tuo cōsēsu atq̄ prudētia. **N**on
ignoras / mltis ānis antea neq̄ mercatores neq̄ publica
nos (p̄p̄e incurfū piratarū) tute potuisse hoc n̄rm ma
re nauigare vnde accidit. vt m̄lto mioris n̄ra v̄ctigaz
liueneret. **N**ā cū vnusquisq̄ pacto isto cōducit / vt sibi
nō reipublice pereāt. necesse est vt nauigādi lucz il
los ad hāc v̄cturā ip̄ellat. fitq̄ / vt nō velint piculo sua
cōmittē. cū maiō ps cōmodorū ad eos pueiat. ex q̄ n̄rm
erariū n̄ p̄uā iacturā ac dispēdiū sustinet. **Q**uid at mer
catoibz accidit p̄p̄e metū piratarū. q̄tidie itelligi⁹. cū

fere om̃s artes i ciuitate ñra / ſpectu mercū ad nihilū
deuenerit. **N**ō dānū nō ſolū ad p̃uatas p̃ſonas. ſed etiā
q̃ uſq; ad ip̃az rē. p. p̃ueit. **C**ōſiliū meū erat / vt publi
ce triremes iſtruerēt. oſciberēt q; hoies aſſueti bellis
maritimis. q̃ cōmeat? tutis redderēt. **H**oc enī mō / ⁊ a
m̃mos ñroz ſocioz oſimarem? et vectigalia ñra recu
parem? q̃ p̃p̃emodū intēſerēt. **M**ercatorib; autē ma
re tutū eēt. piratis metu ñre claſſis / nō audētib; p̃ ma
re uagari. **H**oc ſepe i ñro ſenatu cōmemoram? q̃ etſi a
m̃lis oīno p̃barēt. tñ aut p̃p̃e m̃uidiā / aut p̃p̃e grām
eoz qui me nō poſſūt equis oculis aſpicē. nōdū ea res
i oſultatōne deducta ē. **S** ubi te adiutorē ad hāc rez
habere. ſpero facile obtentu ea oīa fieri / de quib; ad te
ſcripſi. **N**on fugies g̃ (velut cōfido) hunc lat̃orē. ſuſci
piesq; tū rei. p. cauſa. tū ſumma i me beniuolētia tua
hāc p̃curatōez ē honeſtā / ⁊ rei. p. q̃ vtilē. **V**ale;

N ſi res de q̃ ad me ſcibis / poſſit aliē q̃ p̃ſentia
mea exp̃diri. p̃p̃ediē accedā ad urbē. **S** ill
vald̃ miroz q̃ i re aptiſſima nemo ē qui tibi cō
ſciat. **N**ō video enī quid ad tuū oſiliū addi poſſit. **N**ā
ſi ñra. r. p. diu oppreſſa fuit. volum? necelle / ut mare
cō his āmis piraticis latrociniis vexatū fuit. aliqñ ñris
vectigalib; ac mercatorib; pateat. aliē ñra res. p. (que
vix adhuc ſtat) breui nlla eit. **C**ōſtitui tñ p̃us ad ſena
tū hac de re ſcibere. ⁊ hortari q̃ſdā qui i ſuis dicēdis g̃
ues i p̃res habēt. ut h̃ negociū rei. p. cā ſuſcipiāt. **S**e
pe enī grā qdā ſūmis viris habetur. cum ab his de com
muni ſalute rei publice agit. q̃ res ſi ab hoib; iſerioris
ord̃inis tractet ſepe. m̃uidiā mag̃ efficit / q̃ rei publice

ratio possit. Et quia modestia tua cognoui. scio id te non
molestum passum. quod ea quae a te sapienter pro publica utilitate
perspecta fuerant. ab alio perficerentur. Curabam autem ut si qui de
huius rei in consulationibus uenerit. tuis litteris etiam fieri. Vale.

De nostra res publica ad te liberius hoc tempore scribo quam
olim fecerim. nihil est quod admirari te oporteat. Num
quam enim tempus fuit quo vehementius ad te pro
publica utilitate scribendum fuerit. Nam postquam te ex curia
eius exemisti. alij timidiore facti sunt. alij vero tamen licentiae
atque audaciae assumpserunt. ut nihil putarent sibi in secretis di
cedis vitium esse. Si ergo cupis illam saluam esse. omnibus postha
bitis ad eam gubernandam atque regendam accedes. Fundamenta
quae male iacta sunt. tua auctoritate et sapientia cutes. pro ut
quod illi se confirmauerint. et assuefaciant multitudinem suae libidi
ni seruire. Vide ut si qui sunt non recte de consilio salute sentien
tes. eos (si potes) de sententia sua dimoueas. si minus maior
habere rei. pro quam praeuate amicitiae ratione. Quos vero timi
des ad suscipiendam pro suis ciuibus pericula animaduertens oratione
tua excitabis. et eos inflammabis ad fortiter sustinendum
omnes labores. quoties ratio aut necessitas hoc ab eis pro
re publica deposcet. Sustinere quidem incredibile omnibus
nostrorum expectationibus. Facies itaque quicquid res publica hoc tempore facien
dum esse tibi suadebit. Synum hoc ad te queso. non obliuiscaris
te illud esse cui ipsa res publica se et suos omnes committat. Vale.

Quia litterae tuae de statu rei. pro de late
rent. non multo post aliae superueniunt quae nuntiarent
omnia a te praesto odio ac malivolentia fieri. nec a
lio in statu ciuitatis esse. quam olim cum eam incolumem atque florentem re
liquit. Non possum induci ut hoc a te effectum esse putem. Sed illud

maxie doleo. puatis dissēhoibz rei publice eidū in. **S**i
ue enī illi qdā i te malivolētia causari horz maloz dicāt
i te residere. siue (qd potū reor) tu illoz mores ⁊ eu
piditatē domnādi n̄ posses ferre. n̄ra. r. p. n̄ p̄t q̄cūq̄
ex hac re lucrifacē. **G**audēbā me ill' a p̄ria ipetrasse ut
p mltis laboribz ac p maxis piculis / que sepe numero
p publica salute p̄ellus fuerā. aliqn otio ac quieti do
nat' eēm. licētqz mihi cū diu iē fluct' ac tēp̄states ei'
stat' eēm. tādē rebz meo labore cōpositis / i portu qui
escē. **S**z postq' eo puētū ē. ut uel ego n̄ possim i h̄ meo
otio / uel illa nō possit in pace esse. nō desērā h̄ i extrēo
tēpore illā. qui oēm supiorē vitā sēp in laboribz ac peri
culis p salute ei' exercui. **N**auigabo itaqz ad vos / q̄p
mū hi venti erit. **S**pero dū adhuc omia noua et recen
tia sūt. posse oēm cām oriētū maloz p me tolli. **N**ō si
a me p̄fici nō potest. tñ neqz studiū meū / neqz diligētia
vnq̄ abeīt. **T**u vō veli p tuo i rēpublicā p̄petuo amo
re / id mihi p̄stes. ut pl' ap' te reipublice vtilitas. q'
ulliqz hois odiū aut inuidia valeat. **V**ale;

N **S**i rebz tuis caueas. implicab' te aliquo gū
icōmodo. **C**redis vnūquēqz eo esse in te animo
quo tu in alijs es. **F**alleis / crede michi. **N**ā ex
his qui tibi in p̄sētia vident' amici. paucissimi te ex a
nimo diligūt. **S**i vō me audies. abdicabis omnes il
los a te / quoz frōs est blāda / ⁊ q̄ oia q̄ a te fuit / imēse
laudāt. **S**uadeo. i oibz rebz a te gerēdis vtais cōsilijs
Caij vecturn / oim certe sapiētissimi et qui te sūme dili
git. is nō pariet' te in defectu amicorum errare. **N**emo
est ex numero n̄roz hominum cui' prudētiā plurifaci
am. et optie d̄ nostra natura ⁊ moribz n̄roz ciuū pōt

iudicare. **Q**uicquid illi tibi persuaserit. veridici apollimis.
(ut aiunt) dictum puta. **S**i attendere volueris. videbis
illum nec posse propter sapientiam errare. nec velle. propter humanam
te benevolentiam. **C**upio quod constituas intelligere. ut cum ea opi-
nione in qua adhuc fuisti mutatum te esse agnouero. amici-
cie nostre satis obsequiarer. **V**ale;

O **A**lii rectum consilium maxime utor. **S**emper enim illi
sapientiam pluri feci. **S**i bona venia tua dicam. vide-
ris mihi nimis bene de me sentire. cum dissuade vi-
delis me illorum hominum amicitia uti. quoniam frons blanda est. **E**go
vero longe a te dissocio. **S**ed cum hominibus ita vivendum est. ut su-
us vinculis mos est. **N**on iudico sapientis esse. cum ceteri si-
bi arideant. ipsum flere. a nimium severum esse. cum sint alii in io-
co. **I**ta enim vitam institui. ut me super precibus rebus accommo-
dare. nec paterer aliquem in iure nasci. **Q**uoties autem in li-
bris. scito me nihil libertatis facere. quam cum his usari. quoniam sapia
doctior fieri possim. **I**sta scio nodum sunt ab emulis meis
relata. **H**ec sunt quae pro causa mea duxi hunc tempore tibi munda. non
quod tuis admonitionibus succederem. sed ut si quod non bona opinio-
ne de me ceperisses. ego me apud te purgarem. **T**u si quod
aliter de me feres. quod sit propter dignitatem. et eam estimationem quam
de me habes. omnia (ut facis) amice ac libere scribas. **V**num
velim pro tua humanitate impetrum iri a te sumas. ut nihil de
me temere credas. **M**ultes enim sunt. qui a odio aliquo aut in-
vidia commoti. veniunt ad impugnandum alienam famam. quam ratione
vel causa honesta inducti. **H**oc si mihi persistis. super quam maxime
tuis admonitionibus delectabor. **V**ale;

S **P**ero me animo perspexisse. quod ratione possit tua causa
in integrum restitui ne id longe abest. modo de ea

re consiliū habes cū his / q̄ te in lauta pte esse desiderāt. Cū
enī idibz ianuarijs / forte ouemisse. Cui corneliū / hoīez
in iure ciuili prudētissimū. mltiqz adesset. oēs tibi sumi
amici incidim? (nescio q̄ mō) in sermonē de rebo tuis.
Fuerūt aut q̄ dicerēt / vl' nūq̄ se iniquū? audiuisse. q̄ eā
Inaz q̄ p̄die in iudicō criminali de te lata eēt. Cui rei cum
oēs affēli fuissēt. nihil aliud diffinitū fuit. q̄ q̄ singli
factū illud nimis indignabāt. Ego vero cū iā discessū
inde foret. aim ad eam tuā adūtī. Cūqz diligētī? eā con
spexissē. agnouī nihil ex more maiorū / mli in ea lōgitu
die actū esse. Nā potētia adūsarij tui maḡ eam istā / q̄
eq̄tas. rexit. **C**ōsulo. puoces ad supiores magistrat?
qui de hmoi sētētīs hēnt agnosce. Semp enī horz iudi
ciū hitū fuit i nra citate gūissimū neqz vnq̄ a cōsura eo
rū appellatū fuit. **S**z vide. ut ad hāc rē corneliū ē p̄o
nū ostituas. q̄ 7 eam tuā optime nouit. 7 indicēdo acer
rim? ē. **H**oc si feceris. iūdo te supiorē. **S**i quid aut eīt i
q̄ mea opa possit tibi p̄desse. senties me nō solū patū. s̄
etiā maxie cupidū ad oīa q̄ tibi omode acce dāt. Vale.

Non dubito oēs aīcos d̄ eoz iniquitate / q̄ sētētā
cōt me tulerūt. sepe agstos esse. Nēo enī ē / q̄ n̄
maxie p̄ indignitate hui? facti omoueri deat.
Nec potest fieri / qui met? bonos oīs t̄agat. ubi iā ap
te iusticia oppressa ē. **T**e vero nō solū diligo. s̄ etiā ad
miroz / q̄ me (nllō in te offitō meo) sp̄ ut fratrem amasti.
nec vnq̄ passus es / fortūas meas a' his oculari. qui
oīa volūt potētie cōt ius 7 equitatē deedi. **S**eq̄r ḡ ut
in ceteis rebo. ita 7 i hac consiliū tuū. q̄q̄ rē illā iam p̄e
d̄spatā ac d̄relictā habēā. q̄ aut me hortāis ut p̄ocimo

Cum conzelij utar. ete suades. Semp enim uidi i caus ora
toz eloquentia plim u uale. i iudicis. velut quoda in
regno suo domiari. Sz nescio q mo ea res a me bn trasi
get. Na i re pecunia op? e. i ego supiore lite non solu
agero (qd apud me fuerat) exhaust? su. sz magno eti
am aere alieno teneor. Sz illud te rogo atq obsecro.
ut si qd remediū ad aliq oportuitate potes p alios ad
hibere. nullā occasione pēmittas. Constitui quidē (n ami
ei mei spē meā desituerit) a i integrū restitui. a oē pa
trocinū sū possidare. Vale;

Qua res in tuto ē. i iam (ut aiūt) in portu na
uigas. Nihil enim qd ab amicis desiderari possit.
defuit tibi ad victoria cause tue. Pugnatū ē
enī studio atq diligētia/ut eo res tua oducat. q tan
de sup his puenit. Reo fuit qui alie hac in tua cā solli
cit? eēt. ac i sua. i fortassis eo mag. q i caus amicor
doz aliqto nos attētores esse. q in re nra. Eras g qd
debes mihi i amicis tuis/dices. nō qz illi aīm tuū igno
rēt. sz ut tua apud illos testatior sit beniuolētia. Vale;

Nillū officiū ē/qd mag necessariū dicā. q his
gratificari/a quibz bn accepti sum. Nec opus
erat mihi tua admonitōne. qz semp oia q ad
te dicūt in solū me delectāt. sz etiā illa magnifātō. Sci
bā g ad amicos. nec illud grāz gen? pēmittā. Postq
enī res mea studio eoz i tuto ē locata/nihil ē qd a me
illoz offitio satisfieri possit. Sz faciā/intelligēt nullū
me finē q ad uiuā/hunc maxio bnfitō eoz facturum.
Tibi uero plimū dō/qui p bnuolētia de his rebo quas
maxie audire optabā. etiorē me an oēs fecisti. Vale;

Scio me oībꝫ posthabitis. magno studio p̄fecis-
se oīa q̄ ad te p̄tinē intellexi. & quibꝫ nūc ad te
scribo. q̄ sint a me ordīe gesta p̄scribo. **Q**uā
p̄mū in p̄uiciā appuli. statī ouem hōies illiꝫ regionis.
p̄reūctatusqꝫ ab illis fui. an mercatoribꝫ & meatus ad
huc essēt liberi. **D**e q̄ re cū satis edoctꝫ fuisse ab eis.
duli me alexādzīā. expeditisqꝫ p̄mis mercibꝫ tuis / q̄
de rebꝫ meis q̄cūqꝫ sciuisse. p̄tinꝫ curauī / ne t̄ps quod
mibi ad cetera negotia tua p̄breue erat. p̄miserim esse
otiosū. **C**ōtraxi ḡ vndiqꝫ sarcinas. & q̄ p̄tiores essent
ad nauigādū. adduxi illas in portū. **A**d sedꝫ vero idꝫ
march / cū iam oīa in nauī & poluissē. naute a portu sel-
uerūt eā. & cū secūdi essēt venti. oīs fere vno tēpore
ceperūt vela facē. **Q**uid inde secutū fuerit. nō mltō p̄
renūciatū mibi fuit. vix duas vl̄ tres naues ad sūmū
corticē applicuisse / si quibꝫ tua fuit. **C**etere vero (ut di-
cebat) naufragiū fecerūt. **S**encō nōdū p̄p̄t metū tem-
pestatis / illas ex eo portu adhuc se dimouisse. s̄ q̄ p̄-
mū illa se tēpestas remisit. iter ad nos facturās. qđ
n̄ra numia utinā bñ vertēt. **N**ec tibi p̄ n̄ras trēmes in
p̄mis nota esse volui. ut de cibꝫ rebꝫ tuis doctior eēs.
& deponeres oēm sollicitudinē. si quā fōte ex h̄ naufra-
gio & cepas. **I**n ceteris aut rebꝫ cū sis prudens. nihil ē
q̄re te admoneā. **S**atis enī per teip̄sū potes iudicare /
mltō cariores merces. q̄ si naufragiū nullū fuisset. Re-
liqꝫ / cū t̄ps fuit. expeditā. **T**u si qđ aliꝫ volēs i re tua
me facturū. p̄ l̄ras tuas mibi significā. **V**ale;

Nihil ad hāc tuā sollicitudinē addi potuit. **E**f-
fecisti / ut si oīa adūsū accidissent. tñ grām tibi

hūissem. q̄ maiori studio negotia tua geri n̄ potuisset.
 q̄ h̄ tpe mea gessisti. **P**rimū tñ gaudio ⁊ maxie g̃tulor.
 q̄ tue diligētie fortūa pfuit. **C**ū enī tñ pecuniaz cā il
 laz mercū effudissem. ut nūq̄ alias tñ eris negocian
 di grā cōsupseri. uidi pene om̄s fortunas meas. s̄l̄ eisā
 fuisse. n̄ diuino munē n̄ra illa nauis ceteris peuntibz i
 columis portū subisset. **E**o aut̄ mihi g̃tiores fuer̄t l̄re
 tue. q̄ m̄m̄ de salute rerū n̄raz spabā. **N**ā paulo anq̄
 eas recepisse. iā rumor exort⁹ erat de h̄ naufragio. ⁊
 fuer̄t q̄ dicerēt nullā oīno piculū effugisse. q̄ autē me
 admones de caritu die mercū. ut in re mea cautior et
 prudētor fīā. recte ut cetera facis. **E**ro enī diligens ⁊
 attēt⁹. ne cū fortuna mihi auxilio fuer̄t. ego mihi ip̄si
 defuisse uidear. **D**e ceteris aut̄ rebz q̄ ad me ptinēt. ali
 nō ē qd̄ imp̄nciaz a te exigā. nisi ut q̄ p̄mū p̄teis. ad
 nos nauiges. **H**abeo enī tecū de multis offerre. q̄ utri
 qz n̄m maximā (ut spero) utilitatē afferēt. **S**z uide ne
 te mari omittas. nisi oīa ad nauigādū tuta uideris. quā
 oportūtatē nō tibi difficile eīt d̄scq̄. si poti⁹ triremibz
 n̄ris tuā salutē. q̄ nauibz rostratis omittas. **V**ale.

Quod p̄is a me scire. qd̄ ad bñ uiuēdū p̄pi⁹ acce
 dat. **N**ā te ignorare ad me scrib̄. quam potissi
 me viā ingrediāris. **E**go uero ita a uetibz acce
 pi. nihil diuina religione meli⁹. ā qd̄ maḡ lib̄tati. quā
 i vita volum⁹. oueiat. quāq̄ alia i s̄et̄tia maior p̄s ho
 minū existat. **S**z n̄eo illoz ē. qui ex re / nō op̄ione iudi
 care uolueit. nō statī uideat oēm vitā suā q̄ s̄ilem eē ho
 mibz. q̄ hieme nauigāt. **N**ā ut illi uetis ⁊ tēpestatibz.
 ita isti affectibz suis nō possūt impare. **E**x q̄ raro uid̄b

quēq̃ illorū ā letā frōtē. ā trāsq̃uillū aīm p̃se ferētē. **N**e
mo ē qui sortē suā laudet. ⁊ q̃ sibi mag̃ indulgēt. eo sp̃
mim⁹ placēt. qđ nō aliūde eis accidit/iudico. nisi qđ de
via recesserūt. ⁊ oīa eorū cōsilia ēcā sumā errāt. **S**equēti
bus aut̃ diuinū cultū/oīa sūt trāsq̃lla. nihil eis ex ai p̃
turbatōne accidit. oīa int̃ se despiciūt. fruunt̃ seip̃lis.
nihil nisi diuinū admirāt̃. nihil ad eos de mutacōe for
tune p̃tinet. eodē loco apud eos secūda ⁊ adūsā iacent.
Quare si cōsiliū meū audies. nllā eīt res tāta. q̃ religio
nis otō ⁊ trāsq̃llitati opes. **N**ec te sētētia illorū hoīm ab
hac re det̃hat. q̃ felicitatē putāt nō n̄ i rebo t̃remis po
sitā. **C**rede mihi/ā nō tibi amici sūt. ā ignari vbi vera te
atitudo cōsistat. qđ si hoc gen⁹ vite nō idō a te p̃bat̃. q̃a
ab hūanitate remotū hēt. ⁊ tibi mag̃ cū hoīb⁹ ūsari/vi
uere cū deo placet. sētētia mea est /ut te l̃ris ⁊ philoso
phie t̃das. **M**agnū enī auxiliū ad hāc vitā ciuile /quā
m̃lti sequūt̃. ab his hūanitatis studiis mutuabēis. **S**i
vero splēdor iste fortūz mag̃ delectet. vide ne te impli
ces rei/vnde cū vles. te explicare nō possis. **V**ale.

At si feceras desīdrio meo. cū religionē ad bene
uiuēdū/maxim̃ admiculū h̃ere scripsisti. n̄ uita
ñrorū hoīm qui illā p̃fitēt̃ /me a cōsilio tuo dē
heret. **N**emine fere h̃o meo tpe iūdo. qui nō mag̃ seq̃t̃
ea i re ambitōnē/vl̄ ai avariciā. **P**udet me bonorū tēpo
rū. ⁊ maxie piget cōmemōrare ea /q̃ n̄ri pontifices sine
ulla honestatis reuerētia/suo arbitrio faciūt. **S**atis est
qđ in eos a plerisq̃ dicīt̃. maxiorū vitōrū capita (q̃si
ingētū fluminū origines) domo suā p̃mum nata esse. ⁊
postea corruptis morib⁹ seculi. illuc vnde orta erant /

iterū esse relapsa. **N**ō possū ergo eā vitā omē dare / i q̄
nullū ducē inueio. ad mores eiu? me ouertā. ā quē se
q̄r i ea via. i q̄ errare facilimū ē. q̄ aut p? religiōez phi
losophie studia valde omē das. pbo osiliū tuū. **E**st enī
res pr̄sus digna admiratōne ⁊ laude n̄ra. i q̄ nō solū re
rū hūanarū. s̄ etiā diuini cult? rō / mibi videt esse repoi
ta. **N**ā ⁊ altissimaz rex cās apit. ⁊ bñ aliqd a me agē
dū eē / atq; caste cū hoībo v̄sari / instruit. **C**ōstitui ḡ siue
cū. r. p. / siue cū aīcis sit negotiādū. ⁊ auxiliū ⁊ osiliū
ab ea petere. **N**ihil tñ ē qđ i illa mag? me delectet. q̄ q̄
doez ea dēpnere / q̄ pleriq; admirāt. ⁊ aīm ab oī mole
stia atq; anxietate abducit. **S**e q̄r igit? poti? h̄ medio
ere gen? qđ ē i philosophia positū. q̄ h̄ aliud vmbrosū
atq; inane / plenū erroris ⁊ ifamie. qđ nēo profitetur /
ū aīm? ei? / q̄ maxie ab honestate dissidet. **T**u vero q̄
mibi adiutor ⁊ auctor ad hāc rē fuisti. sepe admoneb
me nec patieis i ea re me errare. in q̄ prudētissim? oīm
qui hodie uiuūt / ab hoībo h̄ris. **V**ale.

Quā ad te l̄ras meas dare ostituiſſe. nulla res
cōparebat i mediū / q̄ tuis vel morib? vel stu
diis mibi videret. melior / aut tibi futura grati
or q̄ si ea q̄ d̄ cultu diuio ab hoībo sapiētissimis accepis
ſe. tibi i p̄mis nota eē curare. **L**egēs itaq; his dieb? q̄
dā grecoz scripta. fōte incidi i basiliū. q̄ i libello mul
ta ad n̄ram erudicōnē diuinit? ab illo hoīe cognita et
dicta reperi. **E**rat aut ei? ſētētia. tāta vim esse diuino
cultui / quē greci latrīa vocāt. ut nulla vnq; gēs fuerit
tā immānis / aut tā barbara. q̄ deos negaret. **Q**ui uero
plus intellectu valerūt. vnū aliquē int? oīs principā
tem / ⁊ q̄si cōmune oīm nummū parētē cōſtituerēt. quē

eūde ⁊ rectore hoim. ⁊ deoz patrē appellabāt. **P**lato
vō (quē de⁹ nasci voluit. vt multa apiret gētib⁹ q̄ p⁹
de reb⁹ diuinis nōdū intellecta eēnt.) alci⁹ hoib⁹ qui
ante ipsū scripserāt ita de deo senfit. ut nō multū a no-
stris philosophis ille abesset. ⁊ q̄ fētiebat. acuratissime
lris mādauit. **I**s enī mibi autoz fuit. ut diuino cultui
nullā rē opandā eē ducere. **Q**uare inferebat nullū ma-
gis fidei nostre augmētū eē. q̄ q̄ hoies aliquid de diui-
nitate sēserit. **M**ulta p̄ea his addebat. q̄ p te meli⁹
ipse intelliges. **M**itto ḡ ad te librū basilij. q̄ vbi p̄le-
geris. scito te diuino illi hoī maximā hōiturū grām. qui
ē hāc viā ad bñ beateq̄ viuēdū aperuit. **C**upio tñ p tu-
as lras intelligere / quid de sētētis iudices. ⁊ q̄tū lec-
tio ei⁹ tibi profueit. **V**ale.

Librū basilij v̄ri plegi. i q̄ nō mīm⁹ suauitatis.
q̄ sētētiarū gūitatis inueni. nūq̄ putassē i ho-
mie greco fuisse tñ peritiē / ad hūc n̄m diui-
nū cultū. **N**ā ⁊ h̄ grecis hoib⁹ in his disciplinis q̄ ad
mores p̄tinēt / plurimū semp attribueri. tñ in rex diui-
narū cōgnitione / lōge illis n̄os hoies p̄stare nō iniuria
vid̄bar mibi iudicare. **T**ātū aut̄ effecit repetita lectō
hui⁹ libelli. ut illos i h̄ n̄ris pene pares iudicē. **Q**uid
enī sapiētis de altissimis reb⁹ dici aut excogitari potest
q̄ ea q̄ cū a platone deo (ut illi aiūt) philosophoz / tū
ab his qui deinceps illū secuti sūt / ⁊ sepe disputata. ⁊
nō nūq̄ prudētissime ab eis cōscripta fuerūt. s̄ h̄ n̄l ad
te. cui nō mīm⁹ / om̄s qui i aliq̄ genere doctrine ap⁹ gre-
cos flozuerūt. q̄ n̄ri latini. semp autores notissimi ⁊ fa-
miliares fuerūt. q̄ vō legēdo basilij v̄rū profecerim.
malo te ab alijs / q̄ a me intelligere. **N**ūq̄ tñ fui ad bñ

de me sperandū erectior. q̄ hōdierno die. **M**ulta sūt q̄
me ī eo libro delectāt. s; hoc maxie. qđ illud gen? dice
di tē suauitatis ⁊ modestie hēt. ut nihil sup̄. Vix enim
vnq̄ de manib; meis excidit. **S**z cū eo satis imbut? ⁊
eruditior fact? ero. curabo / vt p̄mū illū ad te trāsmic
tam. **V**ale.

Quod ad te scibo / maxie ad diuinū cultū attinz.
de q̄ si ita scīs ut puto. bñ ē. si vero alia ī se
tētia esses. breuī agnosces q̄ a te dissentiam.
Ego enī de religione iudico. oīs. qui ad aīm ofugiunt
ut se dent inercie ⁊ languori. non solum hōs nō religi
osoz. vtz etiā sacrilegoz numero hōdos esse. **Q**ui vō
ambitōm seruiūt aut voluptatib;. hī diuinū cultū ita
pstituerūt. vt nlla sit maior pestis ītē hōies ad huc oīa
Tu vō qđ de religione scīas. etiā atq; etiā videb. **E**go
enī sic iudico. aliq̄to meli? esse a religione abstinere.
q̄ ad illā nō ei? rei gratia ad q̄ fuit a nris maiorib; p̄i
mū opta / nō ut oportz / accedere. **S**i ḡ vis factū tuum
ab his pbari / qui ē maxie erāt otrari cū velles religio
nē pfiteri. nō mediocri v̄tute ē op? ē. **I**lli quidē nō ē
satisfidebāt. cū id futurū dicerēt. ut neq; ostantiā eēs ī
hac re habitur? / neq; modestiā. quī ille tu? aīm? re
frixerit. qui ip̄o mītō ardētissim? fuit. **O**mnē illoz ti
more vtz fuisse. ⁊ nōi tuo maculā generab / q̄ nūq̄ abs
te aboleri. potest. **I**llud ḡ tecū sepe cogitab. ceteris ī
reba ostantiā pbari. īe religione vō necessariā esse. **Q**uā
vnā v̄tute nō erit tibi difficile ofequi. si te oīō ⁊ remis
sioni nō dedēs. **N**ā cū h̄ vitia ī oī vita sint fugienda.
ēte ī hōie religioso maxie notāt. **T**u quid tibi queiat.
etiā atq; etiā videb. **E**go te amabo. si ofimaueis iudiciū

quod de te feci. si minus. habes me tibi summum aduersarium / quod te plurimum ad hanc vitam ante omnes hortatur. Fui. **Vale.**

Et religionem probo. et te maxime amo / qui mihi auditor atque hortator in ea re fuisti. nec est aliud quod magis in omni re me delectet. quam seruare constantiam in rebus optimis atque honestissimis. Quare si ullam pro me sollicitudinem superasti. quoniam te pro nostris amiciciis / quam ab ineunte etate incepit. ut iam deponas. et placeat mihi in hac re cessare. quam his quam mihi hoc propositum conatur executum. Si quid autem erit in quo tu me de via errantem videas. malo tuas orationes et redargutiones audire. quam ab his laudari / quam in presentia commendari. in absentia vero non cessat suis maledictis lacere atque minuire. Non mihi quod animo proferre. nisi quod hoc vetus esset consuetudo. Sempiternum enim fuerit / nec in futurum deesset homines / quam sibi voluptati ducant / quam alieni bono studio de ditos videtur. fama et bona opinione spoliare. et semper aliquam falsam fabulam fingere. et spargere in vulgo varios rumores / a quibus abstinere non est facile. Multa quidem similia habent neque unquam deprehendunt. nisi postquam nouerit. Nec ad te non scribo sine causa. Quamquam summa in me utaris modestia. neque quicquam in tuis litteris noies. tamen quod primum tuas litteras legi. statim intellexi quod ex fonte omnia emanarent. Tu vero si earum me habes. non placeat his hominibus credas. quam et vita mea et ipsa dicta / et facta / verbis eorum sentiant. Non tamen desinas sepe me adhortari atque admonere (sic facis) ad religionem observandam. et ad retinendam constantiam / atque modestiam in tota iuita mea. etiam si male de me tibi refert. Non si feceris. velle a te amari / et maxime ex animo colui me / iudicabo. **Vale.**

Scribo ad te de religione. quod una res semper a sapientissimis hominibus iudicata est prorsus nostra cura / ac nostro studio dignissima. Neque enim romanus populus rex potius esset. neque dicitur / gentium omnium atque nationum princeps. nisi religionem omnium impio / ac omnibus rebus pretulisset. quod si etiam quod falsam religionem pro vera coluerit nunquam arbitri fuerint suum impium aut calefcere tamen potuisse. aut postquam adultum fuit tam diu stetit. nisi bonis auspiciis ac diuino cultu / omnia eorum facta etiam minima prius initiata essent. quod nos arbitri ouenit / quibus vera ac immortalis religio a nostris maioribus prius inuenta / et postea a nobis optima ratione tradita / et descripta fuit. Idcirco quod romanum populum attenienses / deinde spartani cesserunt. Qui principatum grecie diu obtinuerunt. Putauerunt enim nihil esse / quod magis homines ad humanitatem duceret. quam si deos timerent / atque reuererent. Quod bene ac fideliter / non nulli ex impatoribus nostris vere fidei sectatores / si rebus pacis et belli adiuturi. Nam quod diu ad diuinum cultum pacem et bellum retulerunt. omnia illis prospere cesserunt. ita etiam / ut pro eorum victoria sepe numero elementa et ipsa rerum natura pugnaverunt. Theodosius iure optio inter ceteros cesares numerandus / cum omnia bella diuinis auspiciis peteret. ac nomen vniuersi atque immortalis dei signis ac vexillis inscriptum deferret. non solum homines et arma. sed etiam ipsos ventos auxiliares habuisse legitur. Magna sunt quod constantino primo impatori christiano diuinitus concessa et attributa fuerunt. quod si quis attentius secum voluerit considerare. nemo est / qui non facile deat ad amorem studiique diuinorum rerum non solum docitari. sed etiam animo vehementer inflamari. Hoc ego cum lego. incredibile est / quod me rerum diuinorum adeo habebat. Seditio enim totam mentem inouari. et longe alium in esse animum quam olim. Sed maxime cupio te ad hec

studia / et adiutorē et sociū hēre. Fuisse autē in scribēdo p-
lixior / nō sperare te breui affuturū. Quod ut facias / ve-
hemētē rogo. Spero enī nos de multis rebus eā delibera-
tōez / consiliūq; habituros / q̄ nos ab his curis et molestiis
extirpabūt / i q̄bus dudū sine spe exeūdi fuim⁹. Vale;

Igitere tue incredibili voluptate me affecerit
Nūq̄ enī maiori studio reze diuinaz inflāma-
t⁹ fui / q̄ postq̄ epistolā tuā legi / in q̄ omēdas
religionē / et eo loco reponis / ut illa sit oībus rebus anferē-
da Ego vō tū de diuino cultu nō mediocritē scire / et e-
os impmīs laudare / qui oībus posthabitis / illi se in totū
ex animo dederūt / nōdū tū tāta ei⁹ rei admiratō me habe-
bat / ut illā optare p̄fiteri. Nūc vō nedū cupio / s; iā eti-
am ādo ita me illi dē / ut nō possit i vita eē / qd̄ satis ua-
leat me sine illa dlectare. Cupio itaq; me tibi sociū at-
q; p̄cipē iūgi. Olim alia rō atq; institutō vite fuit / q̄
diu uxoz / liberi / ac parētes fuerūt. Nec aim⁹ vnq̄ ad eā
fuit. Nec si fuisset / id mī salua pietate leuisset. Nunc
autē cū oībus fere necessariis morte ipoz p̄uat⁹ sim / et
eos amiseri / q̄rū eā iuuabat me omīs molestias ferre / q̄
q̄ si te noui / etiā me ancedas. Spero p̄pediē apud te
eē. Interi sartiūclas (ut aiūt) oponā / et q̄ liberior sim
atq; expeditior ad ill⁹ gen⁹ vite / qd̄ maxio aio āplectō /
ita me extricabo ab his impedimētis q̄ me hucusq; uictū
detinuerūt / q̄ nulla maior erit mīhi cura / q̄ ut de nulla
re nisi diuina cure. Vale;

Siquid est quod ullo tpe apud te magno stu-
dio cōtenderim / nē a te hoc etiā atq; etiā exigo /
ut p̄ nra aīcicia legas attētissime ea d̄ quibus
hodierno die a te scribo. Sepe (ut scis) te admonui /

ut scētā tuā n̄ negligeres. prospiceretq; tibi i fuerat.
Tu vero id negligēt? adhuc tulisti. **S**z n̄ tibi adiungi
laueris. video nō lōge tibi abesse piculū. **I**ta enī de te
narrauit mihi claudi? / hō pantiq; tue familie amic?.
et q; familiarissim? fuit p̄ri tuo / q; aduixit. **N**ā mōt te
neq; modesto sūptu / neq; honestis hoib; uti. circūuētū
dolo atq; insidijs eorū q; tecū uiuūt / et q; rū dīlio i oib;
rebo uteis. quū dedita opa subornauerūt / **L**. sillā / hōiem
diuītē / et qui plurimū i tua citate potest. **I**s eorū facti
one tibi litē mouebit de bonis p̄mis. **I**lli vero scrupulū
tibi inītiēt. p̄suadebūt / ut eorū fidei tabulas bonorū tuo
rū dmittas. q; liberi? / ac facili? possint tibi i causa tua
p̄ocinari. idest bona tua diripe et expilare. **Q**uod si a
te factū fuit. plane video te exclusū eē. **N**oli g; si me
amas. imo si te carū hēs. te dmittere h̄mōi hoib; / q; rū
ois oīo blāda ē. acta uero aut insidiarū plena. aut ab e
orū oīone lōge dissidētia. **C**ogor enī de salute tua / ac de
oib; fortūis tuis sollicit? esse. quod mime facerē. nisi
te maxie colerē. **T**u uero id mihi dcedas / ne miorē de
te ipso curā geras. q; illi / qui te saluū eē / ac res tuas i
columes valde optāt. **V**ale;

Abellari? tu? nup ad me tulit l̄ras tuas. **M**o
nes aut me pro tua beniuolētia / ne fortūas me
as credā his hoib; assidue ouersor. **F**acis quū
de aīce. nec a tua dīuetudie recedis. **S**z claudi? q; su
spectū hēo / plura ē de me retulit. q; ego agnosca. **N**e
reor ne h̄ mag; aliq; odio. q; recto aīo faciat. **N**ō potest
eq; aīo ferre / q; omnia suo arbitrio (ut olim) non uerset.
De me multa dīngit. **R**emīnē nō suspectū habet. cui

aliqd ap^o me vel consuetudo / aut gra possit. **P**reterea
mimis illi dolent oculi / quicquid videt me (quod ex meis est
libro) magis quam se diligere. **S**ed non efficiet / ut aicos pro iuni
cis habeam / quod si tales insidie ac machinamenta ab illis contra
me instruerentur (ut ad te nup^o stulit) non potest huius res diu
latere / et ero maximo animo irritatus. **S**i quod signo ac directura dolor
eorum a me deprehendi potest. **S**i vero nihil hominibus ab his
excogitatum fuerit / aut effectum / quod aliter credendum est huius homo
minime voluisse / quod ut a se uno omni amore antiqueretur. **N**am
si redoleret antiquam familiaritatem / et veteris benevolentie quam ha
buit cum patre meo remisceret / novos aicos potius mihi
faceret / quam consuetos abigeret. **S**ed hoc satis. **M**ulta enim ad
te de illo scribam / si operero falsa esse ea quae nup^o et narravit
Non tamen iterum ita illis hominibus confidam / quod apud te de me insinu
laui / ut in re nostra quicquid a negligenter / aut minus attentum vide
at. **V**ale;

Nihil est quod a te mihi gratius fieri possit / quam ut te semper
attentissimum praebas. **S**epe ad te scripsi / ne velis in
tua re negligens esse / aut minus cautus / quam oportet.
Sed mea verba nescio quomodo adhuc per ioco atque ludo habu
isti / nec videtis curare / quod ego aut ceteri amici de te opi
nantur. **N**as ad te litteras utilissimas dare constitui / quibus si
obsecutus fueris / tibi vni bene consules. **S**i vero pseueraris
pergere quod cepisti / consilium non est / per tua stulticia meipsum cruci
ari animo. **E**go vero (ut aiunt) in portu nauigo / tibi (crede)
iste ludus agit. **S**cis iam annum etiam pertransisse / postquam pata
uium litterarum causa profectus fuisti / quod egesset huius tempore / quanto ue
profeceris / non latet aicos tuos. **V**tinam hoc esset summa iactura
ra / quod tamen ad opes pertinet. **I**llud multo deterius est / quam hoc
tempus tantum inter digitos fluxit / nec intelligis multos ex

eqlibz tuis / iā egregie doctos atq; eruditos eē. Si te
aliqn lris meis rephēdi. / 7 qd de te ciues tui sciat scip
li. / dicis me fabulas tibi narrare. / 7 esse nimis gūe atq;
ioco molestū. nec satis attēdere qd etas adolescētū fe
rat. Nūc vero ne te nō admonitū a me dicas. / scibo oēs
amicos atq; necessarios tuos a te aūsos esse. neq; vllā
rerū tuarū deinceps velle curā agē. Ego adhuc resto.
q; (ut uideo) a tuo amore 7 bñuolētia extrudet. Non
possi tñ nō dolē / 7 nō vehemēt angī. q; eū quē tm dile
xi / videā cū sūmo dedecore 7 infamia ī pñiam rediturū.
q; oia vērū tū nō citi? intelliges. q; re ipa expieis. Nec
ita veli mihi credas. / ut ex oraculo sacri appollinis non
certi? edictū putes. Vale;

Quid egeri. nēo nouit meli? q; ego ipse. nec est
ali? q; si male vixi. / p me deprecet. Sēp hmoi cū
tilenas ad me scib. / n uacas studio. noct u p ad
ultēia pg. / strigis hostia. hūc pullas. illi otumeliolus
es. / 7 mltā hmoi. q; uix nē patiētissim? qdē posset equo
aio ferre. Nescio qre m toties iuasceis. / 7 maxie. cū ha
rū rex (n qtu etas 7 osuetudo iuuenū affert) m n sim
osci? / nlfacio pē morē alior. / q; si n multū his āmis p
feci. / 7 mltis eqlū meorū inferior ē videor. scito n omīs
eodē eē ingeio. nec eadē hēre ad discēdū adiūmīta. S;
ubi aim ad bona studia vocauēo. ita ego oēm. morē cor
rigā. / ut nō tm seq eos qui me āncessert videar. / s; etiā p
currē. Quare nolo / ut tm d me desperes. ut oia credas
q; de moribz meis ad te scribūt. Quā recte aut m aiei
mei curā eā deposuerūt / q; oli suscepērāt. / forte aliqn intel
ligēt. / cū eo me remisse videbūt. / quo nunquam pruen
turum iudicauerūt. Tibi vero maxias grās haberem.

si paulo modesti? me corrigeres. q̄q̄ p̄ne a te oīa dīci
scio. **C**urab̄ aut̄ (si ē videbit̄) oīa mea/ut oli fecisti. et
ego dabo interi opam/ut me talē efficacīa. cui inimici
mei inuideāt. ⁊ amici d̄gtulēt. Vale;

Nullū ap̄ te locū p̄ces mee vnq̄ hiture sūt. a
te maiore i modū q̄so/ut has l̄ras sūma cū attē
tione legas. ⁊ p̄suadeas ē nō odio/nō ira/nō in
uidia/s̄ a me ē scribi. s̄ p̄ n̄ra amicitia ne negotiū tuū
agē. **P**rocuratores q̄s rebo tuis p̄posuems. ē v̄ba dāt.
Alios enī fingūt/qui ē aliquid dēt. soluedo nō eē. ali
os aufugisse. cū alijs paciscūt. ⁊ ā t̄ps differt. ā sūme
aeris q̄ tibi tenēt. aliq̄ partē dēthūt. **T**u q̄tidie pau
perior es. illi vero locupletāt. **N**ō possū h̄ tacē/ cū tui
miserēāt amici. aliq̄ te p̄eudē vocēt. q̄si gaudeas his q̄
te assidue corrodūt. **N**ec solū doleo/ cū tua direptū iri
video. s̄ etiā stomachor/ q̄ a mltis d̄tēpneris. Scio te ⁊
sermone mltor/ ⁊ l̄ris meis nō sel̄ admonitū esse. s̄ nō
dū voluisse aliquid de p̄fidia tuor/ p̄curator/ credere
Volui iteri oīa ad te scribē. ut tū exp̄giscas. cū s̄ rebo
tuis actū erit. **S**i mihi fidē hūeris. gaudebo mediustū
dius maḡ tua q̄ mea cā. q̄ si in opione tua p̄scrib̄. ego
meo i te offitō fūct? ero. tuo v̄o lues.

Litteras tuas diligēt̄ p̄legi. intellexiq̄ te vald̄
amare me. nec solū p̄ om̄dis meis laborasse.
q̄ aut̄ visus sum nimis difficilis ad ea/q̄ q̄tidie
m̄ nūciabāt de p̄fidia meor/ p̄curator. Scito n̄ me pos
se facile iduci/ut ab his nō credā me amari. q̄s ip̄e ma
xīe diligo. **N**ā si peccādū ē. malo poti? decipi meo i cō
modo. q̄ alios n̄ credā in me bono eē aīmo. q̄ fidē his n̄

habere / q̄ se amicos ostēdūt. **S**ed cognito errore. diuti
us in eo p̄fenerare / neq; p̄bo / neq; laudo. **E**xp̄giscar ḡ se
ro poti⁹ / q̄ nūq̄. ⁊ (ut spero) nō post multos hos di
es ad p̄curatores meos veniā. ponā cū eis rōnē. ⁊ oīa
cognoscā / q̄ ab illis in gestione negotiorū meorū / a p̄ma
die usq; in p̄ntē acta fuerūt. **Q**ui si p̄ter equū ⁊ bonū
male gesserit negotiū. repetā ab eis q̄cquid de summa
rerū mearū abstraxerūt. nec patiar eos diuti⁹ negotia
ri. **I**llud q̄so te ac etiā maiore in modū rogo / ut q̄cqd
cōtra illos dīecture ferre potueris. oīa instructa pata
q; hēas. ne sine causa p̄sūpisse cōtra eos uidear. **I**dē ve
lim om̄s amicos adhortēis. q̄ sepe de eadē re me admo
nuerūt. **S**ed caue ne p̄cures q̄cqd horū. p̄usq; p̄sēs fu
ero. **V**ale.

Habeo tibi imortales gr̄as. Si ea q̄ ad te scribo / il
lis ocul⁹ ⁊ illo aīo p̄legeis quib; assciles. cū ali
qd a te attētissime fieri solet. **M**. metell⁹ / me
us necessari⁹ / ⁊ tibi familiaris cōflicat⁹ p̄tim ab inimī
cis. partī ab inuidis suis. ⁊ p̄duct⁹ ē cōspiracōe eorū.
ut fortunā suā q̄ florētissimā possedit / nō possit diu re
tinere. nīlī tu causā ⁊ defensionē ei⁹ suscipias. **C**erū ha
beo hoīes nō deesse. q̄ studeāt te ab hoc hoīe alienū redē
dere. **M**ulta fingūt. ut te illi nō amicu faciāt. **S**ed tuū
erit / a tua hūanitate nō discedere. ⁊ poti⁹ naturā tuā se
qui. q̄ eorū studia. quib; neq; pietas tua / neq; mode
stia / neq; reuerētia morū vnq̄ placuit. **I**p̄e ē se cōmdat
rogatq; ut fōtūas suas tuēaris. **E**go v̄o p̄ eā ei⁹ fere
mag laboro. q̄ si mea res agēt. **Q**uare te maxie exoratu
volo / ut cū tuipe sp̄ nobilitatis d̄fēsor fueis. huic hoī n

ignobili fauceas. iudicesq; nullā ex tuis laudib; maiorē
esse. q̄ si a te hoīe ornatissimo/atq; amplissimo/cā sua de
fensa fuerit. **N**ec has putas/ā illi? tñ/ā meas pces ef
fe. nēo vir bon? ē in ciuitate. qui nō idē a te maxie velit
Si enī cām hui? supseris. incredibile ē/ q̄tā grām ap?
ōmēs bonos inuentur? sis. **V**ale;

Et si metell? nē satis cām suā mihi omēdet. tñ
lre tue mihi omēdacōrē illū fecerūt. **S**uscepi
itaq; cām. nec ullū finē studijs meis in illū p?
faciā. q̄ eū absolutū videro. **V**ido enī factione hoīm im
pbor/ mag? q̄ eq̄tate. suas fortunas impeti. **E**t nihil
cogitauerūt. **S**i nō potero oīlia eorū discutere. frāgam
ēte audaciā suā. nec patiar hoīez nobile/ ciuib; detrimis
oppressū iri. **N**oui ego multos ab his missos. q̄ me iflā
marēt odijs cōt ipsū. q̄ nō solū nihil fecerūt. s; a me tur
pit/ et otumeliose dimissi sūt. **N**ō sū ille q̄ q̄libet vento
huc et illuc impellat. **A**ltiores semp iudicauī amicitia
radices hēre. q̄ ut q̄libz cā tollat. **Q**uod ad amicū nrz
ptinet. illud tibi polliceor neq; industriā meā/ neq; of
ficiū tibi defuturū. **D**e q̄ re ad te plā scribere. n̄ spare
oīa melius suis lris breui intellurū. **V**alē;

Quid adhuc in cā tua iudices egerit. satis abi
troz ab his hoīb; renūciatū tibi. q̄ q̄tidie a nob
ad te puemūt. **P**ostridie aut cetera d tota re
ad te p̄scripserā. et q̄ta. ut puto. **N**ā cū nudius q̄re? iu
dices p tribūali sedissēt. ex amiaissetq; diligēt oīa. ill?
viderūt/ sentētiā (nisi alias aduersarij tui pbatōnes af
ferrent) secundū te esse laturos. **S**ed cum nihil nisi
nugatoriū postea illi attulerūt. tū ex omīi oīcū ferēde

sentētie tps statuērt. q̄ cū lata fūit. tua a me statī cē
tior fies. **D**e negotō argētī qđ mihī olī omiseras. sci =
to nihil adhuc esse factū. **N**egāt enī necessarij tui / te
absēte. rē posse trāligi. **E**go vero spōlionē p te feci. ⁊ d
p̄stādo cautōnē eis obtuli. **I**lli vero mūq̄ se remunera =
turos pecuniā affimāt. nisi te p̄nte / instrumēta oficiāt
Nec ad te scribo. ut si qđ aliqñ ius me hac in re factu
rū. p tuas lras significes. ā tūp̄e accedas. ut rē tuam
ip̄is p̄sentibz facias. **V**ale.

Que de mea cā scrib / ⁊ si h̄ semp de his iudicijs
mihī pollicit⁹ fuerā. magna tñ voluptate me
affecerūt. **S**z tu vide. ut curā ⁊ studiū qđ p
me i ea cā suscepisti / n̄ deponas. ne aliq̄ mea cā vl negli
gētia / patiar sentētiā q̄ i maibz ppe hēm⁹ / vl mutari. vel
deferri. **S**cis enī fere nihil piculoser esse iudicijs. ⁊
oportē oīa suscepta h̄re. q̄ iure ciuili diffimūt. cū nlla
repiat lex q̄ (si hoies q̄ piti i iure dicūt / ingenū accō
modauerit) nō possit in disputādo huc ⁊ illuc t̄hi. **I**n
stab g / ne p̄us oquiescas. q̄ ea manu teneb / q̄ adhuc so
la in spe hēm⁹. **Q**uod aut de negotō argētī ad me scrib.
valde me p̄urbauit. nec satis possū intelligē / q̄ rōne h̄
a meis necessarijs factitatū fūit. ut me verb suis elu =
dāt. **N**ā h̄ mō putāt. si es alienū p̄soluero **S**z faciā. in
telligēt / nihil se cogitasse. **I**udicant enī p occupatōnē
nō mihī licē / q̄ ea cā ad eos accedā. **E**go vero ⁊ si per in
cōmode ex urbe discedā. ostitū potius oīa posth̄ere. q̄
ab his ludificari / ad q̄s sepe mltā ornāmēta / atqz adiu
mēta detuli. **Q**uare de hac re ampli⁹ eos nō appelles.
rē integrā i meū aduētū reseruab. **V**ale.

Tripli de bello officiēdo / de ānonā opandā / et pe
cunijs p̄soluēdis militibz / ad q̄stores n̄ros. **N**ō
vō nūc agitat / nō p̄t expediri. n̄ p̄us fiat id.
q̄le sit. dicā. **D**ñs ad te vñū sua oīlia refert. tuāqz au
ctoritatē maxie attēdūt. **C**ōstitui itaqz maturi⁹ d̄ hac
re tecū d̄liberare. **S**z cū id neqz p̄ aliū / neqz p̄ l̄ras pos
sit trāsigi. nō ḡuabēis ad me ire. **D**uo enī eodē itinē offi
cies. **N**ā et officiū tuū quod vehemēt ab oībz desiderat /
rei. p. p̄stab. et multa expedies / q̄ sūt int̄ nos l̄s tpe p̄
agēda. **P**luribz v̄b te ad hāc rē excitare. n̄ iam iter ad
nos te agē d̄fiderē. **V**ale;

Que adhuc sūt a te p̄ n̄ra. r. p. perfecta. maxie
omēdo. **V**tinā oēs q̄ i ea usāt / eo aio i d̄seruan
da atqz exaugēda p̄ria essēt. q̄ sp̄ fuisti. **S**ed
de l̄s plā i senatu v̄ba faciā. si qñ a me int̄ p̄res d̄scrip
tos sētētia eīt dicēda p̄ his / q̄ optime p. r. p. meiti sūt
Venio ad ea q̄ scrib̄ neqz per aliū / neqz per l̄ras posse
trāsigi. et p̄p̄ea me hortaris. q̄ meū aduētū maturem.
Vellē / oīa (tā rei. p. cā. tā etiā p̄petua i te b̄nuolētia
mea) v̄l d̄silio / v̄l opera mea possēt bene p̄rie n̄re euem
re / ā usui tuo esse. q̄q̄ admirer / q̄ possit res esse i q̄ tā
topere officiū meū desideret. **S**z postea q̄ tm̄ op̄rā me
am atqz studiū i rē. p. a ciuibz n̄ris exp̄ti significas. n̄
differā ult̄ / accessū meū. **S**cio enī te nō sine cā / ut ita fa
ciā. ad me sc̄ipsisse. **N**ō possū frustra l̄s iē agere. mō te
icolumē (salua. r. p.) inuēma. **V**ale;

Multa sūt / de quibz si mihi p̄ occupatōnes me
as licuisset. te in. r. p. pluribus verb̄ admonu
issem. **S**ed quia ad ea oīa in nō otium fuit.
satis erit hūc tempori de studiis tuis / de modestia atqz

hūanitate/ q̄ ratōe illis utaris. / o filiū meū ē apire. **M**ea
 quā dē sentētia fuit. itē ⁊ oīm phōz. / semp vnā rē optie
 ab vno agi. **N**ec oportet ingemū nr̄m/ cū vnū sit. / rebus
 pluribz sil' intētū ēē. **I**llud autē video. / neminē fere hac
 nr̄a etate inueniri/ qui diūsa studia eodē tpe seq̄t. / non
 q̄ magis pficiāt. / s; ut hoībz doctiores videātur. **M**ibi
 vero cū in oīmibz rebz. / tū maxie in disciplinis/ semp ma
 xio odio fuit ambitō. **N**ec eoz opionē pbo. / q̄ se malūt
 uideri q̄ ēē. **N**ō vitiū hodierno die ita usitatū ē ⁊ fre
 quēs. / ut nēo sit qui n̄ magis ad opionē multoz. / q̄ ad
 veritatē studia sua referat. **T**u vero qui bñ a natura in
 stitutus/ mibi videāz/ magis cumz quid d' studiis tuis sc̄
 tias. / q̄ qd alij iudicēt. **N**ā plerūq; refert/ an vera laus
 de nob̄ p̄dicet. / an falsa ⁊ inanis sit glā nr̄a. **I**lla enim
 suas hēt indices. / ista vō potius hoīm sermone fulta ē.
 q̄ suis viribz. **C**ogita ḡ/ nō posse ulli? hoīs famā diutur
 nā esse. / q̄ nulla aut vera/ ā honesta cā ostat. **N**ec ē qd e
 mulatōne tuoz eq̄liū ducaris. / qui tñ pluribz artibz
 vno tpe studeāt. / nō tñ illis inferior eis. / si tu vnā bñ di
 diceāz. **N**ō tñ in hūanū te illis p̄beas. **F**ieri enī potest.
 ut cū modestia/ tuā dignitatē ac mores tuearis. **P**la enī
 sunt (que tua cogitatione inuenire poteris) quibz om
 nia que ad te fient/ tñ diuersa ab alijs sint. / tamē certa
 rōne a te facta esse tueri poteris. **N**ec mādata/ cū ad
 huc puer essē. / olī a p̄re meo audierā. **N**ec eadē nūc ad
 teipz quē loco filij hēo. / libet p̄scribo. **Q**ue si studio tuo
 ⁊ v̄tute oseq̄ris. / ego tuo p̄fectu maxie letabor. **V**ale.

Nunquam litteras tuas lego.
 quā animo voluptatem percipiam. **S**emper
 enī aliquā egregiā utilitatē i ill' operio. quomā

vel consulendo vel admonendo / id efficias. / me doctiorē ac me-
liorē indies reddas. **S**ed incredibile ē / qd hęc lre me dle-
ctauerit. / qd p tabellariū tuū mihi red dte fuerit. **N**ā ut
pme ad me scrib. ita antiq sapiētia redolet. **N**ec humis
quē tāta ambitō dlectet. / ut nō plurifaciā iudiciū tuū.
q vulgi opionē. **D**ibo g posthabitis. / i aio ē / vnā tm se
qui artē. nec vno ⁊ eodē tpe diūsaꝝ rez studia ople-
cti. **Q**uod qui faciūt. nūq satis sibi pficiūt. **C**ū aut (m
q̄tū tibi videbit) in vna re pfecero. tūc ceteris studiis
opaz dabo. **N**ec uagabor mō in h / mō i illo gne. / n prius
q̄tū satis eīt / hausero mihi ex fōtibz illiꝝ artis / cui labo-
rē ⁊ ingemū impēdero. **Q**uod aut de modestia ⁊ hūan-
tate cū eq̄libz meis hōda / ad me scrib. / id tāto studio
pficiā. / ut nlla nouitate uite discedere ab ipis vidar. Et
ipo in bñ in futurū. **N**ā q mīꝝ abitōsus in studiis me-
is fuero. eo pluris grē ac beniuolētie apud om̄s oseqr.
Aliud nō ē qd ad te scibā. / n quod me lris tuis admo-
neas. **Q**uoties enī ipas lego. / videoz mihi tecū esse ⁊
loqui. **V**ale.

Quātū om̄s pntiā atqz officiū tuū expectāt. ex
h̄ potes cogitare / qd etiā inimici tui / maxie i gra-
tiā tuā redire exoptāt. **Q**uā rē si neglexeris.
nec fame tue oſules. ⁊ oim ciuū tuoz expectatōnē de-
cipies. **N**ā ita se res hēt / ut etiā facultas si tibi nō esset.
nemī tñ i diplū pſuadere possis. **E**laborā dū ē itaqz / ⁊ to-
to aio icubēd. / ut volūtati tuoz ciuū satisfacias. n̄ ēte
natura tuā meliꝝ hēre potest / neqz industria laudabili-
us. / qd ut te hoibz pbeas. ⁊ ea velis. / q ab hoibz desidra-
ri itelliges. **E**st enī pclare a stoicis dictū. / oia i terris /
hominū causa gemita esse. homines vero hominū grā.

ut mutuo in se officio alter alteri suū studiū accommodet.
Nec aut labor aut piculū ab ea re nos deterreat. Nam
aut nulla alia ē ad immortalitatē via. aut maxie h̄ in lo-
co ē reposita. ut p̄ salute bonorū / p̄ causā amicorū / nullū
molestiis frāgamur. p̄beamusq; nō solū illis q̄s amare ā-
tueri debem⁹ / nosip̄os placabiles. h̄ etiā inimicis exora-
biles. **S**i memieris q̄tū vnusquisq; n̄m debeat patie.
glabor tū. ⁊ tibi valde ogt labor. si intellexero lras meas
aliqd ingemio tuo atq; vtuti adiecisse. q̄ maturi⁹ oia q̄
a te vides magno studio expeti. nō miori pficias. Vale

N Si rei. p. ⁊ amicis satis a me factū putarē. n̄
ēte expectassem / ut me i ea re admoneres / que
cū ceteris honesta sit. mihi etiā necessariū esset
S cū etatē meā in re. p. osupseri. neq; aut labores vl-
los / aut picula p̄ illa vnq; de fugeri. videbar mihi sine i-
iuria p̄rie / aliqn̄ i otū tāq; i aliq; vnū vite n̄re portū / me
otulisse. Et erat h̄ etiā ab oībo ciuūbo ⁊ necessariis meis
occedēdū. ut q̄ diu i mari nauigauerā / tāde ipo in portu
me oponerē. **S** ē ut in ceteris rebo. ita i amicitia ⁊ ca-
ritate p̄rie nimia qdā cupiditas ⁊ desiderium hoīm. cui
nūq; satisfieri potest. **N**escio qd sibi ampli⁹ velit vel pa-
tria vel amici. n̄ ut iterū antiq; ai molestias repetā. et
cū adhuc aliq; tpe possim mihi viuere. videar man⁹ in-
intulisse. **N**oli ḡ (si me amas) ad eā re adhortari. que
nec huic etati / nec studiis iā meis ouenit. **S**atis enim
p̄sidiū n̄ra. r. p. h̄ebit. si oīliis eorū ciuū q̄s h̄et / uti vo-
let. **M**ihi vō quies p̄ antiq; in re. p. meritis / parta es-
se debet. **T**u vero si setis amici cām. / apud ciues defen-
des. ⁊ maiores tibi gratias habeo. quam si otium meū

interpellaueris. **Vale;**

Quāle in gerendis magistratibus me prouideri. **V**olo potius sit aliorum quam meum iudicium. Illud vero non dubito ad te scribere. nunquam me amicitiam cuiusquam neque gratiam tunc fecisse qui leges et equitatem omni prouate curae proutuleri. **S**ed illud scio. neminem posse tam subducta ratione vivere. ut eius officium omnibus placeat. et neminem offereat. **N**am cum in senectutis ferendis unum parti faueamus. necesse est ut alteram ledamus. Illud autem satis mihi est. si leges et iura ciuitatis a me seruata fuerint. Quod ceteri de me deferant. ipsi videant. **E**go conscientia mea utar. **T**u vero qui sapias et simile aliquando procellam expectes. pro tua sapientia videbo quid hominum hominibus credendum sit. **S**i quid autem est quod suspitionem aliquam de me tibi afferat. scribe. et ego te (ut spero) ab omni suspitione eximam. **Vale;**

Et si de officio tuo nunquam dubitaueris. magnam tamen ex litteris tuis voluptatem percepi. **N**on ergo tam cum mea letor. quam aliorum. quod dignitatem tuam in his litteris tue ris. **N**on enim omnes idem quod ego. de tua integritate existant. **E**t sunt aduariae ac multiplices hominum voluntates. ut etiam si vita nostra sit omnibus notissima. non tamen sit ab omnibus equae probata. quem locum ulterius non prosequi. **C**uius erroris causam melius intelliges. quam ego ipse qui ad te scribo. **A**udivo itaque (ut illuc redam. unde orsus fui) te ista ad me scripsisse. ac te maxime horum. ut quod magis fame tue detrahi intelliges. eo ostentior sis in omnibus causis. quae a te aut secundum leges nostras. aut ex equo et bono. vel agnoscere vel iudicare erunt. **E**go enim ita de me iudico. ut nihil a te putare contra morem maiorum. aut equitatem posse fieri. **Vale;**

Quoties & offitio meo scribo. re maxie meo gratia
maioribus meis. fatō. **S**ed qz multa sūt tpa qui
bus etiā id a sapiēte ē necessario faciēdū. pu
to vos facile daturus mihi remā. si rōez mee dignitatis
hūero. & maxie adūsus eos/qui nulla modestia aut hu
mitate possūt a me uinci. qui sp aliq fabulā de me i po
pulo spergāt. **S**pero vos oīm vitā meā/pro singulari
prudētia v̄ra recognituros. **C**ū p̄mū in hāc vr̄be v̄ram
aduēissē. statim vidī alieno more/nō meo viutēdū mi
hi eē deinceps. **P**ntia cogitavi. oīa feci ac dixi. q̄ his
ciuibz placere/nullū v̄o offendē possēt. **D**ms ad me ve
nietes admisi. neminē exclusi. **M**eā opam (si qn fuit
op?) nedū petētibz nō negavi. s; etiā sepe ultro obtuli.
Sperabā aut/his dē artibz mltos mihi amicos opasse.
Nec ea res ēte me fefellit. n̄ pl? inuidi hoīes q̄ boni po
tuisset. **N**ūd h̄ loco egerit. q̄s r̄uozes de me ostrixe
rit. ali? nō scibo. n̄ q̄ p̄ amicis/mltos fieri mihi iimicos
intellexi. **P**la de hac re ad vos non scibo. n̄ ut modestie
ac hūanitatē v̄re memieritis. **N**olite ḡ pati. ut ap? vos
hoīes sapiētissimos/pl? inuidia valeat q̄ eq̄tas. recōde
miqz vos hūic offitō a. r. p. repositos. ut bonos viros
in ciuitate retineatis. & mag? cōsideretis q̄ quisqz aio sit
m. r. p. q̄ quibz maioribz ap? vos nat? **V**ale.

Quoniam in maxis occupatōibz n̄ris tue l̄re essēt
nob reddite. nō statim potuim? ad te scibē. **S**ed
postea q̄ nob p̄ eas licuit. diligēt illas plegi
m?. **S**ētētia n̄ra ē/nos velle eos i n̄ra citate plimū pos
se. q̄ & n̄ris ciuibz meli? merēt. **N**ec patiemur (salua
re. p.) pl? inuidiā q̄ eq̄tatē valere. **S**i quid ē in q̄ in
dices te p̄essit aliq̄ indigētia vel otumeliā. monemus

te atq; hortamur. ne p. lras / s; p. tripſū agas. R. experies
ēte nos p. tua dignitate pmpriſſimos. **N**ā. ſum? hī qui
ciuitatē nr̄am / bonis viris ornare potius volum? / q̄ re-
dū dare malis ciuibz. **N**ec ignoram? quid eos deceat.
quibz (q̄ plura poſſit) nr̄a res. p. ſe omiſit. **N**iſt enim
cauſe tue defueris. nos neq; tibi / neq; rei. p. aliq̄ offitō
aut integritate decim? **V**ale;

Polleſſem ad te de meā oſtātia ſcribere / n̄ res ea ā
bitōſa videret. **T**atū dicā / nūq̄ ullū em̄o ma-
iori ſtudio me fugiſſe. q̄ in rebz agēdis leui-
tatē. **N**ā cū in omī vita. tū maxime in amore hoīm atq;
beniuolētia / ſp. h̄ vitiū imp̄mis accuſauī. **E**x q̄ maḡ mi-
roz / qd̄ ſibi velit ap̄ te crimiatō aduſarioz meoz. q̄ mē
cetera mihi obiecta illud obſciūt. nullā mihi fidē cū ſo-
ciis eſſe. aut oſtātiā cū amicis valere. **D**icāt eū? aīcī
cām vnq̄ deſeruerim. ā i q̄ fidē cūq̄ feſelleri. cū etiā ſe-
pe in rebz aduſi amicoz / multa ſubieri picula. neq; vn-
q̄ moleſtias ullas / ā labores p. hiſ deſugeri. **S**z videt.
ſperauerūt ap̄ te / q̄ ſi nō me ſatis notū haberes. fidē factu-
ros. **S**z mores tuos (meo iudicio) n̄ ſatis intelligūt.
ſi te iudicāt eiſ fore ſimilē. **A**gāt aut ut velint. nec a
ſua oſuetudinē recedāt. **T**u vero / qd̄ te dignū eit. cogi-
tabis. 7 q̄tū ali? alio p̄ſtet. ſapiet tecū adūtes. **V**ale;

Ego te omī caritate ac beniuolētia pſeq̄r. 7 ut a-
nimo ad te affect? ſū. nūq̄ poſſe imutare iudi-
ciū qd̄ ſel' d̄ te feci. **S**z nō poſſū nō audire. q̄
aliqd̄ p. tuos inimicos / ul' potū? iūdos / d̄ te mihi refer-
tur. **N**ui ſi intelligerēt qd̄ grē ap̄ me oſeq̄rēt. curarēt
alijs moribz q̄ illis / ſe p̄batoſ eē. **M**origerē dū ē autē

hunc tpi in q̄ sum? **N**ā t̄ hi hoīes ferēdi sūt. nec tam
p̄t̄ eos a v̄tute t̄ amicitia discedēdū. **N**ihil enī meli⁹
natura n̄ra potest h̄ere. aut industria dign⁹ oseq̄. q̄ ut
q̄ in aliq̄ opione v̄tutis sūt positi / studeāt maxie se dissimiles
esse his. q̄ nō p̄nt eq̄ aio bene de alio audire. **I**ll⁹
q̄ imp̄mis curab / ut n̄l maḡ velis. q̄ te illis dissimile ef
fe. t̄ ipos tui. **Q**uod si feceris. nihil eit q̄ de h̄mōi hoī
bus a te dubitādū sit. Vale;

Quod ap̄ te h̄ tpe dignitatis mee rōnē h̄am. id
me necessario facere / nō p̄cul a te aberit. si an
actā vitā meā / lōge sp̄ ab ambitōne fuisse remi
sei nolueris. **S**z nō satis eq̄ aio possū ferre (n̄ aio submis
so t̄ ignauo) si in magistratib⁹ t̄ honorib⁹ gerēdis soli
volūt in n̄ra re. p. videri. q̄ sapiētes sūt. t̄ cīa pro pru
dentia sua officiāt. **E**go vero dolorē meū nō possū dissimu
lare. q̄ bene agēdo nullā ḡtiā promereri possū. Sunt q̄
leniē h̄ ferēda putēt. ac dicāt / v̄tutē eū exceptōne in
iudic / honorib⁹ datā esse. nec ullū velle in lauta pte vi
deri. qui nō possit inuidiā fortit̄ pati. **S**z vbi res arbi
trio meo ponē liceret. libēt̄ h̄ac sapiētīā illis cederē. t̄
mallē sine inuidiā v̄tute uti. q̄ eū inuidia. **Q**uod si h̄
pestis nulla rōne posset euitari. nō facile dixerī. hono
rū aut ambitōnis cā / dēre hoīem in molestia semp̄ esse.
t̄ famā suā ab inuidis (q̄rū numer⁹ nō parū ē) q̄libz
loco impugnari. **Q**uare nisi timere pot⁹ a q̄dam hūili
tate animi. q̄ ex molestia factū cederē imp̄tiaz ex ipsa
ciuitate h̄mōi hoībus / qui nullas otentōnes fugiūt. ut
ceteris dignitate p̄stare videāt. **T**u (velint) dignitatē
meā omēdatā h̄as. **E**t p̄ sapientia tua ptes meas
q̄tū poteris. ut potētiam illorū hoīm tuearis. Vale;

Quamquam sperare de meo in te aio satis tibi persuasum est
se / tamen ea scribam quae ad temeritatem meam pertinebunt
Nolle tamen submissio aio esses . aut tamen invidia quam
dum civium meorum timeres . **N**umquam magni viri in nostra . r . p . fu
issent . si per utilitatem omnium vllas detractiones aut labores fu
gisset . **C**rede mihi / non hi homines tamen possunt . quantum videri vo
lunt in nostra civitate posse . **S**ed ubi intelligunt alios dignita
tem suam atque honores sibi vendicare . remittunt illos ingentes
auros / quos temere sibi assumpsissent . et facile patiuntur socios
ac adiutores sibi in hac administratione officiorum et magi
stratu dari . non dico ambitiosos et honorum oportere nos
cupidos esse . **N**am qui hoc faciunt . re . p . fuditus eunt . **S**ed
laudo in omnibus rebus honestis constantiam . et non deseri quilibet
monimento a virtute . qui vero sub nomine modestie / languori ac
desidie sese dederunt . hi nec patrie / nec sibi utiles ciues
reperiuntur . **N**oli ergo (si re . p . tibi causa habes) timere cuius
quam hominis potentiam . cum libere dicas ac facias quicquid ad appli
tudinem civitatis accedere intelligas . **S**atis enim series est
providum esse apud illos . qui omnia more maiorum / constituta ac decem
volunt . **S**i quid autem erit in quo possim tibi auxilio esse . cog
nosces me tamen nostrae amicitiae tribuere . quantum (salva liberta
te) a me fieri excogitarique possit . **V**ale .

Non possum non commoveri . cum ab hominibus vel inimicis
vel inimicis / negligentiam per . r . p . obici mihi video
Quam enim multis annis in urbe nostra fuit . quod maio
res per ommodis nostrae patriae detractiones suscepit quam ego ipse . qui
nullum unquam per . r . p . laborem aut periculum fugi . **S**i ergo
pudor aliquis in eis esset . puderet esse illos ciues lacer
fere . qui nihil aliud agunt . quam ut homines equa liber
tate utantur . **S**ed nisi me sectari desinant . experietur me

pedibus eorum incurfabat eques equibus donec nostra virtute paulatim vidimus atres inimicorum pugnam subtrahere. Tunc via nobis ad victoriam apta fuit. Nec citius a bello destitimus: quam fugando atque cedendo fugientes / castra illorum simul invasimus. Due res multas civitates ad societatem nostram duxit: multas etiam in fide confirmavit. Nec omnia ad te huius scripsi. Nam de singulis quae a nobis non minus fortiter quam feliciter gesta fuerunt: doctior his fies: quam huius bello interfuerit. Quibus ego litteras meas commendaticias ad te omisi. Vale;

OAudeo mediisfidius tui rei. per. eam. tu etiam tua. quam bellum nostre rei. per. periculosem fecisti. Nam paulo ante quam tu ad nos litteras decelerate fuisset: rumor exortus fuerat: nostros pedites fere omnes cesos / et eques nostros turpissime ab hostibus nostris fugatos. Due res multum animos omnium civium perturbaverat. Sed postquam litteris tuis / et sermone eorum: quae ex castris huc veniebant: renunciatum est de victoria exercitus nostri: incredibile est: quanta leticia mentis omnium tenuerit. Reo erat: quod eum virtute militum laudasset: non te maxime admiraretur. Commendabat tua disciplina militaris: et auctoritas extollebat. Illud vero mirum in modum omnes admirabantur: quod facta ex improviso inimicorum eruptione (nostris cedentibus) non solum bellum restitueris: sed etiam ipsos victores fortissime pugnando in castra ipsa devoleis. Immo talitate (crede mihi) hodierno die / et gloriam apud civem tuos consecutus fuisti: nec ullum opinionem cum / tamen potest de inceptis praeter ingruere: quod tua virtute non officiat. Quare te etiam atque etiam hortor et rogo: ut hunc animum quod per defectionem nostrae rei. per. suscepisti: non deponas. Nec dubites etiam si per praeter moriendum esset: ullum periculum defugere. Nihil enim mali potest tibi accidere: quod si cum et mitate

glorie expandū fuerit. nō mō parū. s̄ nullū oīno nō de
beat videri. Verū qz h̄ sepi⁹ a te cogitata scio. finē sci
bēdi facio. S̄ illud tibi pus p̄suasero/neminē āms ml̄
tis in n̄ra ciuitate fuisse. cui n̄ra res. p. pl⁹ debere fate
at⁹/q̄ tibi vni. Vale;

Qua pietate patrē meū semp excolueri. nemo
potest meli⁹ q̄ tuipse diiudicare. Nā cū mōbo
et senectute et sibi grauis/et alijs molest⁹ eē
cepiss̄. scis cū q̄ aīo ptuleri. Semp enī putauī oīs la
bores ⁊ molestias/nō solū fortit⁹. s̄ etiā hūanit̄ pro illo
eē ferēdos. Quod si qd pturbatōis ī ea re accepi. id
totū sua maḡ causa q̄ mea/ dētū erat. Hoc ad te non
sine causa scribo. audio q̄tidie mihi a maliuolis hoībo
dētū iri. Quod si h̄ factū meū ab oībo/aut a te intelli
geret⁹. nihil maledictis eorū moueret⁹. S̄ cū plures
sint quībo vita mea nō satis est p̄specta. Facile euenit/
ut hoīes ad male edēdū patōres sint. q̄ prudētes ad
bene iudicādū. Quare ne opionē q̄ apud ciues sp̄ op
taui/aliq̄ mea negligētia aut tarditate amittā. vide vt
si aliquī h̄mōi sermones d̄ me d̄figi/aut disceptari audi
eris. fame ac nomis mei rōnē h̄as. Nec mīori studio d̄
fendas. quē sp̄ ad oēm hūanitātē atqz modestiā adboz
tat⁹ fuisti. Vale;

Nihil ē qd te magnope pturbare debeat. si tuā
famā sepe impeti audis ab his. q̄ nulla pte lau
dis sunt d̄stituti. Est enī puet⁹ mos/ ⁊ inuete
rata d̄suetudo. ut nūq̄ eq̄ aīo alienā vtutē hī ferāt. quī
maxime a virtute absūt. Sed maledictis eorum occur
rere/et magis vita quam verb̄ omnē inuidorum ora
tōnem d̄sutare. ⁊ sapiētis/ ⁊ docti hominis est. Quid

ergo me hortaris/ut defensione tua suscipiam/ prudenter fa-
cis. **N**am et honestum est officium semper in aliena causa. quod in nostra uti-
mur. Et quod sepe minus homines a maledictis temperant/ cum tamen
sunt absentes quibus deprecari in animo est. quod dum adsunt/ fit
ut hominum sermonibus sepius quod tu/ inessim. Quareas vero atten-
tiones per te susceperim adversus eos/ qui magis invidia quam
alia ratione tibi detrahunt/ malo te ab alijs/ quam a meis literis in-
telligere. Illud habito/ me nunquam invidia neque cuiusquam odi-
um tanti facturum/ quin tue dignitatis et fame rationem omni-
bus anteponam. Vale;

Matrem meam iam ultime senectutis/ omni officio atque
pietate persequor. quod melius ex sorore tua/ femina
prudenterissima/ quam ex me agnosces. Illud vero non
tacebo/ me nunquam in maiori honore habuisse/ quam hoc ipso tempore. quod
fere ab omnibus derelinquitur/ propter multa que illa etas habet fa-
stidiosa. Quare si quis alius tibi id me dixit/ caue ne cui-
quam assentias. Non enim hoc a te scribere/ non innocentie mee con-
fisi/ mihi esse. Tu vero si aliquid feceris ab emulis meis (quod
multos habeo) tibi relatum esset/ plerumque mihi vni/ quam omnibus illi-
credas. Nihil enim aliud mali studet/ quam ut te ex ista opi-
nione dimoveant/ quam de me fecisti. Ego vero suam invidi-
am parvifacio. Modo melior sis me illud esse/ quod cum in omnes
velim humanum videri/ tum maxime in parentes et necessarios
meos cupio officiosus dici. Vale;

Quare de tua pietate atque officio nunquam dubitave-
ri/ tamen maxime literis tuis dilectorum/ quos testes in his el-
se virtutis tue/ ne tacendo confirmare videaris
et/ que de te mihi homines spergunt. Sed illud multo magis a te
cauedum est/ quod licet alijs de tuo (in matrem tuam feminam in-
facilem atque decrepitam) animo persuadeas/ quam mihi ipsi/

cui oia studia tue hūanitatē n̄ nup sūt p̄specta. **S**ua
deo g̃ ē. ut oēm suspicōnē ap̄ alios dīluas. **Q**uātū enī
ad me attinet. n̄ iudico a te p̄missū. qđ a bonis libe-
ris p̄stari parētibz deceat. **V**ale;

Quo aio in parētes fueri. alias h̄ vno intellexi
quod nūq̃ eorū mag̃ p̄ntiā desideravi. q̃ postq̃
rebo hūanis excesserit. **Q**uoties enī meorū eo-
rū repeto. nūq̃ postea visus sūt vnā diē in leticia egisse.
Cū etiā d̄spectu ⁊ d̄silijs eorū p̄uat̃ sim. nec facile di-
cā/utrū felicioz sim q̃ tales parētes hūerim. an miseri-
or/q̃ nē ornāmēta atq̃ adiuvāmēta vite / mōte ip̄orū ami-
serim. **S**z vna res hūc meū maxie dolorē auget q̃ neq̃
pietas / neq̃ mea modestia potest q̃rūdā inuidiā submit-
tere / ⁊ eis p̄suadere. ut a suis maledictis tēperēt. **U**t
nā postea q̃ neq̃ hūani casus oībz hoībz om̄ues / nec pu-
dor aliq̃s / aut reuerētia nature potest eos inhibere. t̄lia
maneāt ap̄ eos gaudia / q̃libz ego noctes ⁊ dies d̄side-
rio eorū affitior. ut aliq̃n itelligāt / quid sit eos amittē.
qui nob̄ dēx̄ vita n̄ra esses cariores. **R**eminē qđ arbi-
troz (n̄ qui forte h̄mōi hoībz sit p̄ quā similis) qui nō
malit sine curā opibz ⁊ ceteris bonis abūdare. quā cū
eis dē cū labore ⁊ molestia. **N**ūq̃ enī (ut de meip̄so dī-
cā) viuētibz illis optimis parētibz meis. quid ulla mo-
lestia aut sollicitudo fuerit / intellexi. **N**ūq̃ eis vita fun-
ctis. vnā noctē integrā sine ulla in̄ruptōne quietis du-
xi. **E**t h̄ ē qđ vehemēt me pturbat. cū illi mihi obiciāt
nimia cupiditate vtēdi opibz / ex ābitrio meo mōte pa-
rentum meorum letatum esse. **V**na res tantum facit
inimicorum meorum contumeliā / equiore animo fer-
re. q̃ habeo te summum amicū / nemini ex tuis ciuibz

vel auctoritate vel virtute inferiorē. quē n̄ dubito posse
horū hoīm sermones ⁊ maledicta facillime op̄mē. Scio
nō patieris me hac indigna otumelia ab hoīb⁹ inuidis
affici. **N**ō r̄si ēte mihi p̄suaseri. tñ rē p̄gratā facies. si
quid de hac re sc̄ies. ad me p̄ scribes. Vale;

Ego de tuo in parētes ac necessariōs aīo ⁊ pi
etate/nūq̄ putauī esse dubitādū. **S**z cū oīb⁹
hoīb⁹ nō eq̄ nota sit tua pietas. facile eueit/ut
aliī p̄ inuidiā. aliī q̄ dā errore/ ⁊ q̄ dā osuetudie de t̄hēdi
poti⁹ q̄ laudādi. aliq̄d de te ofingāt aut credāt. Vtrū
aut aliq̄ tua culpa ea res ofēta sit/ ⁊ si optie de te iu
dicē. tñ id maxie ē ofiderādū. Posset enī accidere/ut e
tiā boni viri nō bene de te op̄marēt. si male utereis pe
cunia a tuis parētib⁹ relieta. **Q**uare etiā atq; etiā ē p
uidēdū ē. ne vel in cultu splēdidior sis. vel i diuitijs ac
in ceteris rebo sūptuosior. q̄ vel mos patruis/vel digni
tas maiorū tuorū/vel ip̄a facultas ferat. **V**idem⁹ enī
his rebo sepe h̄mōi sermones int̄ hoīes h̄ri. q̄ fame dē
hāt. ⁊ plures inimicos q̄ amicos op̄parēt. **S**ūt enī nō
nulli in citate/ quib⁹ aīm⁹ doleat. q̄ bona q̄ rei. p. adiu
mēto/ om̄odis amīcorū erāt ab optis ciuib⁹ indultia ⁊
labore op̄ata. debeāt temeritate ⁊ int̄pantia adolescētū
ofūptū iri. **N**ō puto h̄ vitia in te esse. **S**z ea tibi ome
moro. q̄ sis in oī vita tua honestior. ⁊ mag⁹ abhorreas
ab oī imodesto sūptu/ ⁊ ab omī societate eorū. qui sūt
om̄iū diuitū adolescētū p̄mices. **Q**uātum v̄o studio
meo aut diligētia fieri poterit. fame tue rōnem h̄bo. si
quid indigne de te referri audīā. **T**u aut dab opam/
ne cū ego officiū meū laudauero. ip̄e aliq̄ i re bonā esti
matōne hoīm dimīnuas. Vale;

Quantū om̄s necessarios meos ex aīo colē. fa-
cile intelliges. si mea studia in illos cogitabis.
Cari enī sūt vnicuiqz sui. **S**z neminē eorū q̄s
nouū/puto uiuē. qui suos maiori beniuolētia p̄seq̄tur q̄
ego meos. **N**ō possū ḡ satis admirari. quid hoīes q̄dā
possint de me cogitare. q̄s nec sup̄iora in meos offitia/
neqz b̄n̄fitia possūt mouē. qui mibi dēctū uadāt. **S**z
yba (ut uideo) illis ad alias res desūt. **N**olūt orōsi es-
se. 7 poti⁹ volūt maledicere. q̄ beneloq̄. **H**abeo tñ i hac
egritudinē 7 molestia aī vnū h̄ leuamē. q̄ in ea citate vi-
uim⁹/i q̄ satis vtriqz noti sum⁹. **N**ō efficiēt aut ut ego
mea osuetudinē discedā. 7 q̄ maḡ illis oculi crepēt dolo-
re. semp i meos studebo 7 offitiosior 7 benignior esse.
Quicq̄d aut studij a te p me fieri poterit adūsus hmōi
hoīes. totū id p nra veteri beniuolētia suscipies. **V**ale

Magnā ex epistola tua molestiā ocepissē. n̄ tua
in om̄s necessarios offitia satis om̄ibz ciuibz
essent p̄specta. **N**ūq̄ enī min⁹ p tua dignitate
q̄ p mea sollicit⁹ fui. **S**z cū nemo sit qui nō optie d te
iudicet. poti⁹ arbitroz cauēdum esse sue dignitati / ab
his qui ex animis hoīm bonā estimatōnē tuā cupiūt le-
uare. q̄ ut tibi sit de tua fama dubitandū. **S**i vero ali⁹
de te audire otingat. nō ēte dissimulāter id ferā. h̄ etiā
faciam. ut q̄ ad maledicēdū de alio parati venerāt. ipi
de se multo p̄a⁹ audeāt. **Q**uicquid aut illi dē te molīa-
tur. nihil ē q̄ te magnope p̄turbare deat. **V**alidior enī
opio ē q̄ boni hoīes de te fecerūt. q̄ vt possit ab hmōi ho-
mibz violari. **V**ale.

Pemp amicitiam que ex hō
nestate esset. imp̄mis colui. neqz aliud quicq̄

in rebus humanis / magis pro me tuli. **N**unc vero turpissimum es-
set huiusmodi siue virtutis / siue consuetudinis rationem negligere. / quod
sepe multis rebus et maxime anteposuisse. **N**unc me ad hoc in-
pulerit ratio. **D**icam. **E**go enim sic mihi persuasi / aut nullum esse
bonum in vita / aut illud esse cum amicitia coniunctum. **Q**uod
si tamen studio nostro fieret. non tamen bonum istud admirarer.
Sed cum videam ab ipsa natura omnes homines ad hoc perducere ac
ferre compelli / ut simul uiuant ac seipsum diligant. nemo est qui
hanc rem non diuinam iudicet. **N**on tamen equum omnes ad amicitiam ve-
niunt. sed qui magis quilibet virtute et ingenio valet. eo se recti-
us ac melius illis accommodat. **V**idemus enim (propter varia
hominum studia) alios utilitatem in amicis sperare. alios et
honores. quidam ad illam excitantur. / ut habeant cum quibus se ob-
lectent. **S**apientes vero omnem amicitie fructum in honestate re-
ponunt. **E**go autem cum amare non nisi bonos homines constituisse.
caui ne aliter sequer. / quod quod ipsis placere intelligere. **F**ui
postea in ea re tam attentus / ut unum curarem / ne hoc officio a quo-
libet meorum vincerer. **D**icam quod verum est. homines ut placeant. dili-
gant. **N**unc magis diligo. / quod dum adulescentia res amicis meis suc-
cedunt. **E**tenim si mihime adulescentia illis optet. tamen illud mihi su-
mum tempus amicitie videtur. / vel quod tunc magis operam nostram ami-
ci expectant. / vel quod nunquam potuit quis ex animo amare. nisi cum ali-
quod inest amicis egritudo. / quod vel operando mederi possit. **F**aci-
ciebat me propterea hoc res in amicitia magis officiosum. / quod mihi
permittenda non posse ab illis non amari. / quod tam diligebam. / quod
ratio si non nunquam me fefellerit. / nunquam tamen defatigabor in amore
meorum. **S**pero enim posse mihi his rationibus / mul-
torum hominum animos conciliari. **N**am et tuipse me ad
hanc rem sepe adhortatus fuisti. **F**ecisti tamen secretam tuam.
ut nullius magis. **V**idebis itaque pro tua sapientia /

si quis de me & alit̄ dixerit. ut plus amico veteri q̄ hoī
bus credas. Vale.

Nullū vñq̄ tm̄ vel piculū / vel laborē putauī. q̄
p̄ om̄odis amicorū fugiēdū arbitrer. Neq̄ ē
ulla alia res tāta (v̄tute excepta) quā aīcie
p̄ferēdā iudicē. Id etiā te scire puto. Cōiecturā enī
de mēpo fatō. Scis nos eūdē p̄ceptorē hūisse. qui po
stea q̄ e schola discessim⁹. n̄ra aīcia sēp cū amīs ēuit
Sū enī i. r. p. vsarem / sū i puat̄ reb⁹. seu i urbe seu i ru
re eēm⁹. Sēp ut rex oīm / ita ⁊ cōsilioz magnā mē nos
societate hūim⁹. Nullū tñ adhuc tps fuit (p̄ mutua
mē nos dūfatōnē) in q̄ officiū meū desiderares. Vtinā
fortūe tue maneāt. nec ullā indignā otumeliā patiaris
S3 vbi ali⁹ reb⁹ tuis accideret. intelligeres q̄ in te aīo
esse. Vnū ē / qd̄ maiore imodū nō solū te rogo / s̄ etiā ob
secro. ut (cū maxie te diligā) nō patiaris inuidorū ho
mimū v̄b n̄ram aīciā diuelli. Et mag ap̄ te valeat mēo
ria n̄re aīcie / q̄ vsq̄ a pueritia incepit. q̄ oīo eorū / qui
h̄ tpe maxie studēt q̄ mō possint amiciā n̄ram mēmit
tere. Probo enī ut nō solū maneam⁹ in amiciā. s̄ etiā
hi iudicemur qui a nullo alio / amore ⁊ beniuolētia vin
camur. Vale.

Quod n̄re amiciē om̄onefacias. magnā ēte vo
luptatē pcipio. Iuuat enī ⁊ n̄re amiciē remi
sci. ⁊ oīm studioz. q̄ postea in etate adulta it̄
nos magno d̄fesu celebrauim⁹. S3 h̄ male a te audeo.
q̄ nescio quid / de n̄ra amiciā videis suspicari. ⁊ dubita
re / ne ab inuidis hoīb⁹ labefactet̄. Quid alij de hac re
diuudicent. nō satis scio. Ego vero illam amiciā que
ex honestis officijs cōtēta sit / altiores puto radices

habere/et firmiora fundamenta. q̄/nō dico debeat. (nā id
q̄d certū ē) s̄ ne possit q̄d inuidia /ā d̄tractione aliq̄rū
hoīm cassari. Quare si quā d̄ meo in te animo suspitionē
admisisti. q̄so /eā deponas. Nā cū ceteris i rebo semel a
me susceptis sēp volueri cōstās videri. tū id maxime in
amicicia huādū putavi. Quid de me iudicatur? srs. pro
tua prudēcia ac humanitate p̄spicies. Nō autē ad me at
timet. dicā. Nūq̄ certe maḡ te ex animo colui. q̄ hodi-
erno die. P̄remissis ḡ huiusmōi suspicioibz. fmē facia
m⁹ et q̄d ad me scribis. studeam? vehemēt/ vt oēs hoīes
beniuolētia ac amore vicam⁹. Vale;

Multa sūt q̄ a me magno p̄sequēda studio cēscā
S; nllī rei maiorē operā do. q̄ vt oēs q̄ me a-
mant/plane intelligāt se nō min⁹ diligī et obli-
uari. Quid tibi vsu accidat. nescio. concipio tamē bñ
de te. S; iudē ne op̄mionē meā fallas. Turpissimū enī
esset tuos nō amare. a quibz maxime diligeris. Hoc
quale sit. breuī cognoscā i eā pomponij q̄ tu⁹ necessa-
ri⁹ ē et ver⁹ amic⁹. Hūc si deserueis. nemo ex tuis eī
q̄ a te nō abalienet⁹. S; ego maxie. q̄ te p̄p̄ illū amare
cepi. Puto nō patieris nos mutare sētētiā. nec aliter q̄
olim. de te op̄mari. Facies enī vno tpe omnium fere a
mīcorz tuorū iacturā. qualē nōdū expert⁹ fuisti. Nō
ne tuo vitio accidat. etiā atq; etiā te rogo. Vale;

Si causa p̄ponij iure defēdi potest. nihil omit-
tā q̄d in rē suā facturū sit. Simāit iniqua erit
neq; ei⁹ necessitudo/ neq; ei⁹ familiaritas (que
mibi ver⁹ ē cū illo) pl⁹ ap⁹ me poterūt. q̄ eq̄tas ⁊ iu-
sticia. Nō autē oīm fere amicorū (vt scrib) faciēda sit a

me iactura / nisi comodis illi? obtēperauero. n̄ puto eo
idignitatis puētū. ut q̄s v̄tute et honestis officiis cō-
parau. eos dē recte faciēdo omittā. **Q**uovo aio (si a me
p̄ sētētiā animi tui iudicatū fuit) sis eā rē latur? tu
um eit iudicare. **N**ā q̄tū ad me attinet. ego bñ de te iu-
dico. **N**ec arbitror te p̄ pōponio q̄q̄ / nisi qd bonū sit ⁊
equū. rogare. **N**āc rē / q̄ aio sim i oēs affect? etia sine
cuiusq̄ p̄ciō / ulero erā illi p̄statur? **Vale.**

Posteaq̄ togā a p̄e sūpli. nullā ego rē putau
maiori studio custodiēdā. q̄ vt adūsus eos ḡ
t? viderer / a q̄bo pluima et maxia bñficia susce-
pisse. **N**oli igit̄ illis credas. q̄ (vt animū tuū a me re-
moueāt) conāt̄ tibi p̄suadere. nūq̄ me habituz tuus be-
neficiis grāni. **I**ta enī vitā istitui. vt ab his q̄bus ali-
quid dēberē nūq̄ possem iure accusari. **S**z qm̄ id maxi-
me apud te contendunt / vt eis fidem habeas. q̄ maxi-
me vellē vt te p̄sēte de hac re disceptarem? **N**isi enī il-
los refellero / vt se facti sui peniteat. nihil ē q̄ in ceteris
rebo veli mihi fidē haberi. **Vale.**

Quod i referēdis gēis sp̄ attent? fueis. facis
rē et tuis maiorib? et te dignā. **N**ec ē qd aliē
q̄sq̄ adhuc mihi d te retuleit. **N**escio an tu ma-
le ab alio intellexeis. aut q̄ ego ignoro. tu forte me ip̄o
meli? scias. **S**i vō aliq̄ signo cōiecturam facies me de
tua nūc grā dubitatur. mallē hic in p̄sētia q̄ litteris a
te audire. **Q**uod si feceris. nō permittam te in hoc er-
rore diuti? esse. **Vale.**

Et si d meo i tuos necessarios aio satis p̄spec-
tū tibi sit credā n̄ tñ possū facē qn aliqd d meo

ad te officio scibā. **H**audē enī ē oīa facē coīa. q̄ a me fū
ma cū voluptate gesta sūt. **H**. appulei? homo tibi fami
liaris/ cū vi tēpestatis ī portū nrm appuliss. essq; legū
et cōsuetudis p̄rie nre ignar? . ī usu q̄storū nrorū mer
ces ex nauī sustulit. q̄ cū a publicanis īcepte iā essent
īpā res iā plane ad cōfiscationē spectabat. **N**ec dubiū
erat. q̄n a se subūterent. **S**z cū illic forte adesset. cepi
q̄s nā eēt/ p̄cūctari. **N**d postq̄ itellexi eū ex tuis necessa
rijs eē. statī ad p̄torē accessi. ignorātiāq; hoīs peregrī
m allegaui. **Q**uo die id obtinui/ vt cōfiscatio suspēdere
tur. **P**ostera vō die cū amicis meis accessi ad iudices/
q̄b; a p̄tore cognitio huiusmōi cause mādata erat. **D**o
cui/ nō posse nris legib; qd p̄ ignorātiā cōtractū esset.
tāq; dolo factū cōuici. **A**ltos habui ī causa tui amici
adiutores. **D**imissim? itaq; hoiez illū/ saluis rebo suis.
a quo meli? itelliges. q̄to studio usus sim ī suo periclo
Hoc libenter ad te scribo. vt scias omnes qui tibi amici
sunt etiā a me coli. **V**ale.

D **R**idē q̄ lre tue m̄ darēt. **H**. appulei? diligēt m̄
exposuit te oī officio atq; bēuolētia ī seculū eē nec
te pri? oquieuisse. q̄ se restitutū ī itegz vidis
les. **E**go vō et si maxiaz ex his q̄ m̄ retul. voluptatē rece
pissē. tñ magn? amoris cumul? ad priorē bēuolētiā
accessit. cū idē postea tuis lris significari mihi itellexi.
Amo enī maxie. **H**. appuleiū. **N**ā vtor ēo familiarissime
Et ē ea v̄tute atq; modestia. vt nemo sit cui non debeat
suo merito carissimus esse. **C**ogita ergo quantifaciam.
q̄ nullum a te officium sit pro eius defensione p̄ter
missum. **C**upio aliquid accidere / quod ī tuam rem nō
vllō pacto cum tuo. īcommodo venire vellem. / ī qua re

posse tibi grām referre. Spero. intelligēs/nihil a me vi-
lo tpe maiori studio susceptū. q̄ ut grām quā tibi im-
mortale habeo/re ip̄a p̄bare. Si q̄d aut cognoscēs/in
q̄ mea opera possint tuis p̄desse. id maxie ip̄etū iri a
te patiaris. vt q̄ i appuleiū nup̄ officio v̄sus fuisti. eodē
p̄ tuo iure velis me i oēs tuos vti. Vale;

Nūq̄ futurū putassē/vt studiū meū et curā q̄
p̄ tua salute suscepī. maḡ i te possj cumulari.
S; incredibile ē q̄tū singlī dies meo i te amore
adiciāt. Nā postq̄ te amare cepī. nullū tēp̄ fuit i quo
nō h̄ de te cogitarē. et s̄monē d̄ te sepe habere. Si q̄n
alq̄s tibi familiāres conuenio/q̄b; cū veli q̄ prudētia et
humanitate sis/apud illos commemorare. sentio meū in
te amorē duplicari. et longe plusq̄ credi potest. meam
in te beniuolētiā augeri. Quoties enī mea i te bñficia
(q̄ q̄tidie sūt maiora) animo cōsidēro. ea res pristino a-
mori meo tm̄ adducit. vt iam te magis q̄ oculos meos
diligam. Nullū itaq; mibi finē amandi te facio. nec ali-
ē q̄d magis cogitē. q̄ ut tibi et hoib; satis gratus in te
videat. S; tāta sūt in me tua merita. tāt̄ tuis benefi-
cijs cumul̄ accessit. vt/nō dico ad referēdā grām. sed
ne satis ad dicēdū q̄dē (meo iudicio) par tibi eē possi
Illud autē magis p̄ tua natura q̄ merito meo cōside-
rabis. q̄to affectu atq; beniuolētia/non quibus facta
tibi/ad referēdam tibi debitam grātiā magno animo
ac studio parat̄ sum. Vale;

Nimis in me officiosus es. nimis grato animo.
cum plura meis in te beneficijs attribuis. q̄ ve-
re mibi attribuēda cognoscā. Nullum enī ē tē-
p̄/i q̄ nō maiore grātiā attuleris. q̄ pri⁹ a me acceperis

aut nō aliq̄ tuo vel insigni facto / vel egregio dicto / me-
ip̄hū aūcesseris. **S**z h̄ ē tua hūanitas ac sūma in oībus
rebus modestia. beneficia q̄ ab illis accepis / magnificare.
tua aut nulla. ā pegrina putare. **N**d aut amor tu? (q̄
meo iuditō ad sūmū puenerat) q̄tidie maior fiat. plu-
rimo ēte gaudio / leticiaq; afficior. **Q**uid enī potest esse /
qđ maḡ me in amicitia nra dlectet. q̄ te nullū modū ei
rei facere i q̄ nihil unq̄ nimis esse potest. **D**atior ḡ fa-
cere illud iudiciū / qđ d̄ me fecisti. mō ea res sit q̄ tibi
psuaserit. nullū tue in me beniuolētie oportere finem cō-
stitui. **Q**uātū igit̄ aio dēdere potēis. tū me amabis.
Idē etiā ego de te facere pposui / z huic vni rei maximā
opaz dare. ut nō nīm? a me amari te iudices. q̄ ego tū
m̄ltis alijs signis / tū his litteris tuis vobem̄ a te diligī
atq; obseruari iudicem. **V**ale.

Quā te valde semp amaueri. nūq̄ tū maḡ opta-
ui q̄ h̄ ip̄o tpe. offitōsus i re tua videri. **I**ta
qđ rātō negotōz tuoz. p̄sebat. **N**ā nisi pedi-
bus z manib; elaborassē ut meliori loco res tua esset. ē
te de tuis fortius actū erat. **N**ūq̄ sollicit? d̄ te esse d̄
stetui. donec oīa tua in tuto collocaui. **C**ōueni amicos.
spōsionē p te feci. argētū numeravi. cām tuā egi. ip̄os
deniq; adūsarios tuos d̄ oī spe sua dieci. multa q̄ iā
pturbata z ofusa erāt. labore meo atq; industria / i sedē
suā ac loca restitui. **I**s aut exit? cause fuit. ut oēs ad-
ūsarij tui / fracto aio z magna cū indignatōne / ex ip̄so
iuditō ac lite cederēt. **S**ētētā aut quā pro te iudices
tulērēt. p hūc tabellariū ad te mitto. a q̄ melius q̄ a me
disces. q̄ a me tuo i negotō gesta fuerēt. **H**ec ē nota eē
volui. q̄ me? in te aīm? / meli? p̄spectus esset. **V**ale.

Sollicitudinē tuā/ac studiū q̄ i cā mea usus fu
i sū/ et laudo/ et admirō. **S**ed lōge maḡ ipe aim⁹
q̄ ipe uteris/ delectat me. **N**ihil enī vido/ qd̄
ad hāc tuā in me benivolētiā addi possit. **U**tinā possim
q̄tas hō tibi grās/ aliqñ reipa referre. **S**ed hō tibi p̄sua
deas/ veli/ mēoriā tuorū in me bñfitōrū futurā sapiētiā.
q̄tū enī aimo eniti potero/ tñ efficiā/ ut de nulla re sepi
us cogitē/ q̄ ut ea semp faciā/ q̄ te velle atq; expectare
intelligā. **C**eterū/ fortūe ā imprudentie assignab/ si quid
eit in q̄ tuis immortalib; i me officiis quantū oporteat/
satisfacere non videar. **V**ale;

Habēt in omib; negociis q̄ p̄tinere ad te agnos
seo/ oēm laborē meū/curā/atq; studiū osumo.
Necq; hō a me scribūt/ ut veli ullā a te in grām
deberi/ q̄ tuo merito iā dudū cia dēo. **I**ta enī de me es
merit⁹/ ut nihil tñ sit/ qd̄ p te suscipe/ ac p te p̄fiteri n̄
debeā. **S**i qd̄ ḡ ē in tua re qd̄ a me fieri possit/ id insolu
tū/ nō antecessū accipies. **C**ogita nullā rē tā arduā eē/
quā nō putē esse leuissimā/ mō intelligam/ aliqd̄ officiū
meū tibi p̄d̄sse. **F**ac igit̄/ ut sepe d̄ rebo tuis ad me scri
bas/ nec pmittas me esse otōsū. **T**ūc enī a te me maxie
diligi putabo/ cū magnū aliqd̄ qd̄ in tua re sit/ p̄sepe in
imposueris. **V**ale;

Ove ad me de tuo amore scib;/ usitata sūt/ et iam
antiq̄. **Q**uādo enī t̄ps fuit/ i q̄ negotia mea plu
ris nō feceris q̄ tua. **N**ouam tñ sp̄ voluptatē p
cipio/ q̄ciēs de tua benivolētiā aliqd̄ audio. **N**ec mīno
rē ai iocūditatē ex tuis lris p̄cipio/ q̄ si de his rebo iē
nos omētarem/ d̄ q̄bo ad me scibis. **N**ō nego/ quī tua
presētia multum voluptatis mihi inferret. **S**ed nescio

quomodo eueit/ut nre cogitationes magis obtuse videant
cu eos ipsos qs diligim? itueni. q? du illis absento. eoz
de nob studia/sermonez/consilia/nobiscu ipi cogitam?
Puto h? ideo nob accidere. q? nri affect? habet aliquid
mai? a nobili? q? nostri sensus possint attingere. **P**ossi-
det qd? animo. vbi etia sunt recoditi. **R**e itaq? mihi p-
grata facies. si quoties habebis/cui possis tuas episto-
las comittere. sp aliqd ad me scribas. **T**oties eni tecu ee
videoz. qties tuas lras lego. **N**ec permittā amicitia no-
stra ee otiosa. si quid accidat i quo. vel tua mihi possis
opera pdesse. vel ego tibi mea. **V**ale.

Neminem hodierno tempore viuere puto. q? me
vno infortunatioz sit. **T**anta eni me circustat
icōmoda. vt nullū ego ill' exitū videā. nisi quē
mors mihi attuleit. **N**ā ego ita miser sū. vt iā oīno heat
fortūa/vbi possit me ferire. **A**missi patriā/si q? diu cū ho-
nore et dignitate florū. **P**aternalis bonis m' m' dictū ē
Socios qs i repu. habuerā. vis belloz ciuiliū absūpsit
Primis q? amici fuerūt. aut perierūt. aut i eadē calamitate
mecū sūt. **Q**uid ampli? restat mihi misero. nisi ut tot
malis morte finē imponā. **C**rede mihi/nō solū cōsilio car-
reo. sed etia amēs fact? mihi videoz. **R**eleuabā olī mie-
hi egritudinē animi a aliqd legēdo/aut scribēdo. nūc au-
tē nllē p'sus artes sūt. que me delectēt. **D**esidero max-
ime presētiam tuam. **S**pero aut dolendo mecum/aut cō-
solando. aliquod solatium in tanto merore meo mihi af-
feres. **N**ix posset fieri (qua prudentia semper ac sapi-
entia fuisti) quin aliquod michi a te esset consilium q?
mm? acerbē omnia perferrem. **Q**uod cū ita potes. con-
tende vt huc accedas. a si te occupatōes detinēt. aliqd

ad me scribas. **P**utabo enim/ ut cum feceris / in aliquam huius
morbo (si quod est quod possit afferri) medelam iuvenisse. **V**ale!

Quanto me dolore littere tue affecerunt. ut ego
ipse maxime solatio egeam. **N**am ut spiritus in rebus letis
nostri sensus oueniebant. ita postea quod illa perturbata
atque abiecta sunt/ quibus diu inter ciues tuos florueras. non mi
nore animo perturbationis letio. ac si omnia rebus meis accessisset
quod quod potest magis dici meum. quod quod tuum est. **H**abes ergo me
magis tuarum eternarum socium atque participem. quam solatorem. **S**ed
ubi ea in vis ingenij esset a magnitudo/ quam te posse a literis / a
perfectia mea solari. vno certe et eodem tempore aliquid auxiliium
utriusque nostrum sibi attulisset. **N**ec nec per me satis valeo. ne
que ad hanc rem idoneus magister unquam fui. **Q**uod facile pos
sum. hoc perficiam. **D**iebus proximis ad te accedam. et si dolen
do meror leuatur (quousque hoc genus solationis patienti sit)
nihil in tuo dolore minuendo permittam. **I**nterim autem consilium
aliquid a literis et philosophia mutuaberis. et memor eris te
maius liliu esse. **C**um enim fere omnium hominum quod hac nostra etate viuunt
vnu habeatis sapientissimu. cogita quod id conueniat expec
tationi eorum quibus notus es/ te dolore vinci. quod spiritus prosperam
fortunam modeste tuleris. **N**ec a me non scribo. **S**ed cum oculi
li multorum in te coniecti sint. sepe hominum sermonem de te ha
beri audio. **E**go vero illud respondeo non posse te non sentire
tanta calamitate ac iactura rerum. **S**ed tamen omnia pro tua sa
pientia equo animo feras. **N**eqque consilium tibi abesse puto /
neque remedium. quod huius egritudinis medearis. **F**acies er
go quod ego in hoc tuo dolore maxime cupio. **S**tabis
animo erecto. et proferendo. vices fortunam quam te prius vici. **S**i
hoc feceris. maiorem certe gloriam ex tua victoria. quam ex omnibus

rebus iacturā referes. Vale.

Untis incōmodis h̄ tpe afficioz. / vt neqz auxi-
liū mihi sit / neqz spes / neqz cōsiliū. Tu q̄ habes
q̄ h̄ac meam egritudinē possis leuare. fac / ad
me scribas. q̄q̄ qd potest esse. / qd a te possit mihi in tā-
tis malis afferri. Excessit enī vis hui⁹ mali oīa studia
hūana / ⁊ remedia. ⁊ eo loci res mee puenerūt. ut (qd
auit) ne ip̄a qdē sal⁹ etiā si velit. possit me his malis ex-
imē. Temptabis. tñ. ⁊ si qd erit q̄ mihi possis op̄e aliq̄
afferre. nihil ex otigētibus omittas. Parare h̄ loco q̄
in statu esse. n̄ ⁊ dolor me prepediret. ⁊ is esses / q̄ for-
tunā meā satis noscēs. Plura tñ ad te p̄ lacrimis scribē
nō possit. s̄ tu offitō tuo ac pietate / i me fūgē. Vale.

Malle te posse aliq̄ meo auxilio / q̄ cōsilio iuuare.
Que facultas si mihi adesset. ēte nulla res me
am i te beniuolēciā ac pietatē impediss̄. S̄ p̄
q̄ id qd maxie i tuā adūlitatē optabā / a me nō potest fi-
eri. id a te cōsiliū meū scibo. q̄ ego sepe in rebus meis ad-
ūlis usus fui. Cū enī aliqn̄ i sibi fortūa fuissē. ut aut p̄-
ceptis hoīm aut p̄horz / aut consolatiōne amicorū dolorē
meū leuare n̄ possē. lōge a cōspectu ciuitatis / ⁊ earū re-
rū quib⁹ puat⁹ fuerā. discessi. Rā h̄ec res solēt cū aspi-
ciūt. nimis exacerbare aīm. ⁊ reuocare desiderii p̄oris.
fortūe. Cepi igit̄ vitā in sollicitudinē agē. Videbā mī-
ta q̄ natura p̄duxisset. hui⁹ rebus otēta. nec sibi inuidere.
Cogitabā turpissimū esse hoī / q̄ rōnis ac diuitatis pati-
ceps esset. nō posse cōsilio ac iescē. Ill⁹ aut̄ eē nefādiū.
n̄ putare se posse p̄stare iē hoīes. n̄ his rebus ornatū esse
m⁹. q̄ neqz natura sui excellūt. ⁊ ad improbos vtrius

plerūq; q̄ ad bonos eueniūt. **C**ōfirmamū eqdē aīm me-
um his rōnib; atq; exēplis. **E**t q̄ nulla p̄us rōne p̄tur-
batōmib; meis remediū inuenire poterā. ita oīb; curis
leuat? fui. ut nō tm̄ merore meū deponere. s; etiā iudi-
care aliqñ me felitōrē / q̄ p̄orib; opib; tāq; aliq̄b; impe-
dimētis ad bñ viuēdū. exēpt? esse. **S**i ḡ volucis tecū
attēti? iudicare. nō video / cur nō sis magna ex pte tot
malis tuis ac molestiis / magnū aliq̄d remediū allatu-
rus. **N**ā bene de te spo. ⁊ si paululū dolor iste tu? se re-
miserit. tāto facili? his medijs usurū te iudico. q̄nto ma-
gis ceteris hoīb; v̄tute ac sapiētia p̄stas. **V**ale;

Ed res mee p̄ducte sūt. ut iā plib; incōmodis
vite affect? sim. q̄ vel ipi etiā inimici mei spe-
rare ausi sūt. **N**ō hō ad quē poti? me dūtā. q̄
ad teipsū. q̄ valde amādo id fecisti. ut sol? i me d̄solan-
do / mag ap̄ me valeas. q̄ ceteri om̄s amici. **N**eo etiā ē
q̄ vel sapiēt p̄iudēdo / vel d̄stāt d̄fēdēdo. plus te vno in
hac n̄ra ciuitate possit. **V**ideb; ḡ q̄s exit? fortūe mee
sit. **O**m̄is q̄dē spes mea in te solo est posita. **S**uscipe ḡ
hāc p̄ me curā. nec aliq̄d inextptū reliq̄s. **C**ogita si me
potes eximē ex his malis quib; sine fine d̄serutor. ma-
iorē me tibi h̄iturū grām. q̄ parētib; meis ex quib; ui-
tā accepi. **E**rit aut ea res tibi maxie gl̄e ac honori. si
potētiā q̄ tibi est maxia a fortuna tributa / ad salutē ami-
corū tuorū attuleis. **P**ropi? ad deū ēte n̄eo potest acce-
dere. q̄ his hoīb; d̄silio ⁊ auxilio adesse. q̄ nō suo vitio /
s; hoīm inuidia / calamitate p̄mūt. **V**ale;

Et si l̄ras tuas semp at tēte lego. tñ etiā sine ill̄
latis de tuo casu admonit? erā. **N**ō aut non te
offitō meo p̄ueneri. nō mea culpa / s; tēpis fuit

esse illū q̄ soleo. q̄ tūc iniuria lacescit? sū neq; s̄ fū mea
cā. q̄. r. p. cā faciā.) Quuat ēte cū ad te ser ibo. oia lo
qui libere q̄ sctio. Nō enī arbitror salutē meā a omniū
utilitate se iūctā esse. mallē tū ipsi meliori aīo essēt. Nō
sū (crede mihi) ulescēdi cupidus. Nō si bono aīo i. r.
publicā fūerit. scēient maiore me dignitatis eoz. q̄ inu
riaz rōnē hiturū. vīds q̄s sit mihi aīo? Tu vero utq;
fecerit. eis mihi (ut soles) ad hāc rē soci? atq; adiu
tor. Vale.

Quātū sum līs tuis omot? meli? ab amicis r
a necessarijs tuis intelliges. q̄ ego ipe ad te
seribā. Nihil enī puto in nra. r. p. esse / qd̄ sit
molestū feredū. q̄ p̄ bñfactis nris malefacta referri.
Nō tamē odio maloz nra inocēcia ē deponēda. sed eo
studiosi? in rē. p. meubēdā. q̄ plures inueniūt. q̄rel in
iūdia vl' alio dolore / i nra studia iuehūt. Quē locū ulte
ri? nō psequi. ne videar tue sapie (q̄ sūma ē) diffidere.
Modestia vero tuā nō satis possū p tua dignitate vl' o
mēdare / vl' admirari. Quid enī facti? ab ullo nrm p̄t fi
eri. q̄ odia q̄ rei. p. cā suscepim? eiusdē rei. p. cā depo
nere. Quicqd̄ enī a te gestū fūerit. hābis me ad oia so
ciū atq; adiutorē. Nā siue illi recōsiliati fuerit. siue in
scētia tua māserit. nihil scio te sine cā facturū eē. Vale

Purimū sp̄ nram rē. p. amauerā. s̄ nūq; mag. q̄
hodierno die. Nā cū antea oī offitō meo / illa n̄
tū indigēt. nō putabā tāto studio in illā icūbē
dū. Quē vero pp̄t maxios belloz mot? / q̄ vndiq; circū
sonare vidēt. cupio vehemē probare oībz ciuibz meis /
q̄ beniuolētia atq; amore sū i publicā oīm salute. Utinā

melioze casu posse i ea cu labore ⁊ piculo meo usari. **S** postq̄ ita fortia (q̄ aliquñ fuit nob̄ ppicia) videt̄ rebus
nris diuturnis inuidere. nūq̄ viuēdi cupidior fui. q̄
h̄ tpe p̄ defēsiōe p̄rie mori cupio. **C**ōsūtui ḡ omibz
rebo meis posthabitis. ad vos p̄ficiēci. ut re om̄s itelli
gāt. q̄s mihi sit in p̄riam ⁊ i om̄s ciues aim⁹. **S** dū re
bus ad bellū officiēdū necessarijs me instruo. meas lit
teras velim in senatu recites. ⁊ de cōsilijs patrū ac de cō
mū scētia eoz̄. cētioze me facias. Vale;

P i nr̄am rē. p. om̄s eodē mō q̄ tu affecti essēt
atqz nō solū piculū oē a p̄ria nr̄a ppullarem⁹.
verū etiā ultro bellū inferem⁹ hostibz nris. **S**
q̄ maḡ ceteri sūt p̄ salute ei⁹ remissiores. eo ḡtior p̄ri
bus nris fuit. **I**ste ingēs ac egregi⁹ aim⁹. q̄ maxie h̄
tpe vteris. **R**ecitate enī fuerit i senatu lre tue sūma cū
leticia atqz alacritate oim̄. **N**ec ibi q̄sq̄ fuit. q̄ nō mag
nis laudibz te extollēt. sūmaqz cū beniuolētia opletēt.
Mortat̄ qz te om̄s. ut q̄ p̄mū oportuitas ē adit. nō dif
feras tuū aduētū. **E**st enī op⁹ celeitate. cū malū nr̄m
diētim p̄p̄ accedat. **N**ec multos defēsores habemus.
Ita me ad te scribi p̄res nr̄i voluerūt. **E**go vō si quid
ad illoz̄ autoritatē potest accedere. id etiā atqz etiā a
te magnope q̄so. ut cū rei. p. cā oia feceris. tū pro nr̄a
beniuolētia q̄ ad sūma puenit. expeditōnē tuā matures
Vale;

D esparē. nisi rē. p. semp plurifeci q̄ aut meipz
aut meos liberos. **P**ropt̄ea nō possū non in q̄
aio ferre maledicta eoz̄. q̄ n̄ aliud studēt. q̄
quō i ea possim infamari. **T**u q̄ diu i illa usat⁹ es. scis
q̄ molestū sit n̄ pbari ea q̄ a nob̄ honorifice p̄ om̄iū salu

te aliq̄ loco dicta sint / aut egregie facta Laudo sapien-
tiā eorū q̄ nulla rōne abstrahi a publicis modis potu-
erūt / neq; impediri. q̄ min⁹ semp d̄ p̄ia sua aliq̄d egre-
giū ac magnū cogitarēt. **S**z nos ea v̄tute nō sum⁹. ut
excepta grā q̄ vnusq; n̄m velut fructū ac mercedē
laborū suorū desideret. nō aliq̄n defatigemur. **R**ūq; enim
(ut de mēpo dicā) tot labores atq; picula p̄ re. p. su-
scipissem. n̄ ab his facta mea omēdarēt / pro quib; il-
la admisi. ⁊ essem c̄te remissior ad illa p̄a deinceps as-
sumēda. si putarē beneficia ad inḡtos ciues puentura.
Nuis enī (hac mercede excepta) nō mallet i pace sine
inuidiā uiuere. q̄ in assidua otētōne cū molestia. **A**liq̄
forte cū ad maxias res gerēdas / maior esset aīm⁹. ill⁹
fēret. **E**go v̄o ita sū institut⁹ ut q̄ pp̄ dignitatē acci-
dūt / nō satis possū eq̄ aīo pferre. **E**xpecto l̄ras tuas. q̄
bus intelligā qd̄ mihi sit agēdū. aut enī me solaberis.
aut ad oīa q̄ male me habet / magno aīmo sustinēda tua
exhōtatōne fortiorē facies. Vale;

Non possū dolorē tuū accūsare. q̄ cū b̄nfaciēdo
multos ad inuidiā incitaueris. nō potest n̄ iu-
sta oceptō a te videri. **S**z cū h̄aris i oīb; reb;
gerēdis prudētissim⁹ maḡ cogitab qd̄ tibi. r. p. offerre
debet. q̄ qd̄ ingratos ciues suscipere oueiat. **N**eo enim
potuit vnq; rei. p. sapiēt irasci. **N**ec ē ei⁹ ciuis q̄ se pri-
mū esse velit. paucorū hōim odio p̄iam velle suo p̄sidio
desertā esse. **E**st (fateor) p̄ molesta res ⁊ iniq̄ ferēda.
odiū p̄ beniuolētia oseq. ⁊ q̄s n̄ro deuictos b̄nfītō spe-
ramus. eos dē nobis inimicos reddere. **S**z ego nunquā
tam sūmis viris laudē attribuissem / nisi vidiissem illos

nulla rōne a caritate rei .p. vñq̃ depelli potuisse. **I**sta
velle te cogitare aio / q̃tiēs horz hoīm q̃ ē vident̃ pret̃
equū ⁊ bonū mīnis g̃ues atqz infestū esse / maledicta ma
gis te urget. q̃ possis eā aio ferre. **S**cio tñ h̃ nōdū ē
pro tuo dolore licuisse. **V**bi vero paulū ista p̃turbatō
tua se remiseric. / uteris ea ṽtute ac modestia / q̃ soles ī ce
teis rebo / ⁊ magnis q̃dē vti. **N**olle enī / ut glāz q̃ recte
factis osecut⁹ fuisti / eoz cā d̃ponēs / q̃ n̄l mag̃ itē dūt.
q̃ ut bona estiatōne te expoliet. **M**eū aut̃ oñiū (ut ali
q̃do ocludā) ē / q̃ mag̃ ab alijs tua glā impugnat̃. eo
studiosi⁹ ⁊ rei .p. / ⁊ bone fame inseruias. **V**ale;

Quo mō ī piculis rei .p. me gesserī / ⁊ si tibi re
nūciatū eē nō dubitē. tñ q̃ certior de oībo rebo
fias. illud ad te scribo / nūq̃ maiori ṽtute cum
hoste etatū eē / neqz maiore piculo. q̃ his diebo / cū ap̃
mimicorū castra pugnātū fuit. **Q**uod nisi nostri mili
tes ardētissime ī hostē irruissēt. ac fortissime pugnan
do seip̃os abiecissēt telis hostiū. certe victoria alterius
ptis fuiss̃. **N**ou⁹ enī exercit⁹ noctu fuerat (nob̃ igno
rātib⁹) ī castra mimicorū admissus. **D**ie aut̃ oriēte / cū
signa ad castra hostiū admoissimus. / repente ex ip̃is
portis oīs eoz eq̃tat⁹ emissus fuit. **N**ri ṽo nouitate rei
p̃culsi. p̃mo impetu nisi sūt ex acie cedere. **Q**uod vbi a
me intellēctū fuit. statī cepi nostros eq̃tes circuire / at
qz adhortari. ut memores p̃rie essēt. uellētqz mag̃ pro
glā. q̃ pro vita dimicari. **I**ussi aut̃ ptē nr̃oz equitū se
succēturiare. **T**ūc pugna acrior restituta ē / ⁊ rātis vi
rib⁹ utiusqz deursū. ut ṽl qz ad sextā horā diei (eq̃ mā
te) dimicatū fuēt. **N**ri p̃dites q̃ iā piclo essēt crepti

Cupiebā enī p̄occupare lras tuas / ⁊ effice / ut p̄us te
iuuari in his tuis molestijs animi tui scires. q̄ audi-
res. **S**z cū id malignitate hominū perfici nō potueit /
curabo / ut nō minori studio te d̄fēhū a me intelligas. q̄
si de mea salute / ac de fortūis meis agēt. **T**urpe quī dē
⁊ nō ferēdū esset. q̄ ego (q̄ semp̄ innocētes homies in
eorū causis d̄fēdi) paterer hominē qui sūma familiari-
tate ac beniuolētia mihi d̄uinctus sit. meo p̄sidio / mea-
q̄ protectione ind̄fēsum esse. **B**ono itaq̄ sis animo. ⁊
tibi p̄suade / me poti⁹ oīa incommoda p̄essurū. q̄ for-
tunas tuas / ⁊ eam spē quā d̄ me d̄cepisti / relicturum.
Vale.

Maiora sūt incommoda mea. q̄ ut eis quīq̄ pos-
sit mederi. **U**nū tamē hō in his malis remedi-
um. q̄ ea nō sunt a me diu p̄ferēda. **S**pero q̄
mors me cito ab his soluet. **D**avid autē ē q̄ iā viue me
d̄lectet. aut cui spei me reseruo. **S**i enī oīs homies
simul imitterēt. vix mihi possēt esse auxilio. **S**z h̄ in
his malis meis fruor solatō. q̄ sine cuiusq̄ homis inu-
ria vixi. **N**eo ē q̄ infamīa obyeē posset. **N**d̄ si eorū filis
esse voluissē / q̄b̄ maxie dissimilis esse studebā. fortassis
huc loci nō puenissē. **S**z eat res vt vlet. nūq̄ me pe-
nitebit / neq̄ doleo. q̄ b̄nfaciēdo multorū hōm̄ aīos contē
me excitaueri. **I**p̄i videāt / q̄ inq̄ ratōne tot mihi casus
adūsos eorū oīa pauerūt. **C**ōponā ḡ meip̄sū. ⁊ q̄ diu
mihi viuēdū est / cauebo. ne v̄tutē (si q̄ in me fuit) cū
fortuna amiseri. **S**ctio nō posse me diu hōm̄i malis cō-
flictari. **N**am eo etatis perueni. ut in prosperitate vi-
uendi / non multum possit mihi vita plōgari. **N**olui te e-
cūpnas meas ignorare. q̄ si quid vñq̄ iocundi in vita

habui. semp mihi osci? fuisti. Vale.

Nihil min? optabā. q? ut ista etate in q? es / tot
mala nūciāres. Nūq? ista tibi esse v?tura. q? q?
potuiss? mihi p?suadē. Cū enī mēoria repeto ne
min? unq? te nociuisse. multis aut v?l osilio / vel opib? tu
is te auxilio fuisse. maxie admīroz / si hāc fōtūe otume
liam satis ostātī aio ferre possis. Quis enī nē molestissi
me ferret / se p? mltos labores ea etate oia turbulētissi
ma expiri. q? decebat ois oti? et t?āq?llitatis portū esse.
Cōparior eq?dē ē. et aliq?n acerbi? hui? tue calaitatis in
dignitatē fero. q? tuūpe. pferre q? molesti? / n? eā in te v?
tutē agnoscerē. q? tibi satis p?sidij afferat. Nā et q? aio
lis / cū supior vita dēmōstret. tū idipm maxime ex tuis
lris agnouit. Recte enī iudicās / nullū malū oportē mag
nū uideri. qd? bue futurū sit. Si qd? ē qd? aliq? aio acer
bitatē afferat. id puto esse / q? mala q? nobis accidūt / n?
expectata fuerūt. q? p? tua sapiētia illud iudico. / nullū
t?ps fuisse / in q? nō p?uideris n? in his rebo fluxis existe
re. qd? sit firmū aut stabile. Vteris g? his remedijs h?
tpe. q? multis āmis ante opasti. Quid ē osilij mei affe
rā. nō hēo. cū ipse in omib? rebo meis tuo sp? vltus fui.
Fortūas meas / labores ac meipsū libēs tit? offero. Id
q? te maxie oratū volo. vt oia in bonis tuis numeres.
Quam graue mihi sit in senectute p?tē mopiā ser
uire. facile potes ex te et alijs dicturā facere.
S? h? mē nos refert. q? tu paup?tati assuetus
es. ego vō cū i maxio sp? lēdore et abūdātia fōtūe sp? vix
erim. non possum iugum illud p?ferre. Ceteris fortal
se rerum prosperarum memoria / molesta est. ego vō
non solum hoc malo erucior. S? etiam cum huiusmodi in

cōmodorū nūq̃ experies fueri: eo min⁹ patiētia possū
habere. Vtina i miscia nat⁹ eēm. ā q̃ beate vixerī. n̄ me
mimi sse. Vide q̃t icōmoda me circūstāt. Oli opes nedū
mihī. s̃ oib⁹ familiarib⁹ ⁊ amicis meis abūde suppedita
bāt. nūc vō cogor p̃sidiū ab alijs expetere. In cōspec-
tu et i ip̃is oculis hoīm cū magna dignitate (ut noscī)
ṽsabar. nūc aspectū ciuiū meorū nō possū sustinē. Quid
m̄ credis amini eē. cū hospites meos q̃s aliquñ sp̃e dide
excepi. nup̃ p̃p̃t paupertatē et iopiā meā nō audeā aspi-
cere. Pudet calamitatē meā illis cōfiteri. Mēdicare au-
tē ap̃ eos q̃b⁹ ip̃e mltā solebā erogare. nimis erubescō.
Est g̃ mihī sepe anim⁹ ignotas t̃ras q̃rere. vbi me mē n̄
notos recōdā. Et certe n̄ rebo meis ali⁹ stat⁹ sit. breui
illud factur⁹ sū. S; tu q̃ sp̃ oēm fortunā meā cōmunē
tibi duxisti. si q̃d habes oñi. me iuuab. Vale;

Quid ē oñi mādē. nō satis h̃eo. cū p̃ diuturni-
tate malorū meorū nō suppetit / q̃liē ipsi mihī vi-
dear. Paupertas (vt ad me scribis) ideo tibi g̃
iūis ē. q̃ nō es alliet⁹ egere. Illud vō mihī nimis est
molestū / q̃ eā sp̃e amisi. q̃ dū vuln⁹ recens erat / finem
malis meis cito p̃mittebat. Tu autē adhuc es i ea spe.
a q̃ ego iā exēdi. S; vbi te malis miseriore dīcis / faci-
le sic cōcedā. mō n̄ neges me lōge maiori paupertate pre-
mi. q̃ ego p̃ferre possim. Si te potest societas miserie
mee leuare. satis p̃sidiū habes. q̃q̃ ego nūq̃ sētētia illo-
rum p̃baueri. q̃ illud dicūt / min⁹ vrgere mala q̃ mltos
socios habeāt. m̄ vō mltō minora mala mea vidēt. si ne
mimē sociū habere. Hoc at̃ nimis male me habet. q̃ aīci
mei m̄ n̄ possūt auxiliari. q̃d sis actur⁹ meli⁹ discēs ab his
q̃ aīo t̃n q̃llo sūt. q̃ ab hoīe cui fōrtia cū opes auferret

simul cōsilium abstulit. Ill' possit ad te scribere / oia p'p'ia
a te eē tēp'ada. q' a tuus discedas. Vale.

Quo in statu fueri / a i q' possit sim / nō te puto
ignorare. Ill' aut me p'turbat maxie / q' neq'
aim' / neq' osiliū ē m' / q' possim me iuuare. Pro
sū enī sic a natura institut' / vt dolore meū possim dissi-
milare. nec sub his p'ceptorib' educat' / vt paupertatem
meā fortit' pati possim. Scis q' molli' fueri a parētib'
meis nutrit'. Rūq' sperare poterā huc indignitatis pūe-
tū mī. vt his opib' decidere / q' magna v'tute parta eēnt
et oib' bonis ciuib' p'desset. S' mea osilia / fōtūa fefel-
lit. et illū florētissimū statū meū in quo diu beate vixi. ab
expectato discussit. Credēbā enī aliqū his adūsitatibus
finē esse. ā (q'd trito pūbio dicit) tēp' hominib' egn-
tudinē adimere. S' vtq' falsum experior. Nam et
ira Fortune semp' recrudescit. et quo diut' his in com-
modis atq' molestis cōflictor. eo sepe me deteri' hō
Pudor autē in primis mihi obstat. Nam si forte amicis
meis me ostēdere / et meam cōfiterer iopiā. mltā ab illis
veniret p'zelidia. Tanta confusio meū animū tenet. vt
p' tū malim inopia perire. q' paupertatem mea detegere.
Nostū q' dūz sit hominī nō ignobili / et quū sit animo in
genuo. supplicare altit'. Vix q'dē induci potū. vt has
ad te litteras darem / quū mihi fūme familiaris es. S'
tua fides ac beniuolētia / oēs meā cūctationem discussit.
Tu pro nostra amicitia etiā atq' etiam videbis. si quid
erit in quo apud nostros amicos iuuare me possis. Il-
lud enim ego p're nimia verecundia / facere prohibeo.
Vale.

Iegi nup̄ fr̄as mibi a te missas ex q̄bo magnā sa-
ne p̄turbacōnē accepi. Sed tibi subirascoz. q̄
tarde ad me de sūma inopia tua scripsisti. Nam
iudico si s̄ ad me tēpestiue rescriptū fuiss̄. cū amicis
n̄ris opam dedissē/ ne tā gr̄uis ⁊ molesta esset tibi pau-
ptas tua. S; (ut video/ ⁊ ad me scrib) pudor fuit tibi
impedimēto. ⁊ ē om̄ue nobilitatis viciū. q̄ nō min⁹ ḡ
ue sibi ē/ alteri p̄p̄e inopiā supplicare. q̄ egere. Tibi ḡ
imputabis. si (amicis ignoratib⁹) diut⁹ q̄ oportebat
hāc molestiā p̄p̄ius fuiss̄. Quod instat/ curabo. ne in
posterū sis ampli⁹ i his omodie/ i q̄bo adhuc fuiss̄.
idq; tāta modestia p̄ficiā. vt neq; tibi verecūdiā vllā in-
cutiat. neq; amicis negligētiā. Mitto ad te pauculas
pecuniolas. donec meli⁹ p̄ me ⁊ amicos n̄ros p̄uidebi-
tur. Noli q̄so de amicis tuis d̄spare. Ego (ut de me ip̄o
dici) ostitui. ut nullo pacto (me abūdare) ulla te re-
rū familiariū inopia laborare sinā. Idē oēs q̄ te p̄ ama-
bant. s̄c̄re de te iudico. Vale.

S vitō meo (q̄d mltis accidē uido) ad iopiā
reduct⁹ esse. aliq̄to fortunā meā egori aio p̄-
ferre. S; cū oīa p̄p̄ mea studia/ bñ mltis faci-
endo/ adūsa ceciderit. nō satis possū acq̄lescē. Nūq̄ idu-
cere aim potuissē/ ut ab ill⁹ male acciperer. i q̄s ego sp̄
frugi ac liberali fuissē. Que a me extāt ciues n̄ros bñfi-
cia ⁊ officia. satis nosti. Qualit̄ vō i me grati fuerit. s̄
t̄p̄s maxie docuit. Cū enī hoies q̄s mibi p̄ om̄iū salute
inimicos fecerā/ si me d̄spirassēt. Tubornassentq; iudices.
⁊ falsos dē me testes instruxissēt. q̄s meorū ius meū de-
fēdit. Aut q̄s tueri dignitatē meā voluit. S; meito il-
lud euenire s̄c̄io/ ut illos ingratos experiar. in quib⁹

diligēdis nulla de me ratio hita fuerat. Scio enī/ac vix
esse intelligo/qđ in veteri proūbio ē. om̄s q̄ alioꝝ causa
in laqum incidūt/suo piculo se absoluerē. **N**ō si res in
integru rediret./facere pfecto q̄ uicē hāc doleret. In-
teri ego penā pēdo. **S**ed h̄ n̄ ad eos. **S**cripsi h̄ ad te.
nō quo in re despata tuū osiliū ac p̄sidiū expectē. s̄ q̄a
leuare dolorē mihi uideoꝝ. qñ de meis incōmodis tecū
loquor. Vale.

Non d̄ re noua ad me sc̄ibis/nec mihi ignorata.
Quoties enī hm̄i fortūe indigmitatē / credis
et meip̄sū et itē alios sepenumero ciues et gues
et egregios/p̄ bonū et equū sustinuisse. **Q**uāq̄ h̄ cala-
mitas n̄ra n̄ ad tuā. tamē fit (nescio quō) ut mala q̄ i
ciuitate sūt usitata. nos min⁹ p̄māt. **M**alo tñ a sapiē-
tia tua huic p̄turbatōi mutueris auxiliū. q̄ a vulgari
osuetudine. **N**ā illud scio futurū / ut nulla res maḡ tu-
am egritudinē leuet. q̄ q̄ nihil horū tuo merito tibi ac-
ciderit. **E**t lōge sc̄etia in q̄ modo es / mutab̄. si maiore d̄
morib⁹ tuis / q̄ d̄turbatōe q̄ adhuc recēs ē. ratōnē ha-
bueis. **N**ō vō in re despata / nec p̄sidiū neq̄ osiliū causa /
ad me scrib̄. s̄ q̄ iuuat te d̄ incōmodis tuis mecū loq̄.
facis rē inē amicos usitata. **I**dē ego facere soleo. q̄ci-
ens aio discutiōꝝ. **M**aiore quidē p̄tē molestiaꝝ meaz
deposuisse mihi uideoꝝ. cū amicis meis oēm p̄turbatōez
aperiū. **H**oc gaudio plurimū / et tibi gr̄as h̄eo. q̄ me ex
multis d̄legisti / ap̄ quē curas tuas d̄poneres. **N**ā tū
plūbus alijs sigms. tū etiā isto / me valde a te amari iu-
dico. **C**etera q̄ ad osolatōnē tuā ptinēt. tūipse melius
(ut spero) tua v̄tute. q̄ meis lris p̄spicies. Vale.

Nullū iopie mee finē ā p̄sidiū futurū sperare
nō tā durū eēt i hac mea fortūa / qđ nō magno r
icōcussio aio pferre. **S**z cū nlla p̄sus me spes
habeat. qđ ē q i vita diuti⁹ manē cupiā. Solebā ānos
meos a die natali sepe numerare vt itelligerē q̄tū t̄pis
scđm naturā m̄ restaret. Tūc maxie viuēdi cupid⁹ erā
qz tūc nō erat / cur vitā accusarē. Nūc vō nō m̄ p̄lixi⁹
anims videt. Alij morbos ac mortē maḡ timēt. q̄ sapiē
ti cōueniat. Flēt i tēpestare. et cupiūt rebo amissis. ex
naufragio euadē. Si p̄cussor telū iugulo admouit. m̄
serabiliē exorāt. vt vite sue misereat. Ego vō q̄isti hor
rēt. iā desiderare icipio. Nec ali⁹ mai⁹ iē molestias meas
notū ē m̄. q̄ ut cito extiguā. **S**z qđ h̄ ad te scibo. q̄ me
nō dolēdo mecu nō potes iuuare. Et h̄ vno miserior sū. q̄
etiā te miser⁹ video. Nō me diligis. nō pax affert m̄ inē
has molestias. solatiū. Nō autē pret̄ illū dolorē q̄ affli
geis / etiā te i p̄tē dolois mei. thā. nimis egrefero. Sed
pro tua modestia (q̄ sūma est) fortiter egritudinē meā
feres. Vale;

Quid ad te scibā. nescio. qz ita pturbato aio sū
vt neqz rō / neqz cōsiliū i me vllū sit. Male enī
alteri potest cōsulere. q̄ ipe maxie cōsilio idiget
Nō possē facile tibi p̄stare / hoc polliceor. dolere tecum
pariē et accusare fortunā. q̄ n̄as res adūsas p̄ d̄bitis
addit. His ḡ remedijs possū te iuuare. si ea sūt appel
lāda remedia. q̄ animū egrotātē icurabilē reddūt. Mal
lē tñ poti⁹ ad tuā vtutē recurreres. q̄ exēplo hoīs a
mētis vtereis. vt ego remediū qđ nullū ex mei p̄o vido
ex te q̄ sapiētior es / possi mutuai. Null⁹ enī hodie viuūt
q̄ facili⁹ hūic mōbo meo / q̄ iā ab imitijs iueat⁹ ē facili⁹

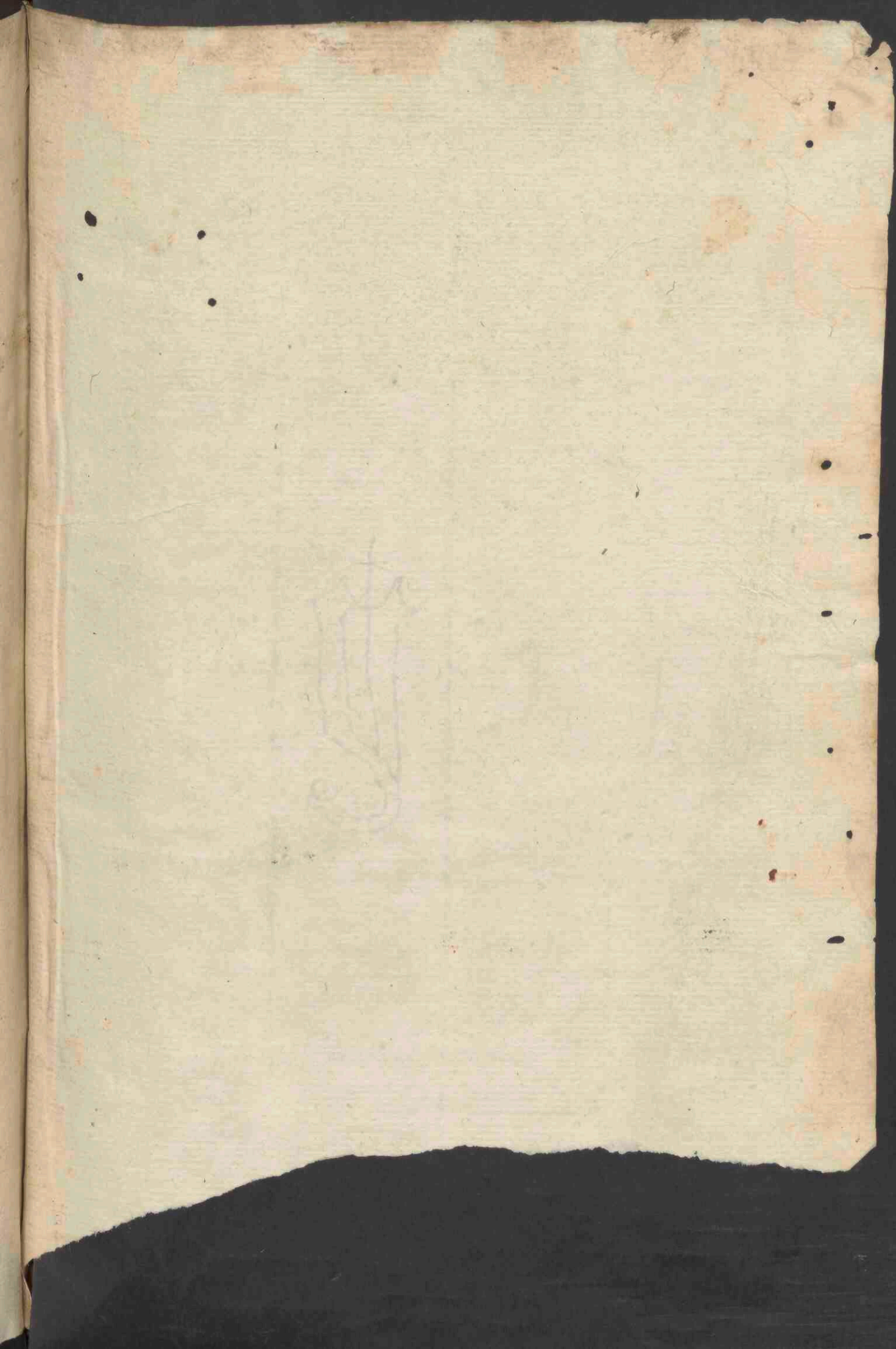
q̄ tu ipse/mederi possit. Quod si feceris. duos simul v-
no et eodē remedio curaueris. Vale.

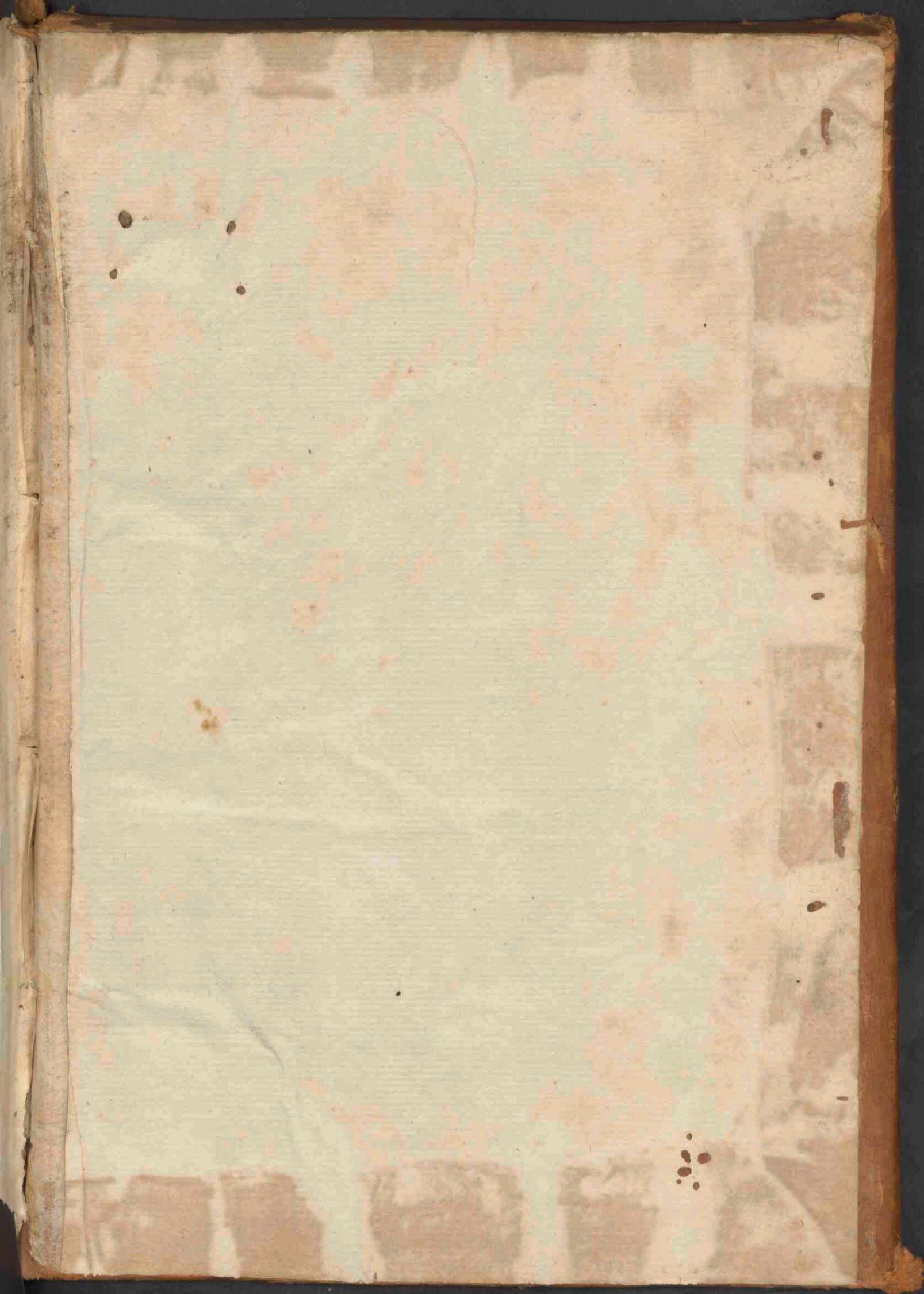
Quo me credis aio esse. cū fortūas meas ab oi-
b̄ aicis desitū itelligo. Que res ita me per-
bat. vt mihīpi imutat? eē vidar. Nō ex p̄ta
bā/vt q̄ officio meo illos iuuissē. nūc sil' ab his oib̄ de-
stitut? esse. S; hē sūt n̄roz ciuū artes. cū res n̄re se-
cūde sūt. oia vltro polliceri. certare v̄bis de sūma bem-
uolētia/de fide/de cōstātia/cū his. q̄ nos vere amāt. Si
vō rētos mutatos esse videāt. rōnē fortunaz suaz/ae
liberorū poti? q̄ amicorū/humanā eē dicūt. Nihil d̄ an-
tiq̄s officiis. nihil de b̄ficiis acceptis cogitant. Et q̄s
sine periculo tuel possēt. facile patiuntur a se desertos
esse. Nec te admonere possunt/si prudēs es. ne (dum
tue res adhuc sūt p̄spere) huiusmōi amicos tuo icē-
modo tibi cōpares. Nemo te meli? potest docere /quid
sit h̄ tpe cauedū. q̄ ego. q̄ meo piculo prudēs factus
sum. Vale.

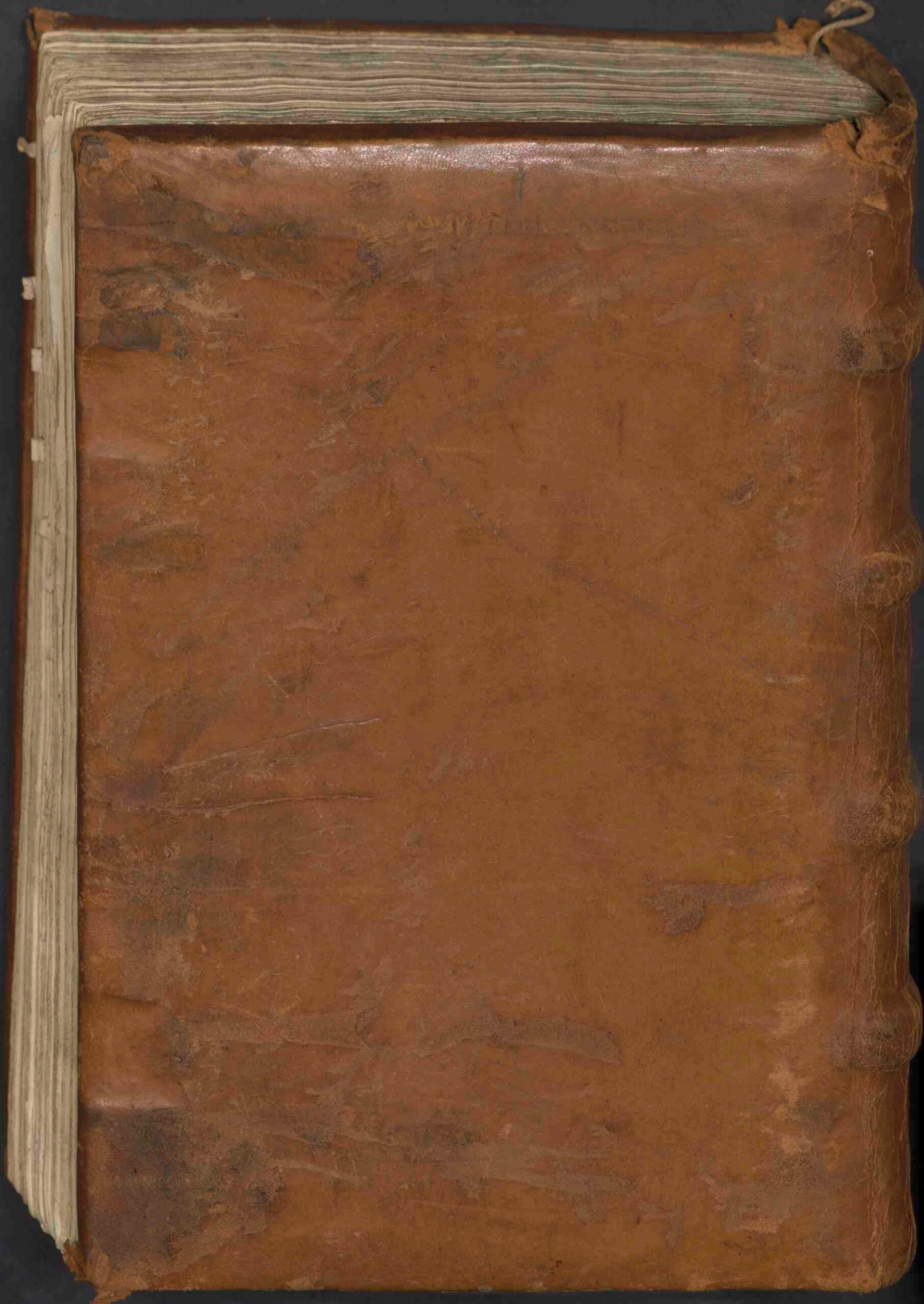
Mallē icōmodis aliorū/q̄ tuis admoneri. q̄ sēp
me valde amasti. S; postea q̄ res iste se habet
vt (q̄d minime optabā) sis ab amicis tuis d̄ser-
t?/q̄ a te sepe numero defēsi fuerit. cautior i meis rebo
cro. nec maiore ratiōe amicorū habebō. q̄ cōmodorum
meorū. Nō si homines ea i integritate vite et cōstātia eēnt
q̄ olim fuerūt. nllā arbitror tāta incōmoda q̄ p̄ ami-
cis essēt fugiēda. Nūc vō cū in amicicia vtilitate p̄am
aut delectationē aliquā/maḡ q̄ honestatē seq̄mur. om̄ia
vidētur mihi ad tēpora in q̄b̄ sum?/referenda. Illud
autem cauebo/ne quis amicorum vineat me sua bemuo-
lētia/ā officio. Et si ill' mihi accidet. vt aliquo mēvere

intelligā amari. nullū ego modū officijs meis / ā amorī
meo ī illū faciā. **S** ne ab oīb; te desertū eē iudices. / e-
go (quē forte ī numero amicorū nō habebas) polliceō
tibi operā meā. et (qđ illi nō sine scelere neglexerūt)
ego paratū sū defensionē tuā suscipere. **T**u vero admo-
nebis / qđ adnumētis op; tibi sit. et ego neq; pecunia.
neq; cōsilio tibi deero. Vale.

Felix Epłaz Gasparini fims.

colorchecker DIGITAL SG

DCSG - UBU # MX - 7181

